

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2017 r. poz. 1148, 1213 i 1593 oraz z 2018 r. poz. 9) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) biomasa – ulegającą biodegradacji część produktów, odpadów lub pozostałości pochodzenia biologicznego z rolnictwa, w tym substancje roślinne i zwierzęce, leśnictwa i związanych działów przemysłu, w tym rybołówstwa i akwakultury, przetworzoną biomasę, w szczególności w postaci brykietu, peletu, toryfikatu i biowęgla, a także ulegającą biodegradacji część odpadów przemysłowych lub komunalnych pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego, w tym odpadów z instalacji do przetwarzania odpadów oraz odpadów z uzdatniania wody i oczyszczania ścieków, w szczególności osadów ściekowych, zgodnie z przepisami o odpadach w zakresie kwalifikowania części energii odzyskanej z termicznego przekształcania odpadów;”

b) uchyla się pkt 3a,

c) po pkt 3a dodaje się pkt 3b w brzmieniu:

„3b) biomasa pochodzenia rolniczego – biomasę pochodzącą z upraw energetycznych, a także odpady lub pozostałości z produkcji rolnej oraz przemysłu przetwarzającego jej produkty;”

d) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) biopłyny – ciekłe paliwa dla celów energetycznych innych niż w transporcie, w tym do wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła, wytworzone z biomasy, wykorzystywane w instalacjach spełniających wymagania w zakresie standardów emisyjnych, o ile takie standardy zostały określone na podstawie przepisów o ochronie środowiska;”

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane oraz ustawę z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych.

- e) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:
- „4a) biowęgiel – wysokoenergetyczne paliwo stałe o wartości opałowej nie mniejszej niż 21 GJ/t wytworzone w procesie termicznego przetwarzania stałych substancji pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego, ulegających biodegradacji i pochodzących z:
- a) produktów, odpadów i pozostałości z produkcji rolnej i leśnej oraz przemysłu przetwarzającego ich produkty,
 - b) części odpadów innych niż wymienione w pkt 1, które ulegają biodegradacji, z wyłączeniem odpadów z instalacji do przetwarzania odpadów oraz odpadów z uzdatniania wody i oczyszczania ścieków w rozumieniu przepisów o odpadach
- przy czym proces ten przebiega w temperaturze 320–700°C w atmosferze beztlenowej lub przy znacznym niedoborze tlenu i przy ciśnieniu bliskim atmosferycznemu bez użycia katalizatorów oraz substancji obcych;”
- f) pkt 5 otrzymuje brzmienie:
- „5) dedykowana instalacja spalania biomasy – instalację odnawialnego źródła energii, w której spalana jest wyłącznie biomasa albo biomasa łącznie z biogazem, biogazem rolniczym lub biopłynami, przy czym w instalacji tej może być stosowane paliwo pomocnicze;”
- g) pkt 7a otrzymuje brzmienie:
- „7a) drewno energetyczne – surowiec drzewny, który ze względu na cechy jakościowo-wymiarowe i fizyko-chemiczne posiada obniżoną wartość techniczną i użytkową uniemożliwiającą jego przemysłowe wykorzystanie, a także surowiec drzewny stanowiący biomasę pochodzenia rolniczego;”
- h) pkt 11a otrzymuje brzmienie:
- „11a) hybrydowa instalacja odnawialnego źródła energii – wyodrębniony zespół urządzeń opisanych przez dane techniczne i handlowe, przyłączonych do tej samej sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej o napięciu znamionowym nie wyższym niż 110 kV, w których energia elektryczna jest wytwarzana wyłącznie z odnawialnych źródeł energii, różniących się rodzajem oraz charakterystyką dyspozycyjności wytwarzanej energii elektrycznej, oraz:
- a) żadne z urządzeń wytwórczych nie ma mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 80% łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej tego zespołu,

- b) urządzenia wytwórcze wchodzące w skład tego zespołu mogą być wyposażone w jeden albo w kilka układów wyprowadzenia mocy, w ramach jednego albo kilku punktów przyłączenia,
 - c) łączny stopień wykorzystania mocy zainstalowanej elektrycznej tego zespołu jest większy niż 3504 MWh/MW/rok,
 - d) zespół ten jest zlokalizowany na obszarze jednego powiatu albo nie więcej niż 5 gmin graniczących ze sobą
– przy czym taki zespół urządzeń wytwórczych może być wspomagany magazynem energii służącym do magazynowania energii wytworzonej z tego zespołu i wówczas oddawana z niego energia jest traktowana jako energia z odnawialnego źródła energii;”
- i) w pkt 13 lit. a otrzymuje brzmienie:
- „a) urządzeń służących do wytwarzania energii opisanych przez dane techniczne i handlowe, w których energia jest wytwarzana z odnawialnych źródeł energii, lub”
- j) pkt 18 i 19 otrzymują brzmienie:
- „18) mała instalacja – instalację odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 50 kW i mniejszej niż 500 kW, przyłączonej do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym niższym niż 110 kV albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu większej niż 150 kW i nie większej niż 900 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest większa niż 50 kW i mniejsza niż 500 kW;
 - 19) mikroinstalacja – instalację odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 50 kW, przyłączonej do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym niższym niż 110 kV albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 150 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest nie większa niż 50 kW;”
- k) po pkt 19 dodaje się pkt 19a w brzmieniu:
- „19a) modernizacja – proces inwestycyjny, którego celem jest odtworzenie stanu pierwotnego lub zmiana parametrów użytkowych lub technicznych instalacji odnawialnego źródła energii;”

l) pkt 33a otrzymuje brzmienie:

„33a) spółdzielnia energetyczna – spółdzielnię w rozumieniu ustawy z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 2017 r. poz. 1560 i 1596), której przedmiotem działalności jest wytwarzanie energii elektrycznej lub biogazu, lub ciepła, w instalacjach odnawialnego źródła energii i równoważenie zapotrzebowania energii elektrycznej lub biogazu, lub ciepła, wyłącznie na potrzeby własne spółdzielni energetycznej i jej członków, przyłączonych do zdefiniowanej obszarowo sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej o napięciu znamionowym niższym niż 110 kV lub sieci dystrybucyjnej gazowej, lub sieci ciepłowniczej;”

m) po pkt 33a dodaje się pkt 33b i 33c w brzmieniu:

„33b) stała cena zakupu – cena energii elektrycznej, po jakiej od wytwórcy, o którym mowa w art. 70a ust. 1, zakupu dokonuje sprzedawca zobowiązany lub cena stanowiąca podstawę do wyliczenia ujemnego salda dla wytwórcy, o którym mowa w art. 70a ust. 2 albo w art. 70b ust. 9 pkt 2;

33c) toryfikat – wysokoenergetyczne paliwo stałe o wartości opałowej nie mniejszej niż 21 GJ/t wytworzone w procesie termicznego przetwarzania stałych substancji pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego, ulegających biodegradacji i pochodzących z:

a) produktów, odpadów i pozostałości z produkcji rolnej i leśnej oraz przemysłu przetwarzającego ich produkty,

b) części odpadów innych niż wymienione w lit. a, które ulegają biodegradacji, z wyłączeniem odpadów z instalacji do przetwarzania odpadów oraz odpadów z uzdatniania wody i oczyszczania ścieków w rozumieniu przepisów o odpadach

– przy czym proces ten przebiega w temperaturze pomiędzy 200–320°C w atmosferze beztlenowej lub przy znacznym niedoborze tlenu i przy ciśnieniu bliskim atmosferycznemu bez użycia katalizatorów oraz substancji obcych;”

2) w art. 4 uchyla się ust. 9;

3) po art. 6 dodaje się art. 6a w brzmieniu:

„Art. 6a. 1. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego przekazuje Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, zwanemu dalej „Prezesem URE”, sprawozdanie roczne zawierające:

- 1) informacje o:
 - a) łącznej ilości energii elektrycznej, o której mowa w art. 4 ust. 1, wprowadzonej przez prosumenta do sieci,
 - b) łącznej ilości energii elektrycznej sprzedanej sprzedawcy zobowiązanemu, o którym mowa w art. 40 ust. 1, która została wytworzona z odnawialnego źródła energii w mikroinstalacji i wprowadzona do sieci dystrybucyjnej,
- 2) wykaz wytwórców energii elektrycznej w mikroinstalacji, ze wskazaniem terminu wprowadzenia po raz pierwszy do sieci dystrybucyjnej przez poszczególnych wytwórców energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnego źródła energii w mikroinstalacji,
- 3) wskazanie rodzaju mikroinstalacji oraz jej mocy zainstalowanej elektrycznej – w terminie 30 dni od dnia zakończenia roku kalendarzowego.

2. Na podstawie sprawozdań, o których mowa w ust. 1, Prezes URE, w terminie 75 dni od dnia zakończenia roku kalendarzowego, sporządza zbiorczy raport, który:

- 1) przekazuje ministrowi właściwemu do spraw energii;
- 2) zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki, z zachowaniem przepisów o ochronie danych osobowych.”;

4) w art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rejestr wytwórców energii w małej instalacji prowadzi Prezes URE.”;

5) w art. 17 w ust. 2 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) wykaz wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w małych instalacjach;
- 2) informację o łącznej ilości energii elektrycznej:
 - a) wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w małych instalacjach,
 - b) sprzedanej sprzedawcy zobowiązanemu, o którym mowa w art. 40 ust. 1, która została wytworzona z odnawialnych źródeł energii w małych instalacjach i wprowadzona do sieci dystrybucyjnej.”;

- 6) w art. 19 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Wytwórca biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii o rocznej wydajności biogazu rolniczego do 200 tys. m³, zwanej dalej „mikroinstalacją biogazu rolniczego”, lub wytwórca energii elektrycznej z biogazu rolniczego w mikroinstalacji będący osobą fizyczną wpisaną do ewidencji producentów, o której mowa w przepisach o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, może sprzedać.”;
- 7) w art. 25 w pkt 4:
- a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„prowadzić dokumentację dotyczącą odpowiednio.”;
- b) w lit. e średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. f w brzmieniu:
„f) ilości zakupionego biogazu rolniczego oraz danych podmiotu, od którego został zakupiony biogaz rolniczy.”;
- 8) w art. 38a uchyla się ust. 1 i 2;
- 9) uchyla się art. 38b;
- 10) po art. 38b dodaje się art. 38c–38e w brzmieniu:
- „Art. 38c. 1. Spółdzielnia energetyczna działa na obszarze jednego operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub sieci dystrybucyjnej gazowej lub ciepłowniczej, zaopatrujących w energię elektryczną, biogaz lub ciepło wytwórców i odbiorców będących członkami tej spółdzielni, których instalacje są przyłączone do sieci danego operatora lub do danej sieci ciepłowniczej.
2. Obszar działania spółdzielni energetycznej ustala się na podstawie miejsc przyłączenia wytwórców i odbiorców będących członkami tej spółdzielni do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej lub sieci dystrybucyjnej gazowej, lub sieci ciepłowniczej.
- Art. 38d. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, z którym zamierza współpracować spółdzielnia energetyczna, jest obowiązany do zawarcia umowy o świadczenie usług dystrybucji, o której mowa w art. 5 ustawy – Prawo energetyczne, która w szczególności określa zasady:
- 1) świadczenia usług dystrybucji na rzecz odbiorców będących członkami spółdzielni energetycznej;
- 2) wyznaczania i udostępniania danych pomiarowych.

Art. 38e. Spółdzielnia energetyczna spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) łączna moc zainstalowana elektryczna wszystkich instalacji odnawialnego źródła energii należących do członków spółdzielni umożliwia pokrycie nie mniej niż 70% rocznego zapotrzebowania na energię elektryczną wszystkich członków tej spółdzielni;
 - 2) przynajmniej jedna instalacja odnawialnego źródła energii uzyska stopień wykorzystania mocy zainstalowanej elektrycznej większy niż 3504 MWh/MW/rok;
 - 3) liczba jej członków jest mniejsza niż 1000;
 - 4) przedmiotem jej działalności jest wytwarzanie:
 - a) energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 10 MW lub
 - b) biogazu w instalacjach odnawialnego źródła energii o rocznej wydajności nie większej niż 40 mln m³, lub
 - c) ciepła w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy osiągalnej nie większej niż 30 MW;
 - 5) prowadzi działalność na obszarze gmin wiejskich lub miejsko-wiejskich w rozumieniu przepisów o statystyce publicznej.”;
- 11) art. 39 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 39. 1. Pomoc inwestycyjna przeznaczona na realizację inwestycji w zakresie danej instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72, pomniejsza cenę wynikającą z oferty, o której mowa w art. 79 ust. 3, złożonej przez wytwórcę, którego oferta wygrała aukcję.
2. Do pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, nie zalicza się:
- 1) wartości praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia oraz świadectw pochodzenia biogazu rolniczego w rozumieniu niniejszej ustawy oraz ustawy – Prawo energetyczne, wartości praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia z kogeneracji w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne oraz wartości praw majątkowych wynikających ze świadectw efektywności energetycznej, o których mowa w przepisach dotyczących efektywności energetycznej;
 - 2) środków na pokrycie kosztów osieroconych na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z

- przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. z 2017 r. poz. 569 oraz z 2018 r. poz. 9);
- 3) wartości uprawnień do emisji gazów cieplarnianych na podstawie przepisów rozdziału 6 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2017 r. poz. 568 i 1089);
 - 4) w przypadku zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii – pomocy przeznaczonej na budowę lub eksploatację tej instalacji, mających miejsce przed rozpoczęciem robót związanych z modernizacją instalacji, na bazie której dokonana została modernizacja.

3. Wartość pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, jest wyrażana w kwocie pieniężnej, po przeliczeniu jej w sposób pozwalający na ustalenie kwoty, jaką otrzymałby beneficjent pomocy, gdyby została ona udzielona w formie dotacji, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 362).

4. Wartość pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, oblicza się na dzień złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 9, według następującego wzoru:

$$PI_c = \sum_{i=u}^j \left(PI_i * \prod_i (1 + r_i) \right)$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- PI_c – sumę zwaloryzowanej wartości pomocy, o której mowa w ust. 1, wyrażoną w złotych,
- PI_i – wartość w roku „i” pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, wyrażoną w złotych, udzieloną w danym roku „i”,
- j – rok kalendarzowy, w którym wytwórca złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 9,
- i – kolejne lata kalendarzowe liczone od roku kalendarzowego „u” do roku kalendarzowego „j”,
- u – rok kalendarzowy, w którym po raz pierwszy udzielono pomocy inwestycyjnej przeznaczonej na realizację inwestycji w zakresie danej instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72, oznaczonej symbolem PI_i ,

r_i – stopę referencyjną wyrażoną w ułamku dziesiętnym, będącą spadkiem lub wzrostem średniorocznego wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w roku „i” określonym w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, zwanego dalej „Prezesem GUS”, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, przy czym wartość r_i dla roku kalendarzowego „j” wynosi 0; w przypadku gdy do dnia złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 9, stopa referencyjna w roku „i” nie została opublikowana, należy przyjąć spadek lub wzrost wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych z listopada roku „i”, w ujęciu rok do roku.

5. Wytwórcy, o których mowa w art. 72 ust. 1, dokonują obliczenia ceny skorygowanej stanowiącej cenę zakupu energii elektrycznej, o której mowa w art. 92 ust. 1, lub podstawę wypłaty ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 albo ust. 2 pkt 3, według następującego wzoru:

$$C_s = C_0 - \frac{PI_c}{I + I_{PM_{OZE}}}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

C_s – cenę skorygowaną, wyrażoną w zł/MWh; w przypadku nieudzielenia pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, wartość C_s jest równa wartości C_0 ,

C_0 – cenę, o której mowa w art. 79 ust. 3 pkt 3, wynikającą z oferty, wyrażoną w zł/MWh,

PI_c – sumę zwaloryzowanej wartości pomocy, o której mowa w ust. 1, wyrażoną w złotych, obliczoną zgodnie z ust. 4,

I – ilość energii elektrycznej, o której mowa w art. 79 ust. 3 pkt 3, wyrażoną w MWh, wynikającą z oferty,

$I_{PM_{OZE}}$ – ilość energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, wyrażoną w MWh, w odniesieniu do której Prezes URE od dnia 1 października 2005 r. do dnia złożenia oferty, o której mowa w art. 79, wydał świadectwa pochodzenia potwierdzające wytworzenie energii z odnawialnych źródeł energii; w przypadku wytwórcy, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2, wartość $I_{PM_{OZE}}$ wynosi 0.

6. Do oświadczenia, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 9, wytwórca, o którym mowa w art. 72 ust. 1, dołącza informacje o wielkości udzielonej pomocy publicznej obliczonej zgodnie z ust. 3 i 4, oraz cenie skorygowanej, obliczonej zgodnie z ust. 5.

7. W przypadku gdy po dniu złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 9, wytwórca, o którym mowa w art. 72 ust. 1, którego oferta wygrała aukcję, zostanie udzielona pomoc inwestycyjna, o której mowa w ust. 1, lub wzrośnie wartość tej pomocy, wytwórca ten jest zobowiązany do przekazania Prezesowi URE, najpóźniej w dziesiątym dniu miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło udzielenie takiej pomocy, oświadczenia zawierającego jej wartość obliczoną zgodnie z ust. 3, datę jej udzielenia, wskazanie podmiotu udzielającego pomocy oraz cenę skorygowaną. Cenę skorygowaną oblicza się według następującego wzoru:

$$C_{sn} = C_s - \frac{PI}{I_p}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- C_{sn} – nową cenę skorygowaną, wyrażoną w zł/MWh, która staje się ceną skorygowaną (C_s) obowiązującą od miesiąca następującego po miesiącu złożenia oświadczenia, o którym mowa w zdaniu pierwszym, stanowiącą cenę zakupu energii elektrycznej, o której mowa w art. 92 ust. 1, lub podstawę wypłaty ujemnego salda zgodnie z art. 93 ust. 1 pkt 4 albo ust. 2 pkt 3,
- C_s – cenę skorygowaną, wyrażoną w zł/MWh, z uwzględnieniem art. 92 ust. 10, obowiązującą do końca miesiąca, w którym złożono oświadczenie, o którym mowa w zdaniu pierwszym, stanowiącą cenę zakupu energii elektrycznej, o której mowa w art. 92 ust. 1, lub podstawę wypłaty ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 albo ust. 2 pkt 3,
- PI – wysokość udzielonej pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, lub wzrost jej wartości, wyrażone w złotych, udzielonej po dniu złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 9, obliczone zgodnie z ust. 3,
- I_p – ilość energii elektrycznej, wyrażonej w MWh, o której mowa w art. 79 ust. 3 pkt 3, pomniejszoną o ilość energii elektrycznej sprzedanej w ramach systemu aukcyjnego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym udzielono pomocy PI , stanowiącą podstawę obowiązku zakupu energii, o

którym mowa w art. 92 ust. 1, lub podstawę wypłaty ujemnego salda zgodnie z art. 93 ust. 1 pkt 4 albo ust. 2 pkt 3.

8. O wysokości skorygowanej ceny, o której mowa w ust. 7, wytwórca powiadamia operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, a w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW – także sprzedawcę zobowiązanego, o którym mowa w art. 40 ust. 1, w terminie, o którym mowa w ust. 7.

9. Wytwórca, o którym mowa w art. 72 ust. 1, którego oferta wygrała aukcję, jest obowiązany do przekazywania Prezesowi URE, w całym okresie wsparcia, w terminie 30 dni od zakończenia roku kalendarzowego, oświadczenia o nieudzieleniu pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, w poprzednim roku kalendarzowym, albo oświadczenia o wartości tej pomocy obliczonej zgodnie z ust. 3, zawierającego datę jej udzielenia oraz wskazanie podmiotu udzielającego pomocy.

10. Zmiana wartości udzielonej pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, która uwzględniona została przy obliczaniu ceny skorygowanej, o której mowa w ust. 5 i 7, polegająca na obniżeniu wartości tej pomocy, nie powoduje zmiany wartości tej ceny.”;

12) po art. 39 dodaje się art. 39a w brzmieniu:

„Art. 39a. 1. Pomoc inwestycyjna przeznaczona na realizację inwestycji w zakresie danej instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 70a ust. 1 lub ust. 2, pomniejsza stałą cenę zakupu energii elektrycznej, o której mowa w art. 70e, obowiązującą w dniu złożenia deklaracji o zamiarze sprzedaży niewykorzystanej energii elektrycznej, o której mowa w art. 70b, zwanej dalej „deklaracją”.

2. Do pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, nie zalicza się:

- 1) wartości praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia oraz świadectw pochodzenia biogazu rolniczego w rozumieniu niniejszej ustawy oraz ustawy – Prawo energetyczne, wartości praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia z kogeneracji w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne oraz wartości praw majątkowych wynikających ze świadectw efektywności energetycznej, o których mowa w przepisach dotyczących efektywności energetycznej;
- 2) wartości uprawnień do emisji gazów cieplarnianych na podstawie przepisów rozdziału 6 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych;

3) w przypadku zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii – pomocy przeznaczonej na budowę lub eksploatację tej instalacji, mających miejsce przed rozpoczęciem robót związanych z modernizacją instalacji, na bazie której dokonana została modernizacja.

3. Wartość pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, jest wyrażana w kwocie pieniężnej, po przeliczeniu jej w sposób pozwalający na ustalenie kwoty, jaką otrzymałby beneficjent pomocy, gdyby została ona udzielona w formie dotacji, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

4. Wartość pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, oblicza się na dzień złożenia deklaracji, o której mowa w art. 70b, według następującego wzoru:

$$PI_c = \sum_{i=u}^j \left(PI_i * \prod_i (1 + r_i) \right)$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

PI_c – sumę zwaloryzowanej wartości pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, wyrażoną w złotych,

PI_i – wartość w roku „i” pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, wyrażoną w złotych, udzieloną w danym roku „i”,

j – rok kalendarzowy, w którym wytwórca złożył deklarację, o której mowa w art. 70b ust. 1,

i – kolejne lata kalendarzowe liczone od roku kalendarzowego „u” do roku kalendarzowego „j”,

u – rok kalendarzowy, w którym po raz pierwszy udzielono pomocy inwestycyjnej na realizację inwestycji w zakresie danej instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 70a ust. 1 albo ust. 2, oznaczonej symbolem PI_i ,

r_i – stopę referencyjną wyrażoną w ułamku dziesiętnym, będącą spadkiem lub wzrostem średniorocznego wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w roku „i” określonym w komunikacie Prezesa GUS, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, przy czym wartość r_i dla roku kalendarzowego „j” wynosi 0; w przypadku gdy do dnia złożenia deklaracji, o której mowa w art. 70b

ust. 1, stopa referencyjna w roku „i” nie została opublikowana, należy przyjąć spadek lub wzrost wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych z listopada roku „i”, w ujęciu rok do roku.

5. Wytwórcy, o których mowa w art. 70b ust. 1, dokonują obliczenia ceny skorygowanej stanowiącej cenę zakupu energii elektrycznej, o której mowa w art. 70c ust. 2 albo 6, według następującego wzoru:

$$C_s = C_0 - \frac{PI_c}{I + I_{PM_{OZE}}}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

C_s – cenę zakupu, o której mowa w art. 70c ust. 2 albo 6, skorygowaną, wyrażoną w zł/MWh; w przypadku nieudzielenia pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, wartość C_s jest równa wartości C_0 ,

C_0 – cenę, o której mowa w art. 70e, wyrażoną w zł/MWh, obowiązującą w dniu złożenia deklaracji, o której mowa w art. 70b ust. 1,

PI_c – sumę zwaloryzowanej wartości pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, wyrażoną w złotych, obliczoną zgodnie z ust. 4,

I – ilość energii elektrycznej, o której mowa w art. 70b ust. 3 pkt 2, wyrażoną w MWh, określoną przez wytwórcę w deklaracji,

$I_{PM_{OZE}}$ – ilość energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, wyrażoną w MWh, w odniesieniu do której Prezes URE od dnia 1 października 2005 r. do dnia złożenia deklaracji, o której mowa w art. 70b ust. 1, wydał świadectwa pochodzenia potwierdzające wytworzenie energii z odnawialnych źródeł energii oraz ilość energii, w odniesieniu do której operator rozliczeń energii odnawialnej, od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii na potrzeby aukcyjnego systemu wsparcia do dnia złożenia deklaracji, o której mowa w art. 70b ust. 1, rozliczył ujemne saldo zgodnie z art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3; w przypadku wytwórcy, o którym mowa w art. 70b ust. 4 pkt 1, wartość $I_{PM_{OZE}}$ wynosi 0.

6. W ramach składanego przez wytwórcę oświadczenia, o którym mowa w art. 70b ust. 3 pkt 6, wytwórca ten przekazuje informacje o wielkości udzielonej pomocy publicznej obliczonej zgodnie z ust. 3 i 4, oraz cenie skorygowanej, obliczonej zgodnie z ust. 5.

7. W przypadku, w którym po dniu złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 70b ust. 3 pkt 6, wytwórcy wskazanemu w art. 70b ust. 1, zostanie udzielona pomoc inwestycyjna, o której mowa w ust. 1, lub wzrośnie wartość tej pomocy, wytwórca ten jest zobowiązany do przekazania Prezesowi URE, najpóźniej w dziesiątym dniu miesiąca następującego po upływie miesiąca, w którym nastąpiło udzielenie pomocy, oświadczenia zawierającego jej wartość obliczoną zgodnie z ust. 3, datę jej udzielenia, wskazanie podmiotu udzielającego pomocy inwestycyjnej oraz cenę skorygowaną. Cenę skorygowaną oblicza się według następującego wzoru:

$$C_{sn} = C_s - \frac{PI}{I_p}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- C_{sn} – nową cenę skorygowaną, wyrażoną w zł/MWh, która staje się ceną skorygowaną (C_s) obowiązującą od miesiąca następującego po miesiącu złożenia deklaracji, o której mowa w art. 70b ust. 1, stanowiącą cenę zakupu energii elektrycznej, o której mowa w art. 70e ust. 1,
- C_s – cenę skorygowaną, wyrażoną w zł/MWh, obowiązującą do końca miesiąca, w którym złożono oświadczenie, o którym mowa w zdaniu pierwszym, stanowiącą cenę zakupu energii elektrycznej, o której mowa w art. 70e ust. 1,
- PI – wysokość udzielonej pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, lub wzrost jej wartości, wyrażone w złotych, udzielonej po dniu złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 70b ust. 3 pkt 6, obliczone zgodnie z ust. 3,
- I_p – ilość energii elektrycznej, wyrażonej w MWh, o której mowa w art. 70b ust. 3 pkt 2, pomniejszoną o ilość energii elektrycznej wytworzonej oraz wprowadzonej do sieci i sprzedanej zgodnie z art. 70a–70f.

8. O wysokości skorygowanej ceny, o której mowa w ust. 7, wytwórca powiadamia:

- 1) sprzedawcę zobowiązanego, o którym mowa w art. 40 ust. 1, w przypadku wytwórców, o których mowa w art. 70b ust. 9 pkt 1, albo
- 2) operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w przypadku wytwórców, o których mowa w art. 70b ust. 9 pkt 2

– w terminie wskazanym w ust. 7.

9. Wytwórca, o którym mowa w art. 70b ust. 1, który uzyskał zaświadczenie, o którym mowa w art. 70b ust. 8, jest obowiązany do przekazywania Prezesowi URE, w całym okresie wsparcia, w terminie 30 dni od zakończenia roku kalendarzowego, oświadczenia o nieudzieleniu pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, w poprzednim roku kalendarzowym, albo oświadczenia o wartości tej pomocy, obliczonej zgodnie z ust. 3, zawierającego datę jej udzielenia oraz wskazanie podmiotu udzielającego pomocy.

10. Zmiana wartości udzielonej pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, która została uwzględniona przy obliczaniu ceny skorygowanej, o której mowa w ust. 5 i 7, polegająca na obniżeniu wartości tej pomocy, nie powoduje zmiany wartości tej ceny.”;

13) w art. 40:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Obowiązek zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 41 ust. 1, art. 42 ust. 1, art. 70c ust. 2 oraz art. 92 ust. 1, wykonuje wyznaczony przez Prezesa URE sprzedawca energii elektrycznej, zwany dalej „sprzedawcą zobowiązanym”, na podstawie umowy, o której mowa w art. 5 ustawy – Prawo energetyczne.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Na podstawie informacji, o których mowa w ust. 2, Prezes URE, w drodze decyzji, wyznacza sprzedawcę zobowiązanego:

- 1) na obszarze działania danego operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, w terminie do dnia 31 października każdego roku, na rok następny;
- 2) będącego sprzedawcą energii elektrycznej o największym wolumenie jej sprzedaży w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 sierpnia tego roku na obszarze działania operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego, w terminie do dnia 31 października każdego roku, na rok następny.”,

c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a–5c w brzmieniu:

„5a. W przypadku gdy na obszarze działania operatora systemu dystrybucyjnego nie zostanie wyznaczony sprzedawca zobowiązany, podmiotem obowiązany do zakupu energii elektrycznej, o której mowa w art. 41 ust. 1, art. 42 ust. 1, art. 70c ust. 2 oraz art. 92 ust. 1, od wytwórców przyłączonych do sieci tego operatora, jest podmiot, o którym mowa w ust. 3 pkt 2.

5b. Na realizację obowiązku, o którym mowa w art. 40 ust. 1, nie ma wpływu zakończenie działalności przez operatora systemu elektroenergetycznego, na obszarze którego wyznaczony został sprzedawca zobowiązany.

5c. W przypadku wygaśnięcia lub cofnięcia przez Prezesa URE sprzedawcy zobowiązanemu koncesji na wytwarzanie lub obrót energią elektryczną, do końca danego roku kalendarzowego podmiotem obowiązującym do zakupu energii elektrycznej od wytwórców przyłączonych do sieci, na której sprzedawca ten został wyznaczony, jest podmiot, o którym mowa w ust. 3 pkt 2.”,

d) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Koszty zakupu energii elektrycznej, ponoszone w związku z realizacją przez sprzedawcę zobowiązanego obowiązku zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 41 ust. 1, art. 42 ust. 1, art. 70b, art. 70c oraz art. 92 ust. 1, uwzględnia się w kalkulacji cen ustalanych w taryfie tego sprzedawcy, przyjmując, że każda jednostka energii elektrycznej sprzedawana przez tego sprzedawcę odbiorcom końcowym jest obciążona tymi kosztami w równej wysokości.”;

14) w art. 43 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Sprzedawca zobowiązany jest odpowiedzialny za bilansowanie handlowe energii elektrycznej zakupionej z instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW. Koszty bilansowania handlowego energii wytworzonej w tej instalacji pokrywa w całości sprzedawca zobowiązany dokonujący zakupu tej energii.”;

15) w art. 44:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 2, oraz wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja, w której energia elektryczna została wytworzona po raz pierwszy przed dniem wejścia w życie rozdziału 4, przysługuje świadectwo pochodzenia tej energii potwierdzające jej wytworzenie z odnawialnych źródeł energii, zwane dalej „świadectwem pochodzenia”.”,

b) w ust. 3 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) nie dochowano minimalnego udziału biomasy pochodzenia rolniczego w łącznej masie biomasy, określonego w art. 60a ust. 2 lub przepisach

wydanych na podstawie art. 60a ust. 3 – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 60a ust. 2.”;

16) w art. 45:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Świadcstwo pochodzenia wydaje Prezes URE na wniosek wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o którym mowa w art. 44 ust. 1.”,

b) w ust. 2 w pkt 7 w oświadczeniu pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) dochowany został wymóg udziału biomasy pochodzenia rolniczego w łącznej masie biomasy określony w art. 60a ust. 2 lub przepisach wydanych na podstawie art. 60a ust. 3 ustawy wymienionej w pkt 2 – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 60a ust. 2.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań;”;

17) w art. 46:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Świadcstwo pochodzenia nie przysługuje dla energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii w godzinach dostawy, o których mowa w ust. 3, dla których średnie ważone wolumenem transakcji sesyjnych giełdowych ceny energii elektrycznej z rynku, o którym mowa w ust. 3, były niższe niż 0 złotych za 1 MWh przez co najmniej sześć kolejnych godzin dostawy tej energii. Dla określenia ilości energii elektrycznej wytworzonej w godzinach tej dostawy, w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii, która jest opomiarowana w sposób:

1) umożliwiający ustalenie ilości wytworzonej energii elektrycznej w przedziałach godzinowych – przyjmuje się wskazania urządzenia pomiarowo-rozliczeniowego tej instalacji;

2) uniemożliwiający ustalenie ilości wytworzonej energii elektrycznej w przedziałach godzinowych – przyjmuje się ilość energii elektrycznej, jaka mogłaby zostać wytworzona w tej instalacji w godzinach, o których mowa w ust. 3, przy założeniu że instalacja ta pracowała w tym czasie z mocą zainstalowaną elektryczną.”,

b) uchyla się ust. 6–8;

18) w art. 47a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wytwórca, który zamierza wytwarzać biogaz rolniczy w instalacjach odnawialnego źródła energii, dla których rozpoczęcie prac nastąpiło po dniu wejścia w życie rozdziału 4, oraz chce uzyskać świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego, składa do Prezesa URE wnioski o wydanie urzędowego potwierdzenia efektu zachęty.”;

19) w art. 48 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego przysługuje przez okres kolejnych 15 lat, licząc od dnia wytworzenia po raz pierwszy biogazu rolniczego lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego, potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia biogazu rolniczego lub świadectwem pochodzenia energii elektrycznej z biogazu rolniczego, nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2035 r.”;

20) w art. 51 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nie zostały spełnione warunki określone w art. 44, art. 47a lub art. 48 lub”;

21) w art. 53 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Przez współczynnik intensywności zużycia energii elektrycznej, o którym mowa w ust. 1, w art. 52 ust. 3 pkt 3 i ust. 6, rozumie się stosunek kosztów energii elektrycznej zużytej na własne potrzeby do wartości dodanej brutto obliczany jako średnia arytmetyczna z trzech ostatnich lat poprzedzających rok realizacji obowiązku.

3. W przypadku gdy działalność gospodarcza odbiorcy przemysłowego, o której mowa w art. 52 ust. 6 pkt 1, jest wykonywana w okresie krótszym niż trzy lata, współczynnik intensywności, o którym mowa w ust. 2, oblicza się jako średnią arytmetyczną z okresu wykonywania tej działalności.”;

22) art. 55 otrzymuje brzmienie:

„Art. 55. 1. Odbiorca przemysłowy, który nie przekazał Prezesowi URE w terminie informacji oraz oświadczenia, o których mowa w art. 54, podał w tej informacji nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd dane, skorzystał z uprawnień, o których mowa w art. 53 ust. 1 oraz w art. 96 ust. 2, nie spełniając określonych w tych przepisach warunków lub został wpisany do wykazu, o którym mowa w art. 52 ust. 4, na podstawie oświadczenia, o którym mowa w art. 52 ust. 3, nie spełniając wymagań, o których mowa w art. 52 ust. 6, nie może skorzystać z uprawnień, o których mowa w art. 53 ust. 1 oraz w art. 96 ust. 2, przez okres 5 lat od zakończenia roku, którego dotyczył obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, odbiorca przemysłowy, który w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1, zużył nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej i złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 52 ust. 3, wykonuje ten obowiązek za rok następujący po roku realizacji obowiązku, samodzielnie, bez możliwości skorzystania z uprawnień, o których mowa w art. 53 ust. 1 oraz w art. 96 ust. 2.”;

23) po art. 55 dodaje się art. 55a w brzmieniu:

„Art. 55a. 1. Prezes URE sporządza wykaz odbiorców przemysłowych, o których mowa w art. 55 ust. 1, i ogłasza go w Biuletynie Informacji Publicznej URE, w terminie do dnia 31 grudnia roku następującego po roku realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1.

2. Przepisy art. 54 stosuje się odpowiednio do odbiorców przemysłowych, o których mowa w art. 55 ust. 1, umieszczonych w wykazie, o którym mowa w ust. 1.”;

24) po art. 60 dodaje się art. 60a w brzmieniu:

„Art. 60a. 1. Wytwórcy energii elektrycznej lub ciepła, wytwarzanych w instalacjach odnawialnego źródła energii wykorzystujących w procesie wytwarzania energii nośniki energii, o których mowa w art. 2 pkt 22, oraz inne paliwa, stosują urządzenia pomiarowo-rozliczeniowe umożliwiające pomiar i rejestrację wytwarzanej ilości energii elektrycznej lub ciepła.

2. Minimalny udział wagowy biomasy pochodzenia rolniczego, w łącznym udziale wagowym biomasy wynosi:

- 1) 85% – dla instalacji spalania wielopaliwowego oraz dedykowanych instalacji spalania wielopaliwowego o mocy zainstalowanej elektrycznej wyższej niż 5 MW;
- 2) 10% – dla dedykowanych instalacji spalania biomasy oraz układów hybrydowych o mocy zainstalowanej elektrycznej wyższej niż 20 MW.

3. Minister właściwy do spraw energii może określić, w drodze rozporządzenia, w terminie do dnia 31 sierpnia danego roku, wielkość udziału, o którym mowa w ust. 2, niższą niż określona w tym przepisie, biorąc pod uwagę rodzaj podmiotu zobowiązanego, ilość wytwarzanej energii elektrycznej w instalacjach, zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych oraz dotychczasową wielkość udziału energii elektrycznej i paliw pozyskiwanych z odnawialnych źródeł energii w ogólnej ilości energii i paliw zużywanych w energetyce oraz transporcie.”;

25) art. 61 otrzymuje brzmienie:

„Art. 61. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wymagania dotyczące sposobu obliczania, pomiarów i rejestracji ilości energii elektrycznej lub ciepła wytwarzanych w instalacjach odnawialnego źródła energii wykorzystujących nośniki energii, o których mowa w art. 2 pkt 22, oraz inne paliwa,
- 2) miejsce i sposób dokonywania pomiarów ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii na potrzeby realizacji obowiązku potwierdzania danych, o którym mowa w art. 45 ust. 5,
- 3) miejsce i sposób dokonywania pomiarów ilości energii elektrycznej na potrzeby ustalenia rzeczywistego rozliczenia obowiązku wytworzenia przez wytwórcę, który wygrał aukcję, energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 72 ust. 1, lub uzyskał zaświadczenie, o którym mowa w art. 70b ust. 8

– biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej oraz potrzebę ustalenia ilości wytwarzanej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii.”;

26) po art. 69 dodaje się art. 69a w brzmieniu:

„Art. 69a. Energia elektryczna wytworzona w danej instalacji odnawialnego źródła energii może korzystać z:

- 1) systemu wsparcia świadectw pochodzenia albo
- 2) systemu wsparcia świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, albo
- 3) systemu wsparcia, o którym mowa w art. 70a–70f, albo
- 4) aukcyjnego systemu wsparcia.”;

27) po art. 70 dodaje się art. 70a–70f w brzmieniu:

„Art. 70a. 1. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji lub w mikroinstalacji, posiadającej wyodrębniony zespół urządzeń służących do wyprowadzania mocy wyłącznie z tej instalacji do sieci elektroenergetycznej dystrybucyjnej, będący przedsiębiorstwem energetycznym w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne, wykorzystujący do wytworzenia energii elektrycznej wyłącznie:

- 1) biogaz rolniczy albo
- 2) biogaz pozyskany ze składowisk odpadów, albo
- 3) biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków, albo
- 4) biogaz inny niż określony w pkt 1–3, albo

5) hydroenergię

– może dokonać sprzedaży, której przedmiotem będzie niewykorzystana, a wprowadzona do sieci energia elektryczna, po stałej cenie zakupu, obliczonej zgodnie z art. 70e, z zastrzeżeniem art. 70d, sprzedawcy zobowiązanemu albo innemu podmiotowi.

2. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii posiadającej wyodrębniony zespół urządzeń służących do wyprowadzania mocy wyłącznie z tej instalacji do sieci elektroenergetycznej dystrybucyjnej, o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW i nie większej niż 1 MW, wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej w tej instalacji odnawialnego źródła energii wyłącznie:

- 1) biogaz rolniczy albo
- 2) biogaz pozyskany ze składowisk odpadów, albo
- 3) biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków, albo
- 4) biogaz inny niż określony w pkt 1–3, albo
- 5) hydroenergię

– może dokonać sprzedaży, której przedmiotem jest niewykorzystana, a wprowadzona do sieci energia elektryczna wybranemu podmiotowi innemu niż sprzedawca zobowiązany; przepis art. 70e stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem art. 70c ust. 6 pkt 1 i art. 70d.

3. Wytwórcy, o którym mowa w ust. 2, przysługuje prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 2 pkt 3.

4. Przepisu ust. 1 i 2 nie stosuje się do przedsiębiorstw będących w trudnej sytuacji w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.²⁾).

Art. 70b. 1. W celu sprzedaży niewykorzystanej energii elektrycznej zgodnie z art. 70a ust. 1 albo ust. 2 wytwórcy, o których mowa w tych przepisach, składają Prezesowi URE deklarację o zamiarze sprzedaży niewykorzystanej energii elektrycznej po stałej cenie zakupu.

2. Deklaracja, o której mowa w ust. 1, jest składana w postaci elektronicznej za pośrednictwem internetowej platformy aukcyjnej.

²⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 156 z 20.06.2017, str. 1.

3. Deklaracja, o której mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę i adres siedziby wytwórcy;
- 2) łączną ilość niewykorzystanej energii elektrycznej określoną w MWh, jaką wytwórca planuje sprzedać w okresie wskazanym w deklaracji;
- 3) okres sprzedaży niewykorzystanej ilości energii elektrycznej, obejmujący planowaną datę rozpoczęcia i zakończenia sprzedaży niewykorzystanej energii elektrycznej;
- 4) lokalizację i moc zainstalowaną elektryczną instalacji odnawialnego źródła energii oraz miejsce jej przyłączenia do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej, określone w warunkach przyłączenia albo w umowie o przyłączenie;
- 5) podpis wytwórcy lub osoby upoważnionej do jego reprezentowania, z załączeniem oryginału lub uwierzytelnionej kopii dokumentu poświadczającego umocowanie takiej osoby do działania w imieniu wytwórcy;
- 6) oświadczenie wytwórcy o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:

 - a) do wytworzenia energii elektrycznej nie będą wykorzystane substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego,
 - b) wartość pomocy inwestycyjnej, o której mowa w art. 39a ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, obliczona zgodnie z art. 39a ust. 3 i 4, wynosi ... złotych. Skorygowana cena obliczona zgodnie z art. 39a ust. 5 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii wynosi ... złotych za 1 MWh.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań;
- 7) w przypadku wytwórcy, o którym mowa w art. 70a ust. 1 – informację, czy niewykorzystana energia elektryczna zostanie sprzedana sprzedawcy zobowiązanemu, czy innemu podmiotowi;
- 8) wskazanie sprzedawcy zobowiązanego, na którego obszarze działania zlokalizowana jest lub będzie ta instalacja – w przypadku wytwórców, którzy zadeklarowali sprzedaż energii sprzedawcy zobowiązanemu.

4. Do deklaracji, o której mowa w ust. 1, wytwórca dołącza:
- 1) w przypadku instalacji planowanej do uruchomienia:
 - a) oryginał lub poświadczoną kopię prawomocnego pozwolenia na budowę wydanego dla projektowanej instalacji odnawialnego źródła energii,
 - b) oryginał lub poświadczoną kopię warunków przyłączenia lub umowy o przyłączenie instalacji odnawialnego źródła energii do sieci przesyłowej lub sieci dystrybucyjnej,
 - c) oświadczenie, że urządzenia wchodzące w skład tej instalacji, służące do wytwarzania energii elektrycznej, o której mowa w art.70a ust. 1 albo ust. 2, zamontowane w czasie budowy, zostały wyprodukowane w okresie 36 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w tej instalacji odnawialnego źródła energii, z wyłączeniem instalacji wykorzystującej wyłącznie hydroenergię do wytwarzania energii elektrycznej, a same urządzenia nie były wcześniej amortyzowane w rozumieniu przepisów o rachunkowości przez jakikolwiek podmiot,
 - d) zobowiązanie do wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, w terminie 36 miesięcy od dnia wydania zaświadczenia, o którym mowa w ust. 8,
 - e) harmonogram rzeczowo-finansowy realizacji inwestycji, o której mowa w art. 70a ust. 1 albo ust. 2,
 - f) oryginał lub poświadczoną kopię schematu instalacji odnawialnego źródła energii ze wskazaniem urządzeń służących do wytwarzania energii elektrycznej oraz urządzeń służących do wyprowadzenia mocy, wchodzących w skład tej instalacji, z oznaczeniem lokalizacji urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych oraz miejsca przyłączenia tej instalacji do sieci elektroenergetycznej, naniesionego na mapę poglądową uwzględniającą numery ewidencyjne działek i obrębów;
 - 2) w przypadku instalacji uruchomionej i wytwarzającej energię z odnawialnego źródła energii:
 - a) oświadczenie o dniu wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, potwierdzonego wydanym świadectwem

pochodzenia, o którym mowa w art. 44 ust. 1, ale nie wcześniej jednak niż od dnia 1 października 2005 r., albo oświadczenie o zrealizowaniu inwestycji po dniu 1 lipca 2016 r. oraz zobowiązanie do rozpoczęcia sprzedaży energii elektrycznej nie później niż pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie 3 miesięcy od dnia wydania zaświadczenia, o którym mowa w ust. 8,

- b) oryginał lub poświadczoną kopię schematu instalacji odnawialnego źródła energii ze wskazaniem urządzeń służących do wytwarzania energii elektrycznej oraz urządzeń służących do wyprowadzenia mocy, wchodzących w skład tej instalacji, z oznaczeniem lokalizacji urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych oraz miejsca przyłączenia tej instalacji do sieci elektroenergetycznej, naniesionego na mapę poglądową uwzględniającą numery ewidencyjne działek i obrębów.

5. Okres ważności dokumentów, o których mowa w ust. 4 pkt 1 lit. a oraz lit. b, w dniu ich złożenia, nie może być krótszy niż 6 miesięcy.

6. Wytwórca, o którym mowa w art. 70a ust. 1 i 2, wraz ze złożeniem deklaracji, o której mowa w ust. 1, wnosi opłatę rezerwacyjną na odrębny rachunek bankowy wskazany przez Prezesa URE lub ustanawia gwarancję bankową. Wysokość opłaty rezerwacyjnej i gwarancji bankowej wynosi 30 złotych za 1 kW mocy zainstalowanej elektrycznej instalacji.

7. W przypadku wytwórców wytwarzających energię elektryczną w instalacji odnawialnego źródła energii, o którym mowa w ust. 1 i 2, opłata rezerwacyjna, o której mowa w ust. 6, podlega zwrotowi w terminie:

- 1) 60 dni od dnia sprzedaży po raz pierwszy niewykorzystanej energii elektrycznej zgodnie z art. 70a–70f, albo
- 2) 30 dni od dnia wydania postanowienia, o którym mowa w ust. 13.

8. Prezes URE wydaje wytwórcy, o którym mowa w art. 70a ust. 1 i 2, zaświadczenie o możliwości sprzedaży niewykorzystanej energii elektrycznej zgodnie z art. 70a–70e oraz w okresie, o którym mowa w art. 70f, w terminie 45 dni od dnia złożenia kompletnej deklaracji, o której mowa w ust. 1.

9. Prezes URE przekazuje informacje zawierające dane o wytwórcy, o którym mowa w art. 70a ust. 1 lub 2, który uzyskał zaświadczenie, o którym mowa w ust. 8:

- 1) właściwym sprzedawcom zobowiązanym oraz operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w przypadku wytwórców, którzy

zadeklarowali sprzedaż niewykorzystanej energii elektrycznej sprzedawcy zobowiązanemu;

- 2) operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w przypadku wytwórców, którzy zadeklarowali sprzedaż niewykorzystanej energii elektrycznej wybranemu podmiotowi, innemu niż sprzedawca zobowiązany.

10. Wytwórca, który uzyskał zaświadczenie, o którym mowa w ust. 8, może zmienić deklarację, o której mowa w ust. 1, w zakresie:

- 1) wybranego sposobu sprzedaży niewykorzystanej energii elektrycznej, o którym mowa w ust. 3 pkt 7, ze skutkiem na koniec kwartału następującego po kwartale, w którym złożono zmienioną deklarację;
- 2) mocy zainstalowanej instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w ust. 3 pkt 4, przy czym zmiana może polegać wyłącznie na zwiększeniu tej mocy oraz ewentualnej zmianie łącznej ilości energii elektrycznej, o której mowa w ust. 3 pkt 2; w tej sytuacji do zmienionej deklaracji wytwórca załącza dokumenty, o których mowa w ust. 4 pkt 1.

11. W przypadku instalacji planowanej do uruchomienia, wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, który uzyskał zaświadczenie, o którym mowa w ust. 8, przekazuje Prezesowi URE informację o stanie wykonania harmonogramu, o którym mowa w ust. 4 pkt 1 lit. e – w terminie 30 dni od zakończenia każdego roku kalendarzowego.

12. Wytwórca, który uzyskał zaświadczenie, o którym mowa w ust. 8, który nie spełni zobowiązania do wytwarzania energii elektrycznej, o którym mowa w ust. 4 pkt 1 i 2, w określonych w tych przepisach terminach, może ponownie złożyć deklarację o zamiarze sprzedaży niewykorzystanej energii elektrycznej z danej instalacji odnawialnego źródła energii, po stałej cenie zakupu, ustalonej zgodnie z art. 70e, po upływie 3 lat licząc od dnia, w którym zobowiązanie stało się wymagalne.

13. Prezes URE, w drodze postanowienia, odmawia wydania zaświadczenia, o którym mowa w ust. 8, w przypadku:

- 1) złożenia deklaracji niespełniającej warunków, o których mowa w ust. 1–5;
- 2) niewniesienia opłaty rezerwacyjnej, o której mowa w ust. 6;
- 3) przekroczenia maksymalnej mocy zainstalowanej elektrycznej poszczególnych instalacji odnawialnego źródła energii określonej na podstawie art. 70d.

14. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 13, służy zażalenie. Zażalenie wnosi się do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia. Postępowanie w sprawie zażalenia od postanowienia Prezesa URE toczy się według przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki.

15. W przypadku, o którym mowa w ust. 10, przepisy ust. 1–9 i 11–14 stosuje się odpowiednio.

16. Wytwórca zamierzający sprzedawać niewykorzystaną energię elektryczną na zasadach określonych w art. 70a ust. 1 i 2, wytworzoną w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii, może złożyć Prezesowi URE deklarację zgodnie z ust. 1–8, pod warunkiem że:

- 1) na dzień składania deklaracji instalacja nie spełnia warunku, o którym mowa w art. 74 ust. 2 pkt 1;
- 2) zmodernizowana instalacja będzie spełniała warunki określone w art. 74 ust. 2 pkt 2;
- 3) do rozpoczęcia okresu, w którym instalacja spełniałaby warunek określony w art. 74 ust. 2 pkt 1 pozostało mniej niż 24 miesiące;
- 4) modernizacja instalacji, mająca na celu spełnienie warunków określonych w art. 74 ust. 2 pkt 2, będzie przeprowadzona po otrzymaniu zaświadczenia, o którym mowa w ust. 8;
- 5) wytwarzanie energii elektrycznej w zmodernizowanej instalacji rozpocznie się nie wcześniej niż w dniu, w którym instalacja spełniałaby warunek określony w art. 74 ust. 2 pkt 1.

17. W przypadku, o którym mowa w ust. 16, przepisy ust. 9 i 11–14 stosuje się odpowiednio.

Art. 70c. 1. Wytwórca, który zamierza sprzedawać niewykorzystaną energię elektryczną sprzedawcy zobowiązanemu, zawiera z tym sprzedawcą umowę sprzedaży niewykorzystanej energii elektrycznej w terminie:

- 1) 1 miesiąca od dnia wydania przez Prezesa URE zaświadczenia, o którym mowa w art. 70b ust. 8 – w przypadku wytwórcy wytwarzającego energię elektryczną w instalacji, o której mowa w art. 70b ust. 4 pkt 2;

2) 6 miesięcy od dnia wydania przez Prezesa URE zaświadczenia, o którym mowa w art. 70b ust. 8 – w przypadku wytwórcy zamierzającego wytwarzać energię elektryczną w instalacji, o której mowa w art. 70b ust. 4 pkt 1.

2. Sprzedawca zobowiązany dokonuje zakupu energii elektrycznej wytworzonej przez wytwórcę w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 70b ust. 9 pkt 1, po stałej cenie zakupu ustalonej na podstawie art. 39a ust. 5, z zastrzeżeniem art. 39a ust. 7, w okresie wskazanym w zaświadczeniu, o którym mowa w art. 70b ust. 8.

3. Koszty bilansowania handlowego energii wytworzonej przez wytwórcę w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 70b ust. 4, pokrywają w całości sprzedawcy zobowiązani.

4. Koszty uzasadnione bilansowania handlowego w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 70b ust. 4, uwzględnia się w kalkulacji cen ustalanych w taryfach przedsiębiorstw pokrywających te koszty, przyjmując, że każda jednostka energii elektrycznej sprzedawana przez dane przedsiębiorstwo energetyczne odbiorcom końcowym jest obciążona w równej wysokości tymi kosztami.

5. Sprzedawca zobowiązany jest odpowiedzialny za bilansowanie handlowe energii elektrycznej wytworzonej w instalacji, o której mowa w art. 70b ust. 4.

6. Prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 2 pkt 3, przysługuje:

- 1) wytwórcom, o których mowa w art. 70a ust. 1, którzy zadeklarowali sprzedaż niewykorzystanej energii elektrycznej wybranemu podmiotowi, innemu niż sprzedawca zobowiązany obliczonego w sposób określony w art. 93 ust. 2 pkt 3;
- 2) sprzedawcy zobowiązanemu, który dokonuje zakupu energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 70a ust. 1.

Art. 70d. 1. Maksymalna moc zainstalowana elektryczna poszczególnych typów instalacji odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 70a ust. 1 i 2, dla których w kolejnym roku kalendarzowym Prezes URE może wydać zaświadczenia, może zostać ograniczona przez wskazanie wartości maksymalnych tej mocy w przypadkach:

- 1) osiągnięcia mocy zainstalowanej elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii na poziomie umożliwiającym realizację celu wynikającego z umów międzynarodowych;

2) wystąpienia stanu zagrożenia bezpieczeństwa funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, rozumianego jako przekroczenie produkcji energii elektrycznej z instalacji odnawialnych źródeł energii, która przez okres dłuższy niż sześć miesięcy nie może zostać zbilansowana w ramach krajowego systemu elektroenergetycznego.

2. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, w terminie do dnia 31 października danego roku kalendarzowego, maksymalną moc zainstalowaną elektryczną poszczególnych typów instalacji odnawialnego źródła energii, o których mowa w ust. 1, dla których w kolejnym roku kalendarzowym Prezes URE może wydać zaświadczenia, o których mowa w art. 70b ust. 8, biorąc pod uwagę:

- 1) bezpieczeństwo funkcjonowania systemu elektroenergetycznego;
- 2) potrzebę ochrony środowiska naturalnego;
- 3) potrzebę zapewnienia zrównoważonego gospodarowania zasobami wodnymi;
- 4) cele gospodarcze i społeczne.

Art. 70e. 1. Stała cena zakupu dla poszczególnych rodzajów instalacji odnawialnych źródeł energii, o których mowa w art. 70a ust. 1 i 2, wynosi 90% ceny referencyjnej, obowiązującej na dzień złożenia deklaracji, o której mowa w art. 70b ust. 1, odpowiednio dla instalacji wykorzystującej dany rodzaj odnawialnego źródła energii.

2. Zakup niewykorzystanej energii elektrycznej zgodnie z art. 70a ust. 1 i 2, lub prawo do pokrycia ujemnego salda zgodnie z art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3, obowiązuje wytwórców, którzy uzyskają zaświadczenie, o którym mowa w art. 70b ust. 8.

3. Stała cena zakupu podlega corocznej waloryzacji średniorocznym wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem z poprzedniego roku kalendarzowego, określonym w komunikacie Prezesa GUS, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Art. 70f. 1. Obowiązek zakupu niewykorzystanej energii elektrycznej zgodnie z art. 70a ust. 1 lub prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3, powstaje od pierwszego dnia sprzedaży energii elektrycznej objętej systemem wsparcia, o którym mowa w ustawie, i trwa przez okres kolejnych 15 lat, nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2035 r.

2. W przypadku instalacji, dla których zostały wydane świadectwa pochodzenia, okres, o którym mowa w ust. 1, liczy się od pierwszego dnia wytworzenia energii

elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia nie wcześniej jednak niż od dnia 1 października 2005 r.;

28) w art. 71:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o którym mowa w art. 44, w instalacji odnawialnego źródła energii posiadającej wyodrębniony zespół urządzeń służących do wyprowadzania mocy wyłącznie z tej instalacji do sieci elektroenergetycznej dystrybucyjnej lub przesyłowej, który zamierza przystąpić do aukcji, składa do Prezesa URE deklarację o przystąpieniu do aukcji.”,

b) w ust. 2 uchyla się pkt 3,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Deklaracja o przystąpieniu do aukcji zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę i adres siedziby wytwórcy;
- 2) lokalizację, moc zainstalowaną elektryczną [MW], moc osiągalną cieplną w skojarzeniu [MW], wskazanie wykorzystywanych paliw oraz rodzaj instalacji odnawialnego źródła energii;
- 3) miejsce przyłączenia instalacji odnawialnego źródła energii do sieci elektroenergetycznej, określone w umowie o przyłączenie;
- 4) podpis wytwórcy lub osoby upoważnionej do jego reprezentowania, z załączeniem oryginału lub uwierzytelnionej kopii dokumentu poświadczającego umocowanie takiej osoby do działania w imieniu wytwórcy.

2b. Do deklaracji, o której mowa w ust. 1, wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dołącza oryginał lub poświadczoną kopię schematu instalacji odnawialnego źródła energii ze wskazaniem urządzeń służących do wytwarzania energii elektrycznej oraz urządzeń służących do wyprowadzenia mocy, wchodzących w skład tej instalacji, z oznaczeniem lokalizacji urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych oraz miejsca przyłączenia tej instalacji do sieci elektroenergetycznej, naniesionego na mapę poglądową uwzględniającą numery ewidencyjne działek i obrębów.”,

d) w ust. 3 w oświadczeniu:

– w pkt 1 w lit. a uchyla się tiret czwarte,

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dochowany zostanie wymóg udziału biomasy pochodzenia rolniczego w łącznej masie biomasy określony w art. 60a ust. 2 lub przepisach wydanych na podstawie art. 60a ust. 3 ustawy wymienionej w pkt 1 lit. e – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 60a ust. 2.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.”,

e) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Prezes URE potwierdza przyjęcie deklaracji o przystąpieniu do udziału w aukcji w terminie 30 dni od dnia jej otrzymania albo, jeśli nie zostały spełnione wymagania określone w ust. 1 – 3, zwraca ją wytwórcy.

5. Potwierdzenie, o którym mowa w ust. 4, zawiera informację dotyczącą pierwszego dnia wytworzenia energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii, potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia, nie wcześniej jednak niż od dnia 1 października 2005 r.”;

29) art. 72 otrzymuje brzmienie:

„Art. 72. 1. Energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii wytworzona oddzielnie w instalacjach odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 73 ust. 3a i 4, może zostać sprzedana w drodze aukcji przez wytwórców, którzy:

- 1) złożyli deklarację o przystąpieniu do aukcji, o której mowa w art. 71 ust. 1, w instalacjach odnawialnego źródła energii;
- 2) uzyskali zaświadczenie o dopuszczeniu do aukcji, o którym mowa w art. 76 ust. 1, oraz wytworzą energię elektryczną po raz pierwszy po dniu zamknięcia sesji aukcji w instalacjach odnawialnego źródła energii, z uwzględnieniem instalacji, o których mowa w art. 73 ust. 8;
- 3) uzyskali zaświadczenie o dopuszczeniu do aukcji, o którym mowa w art. 76 ust. 1, w zmodernizowanych instalacjach odnawialnego źródła energii.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, w terminie do dnia 31 października każdego roku, maksymalną ilość i wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, która może zostać sprzedana w drodze aukcji w następnym roku kalendarzowym przez wytwórców określonych w ust. 1, przy czym ilość i wartość tej energii elektrycznej obejmuje ekwiwalentną ilość energii elektrycznej

wynikającą z przeliczenia biogazu rolniczego, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 62.

3. Rada Ministrów, przy określeniu maksymalnej ilości i wartości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 2, bierze pod uwagę:

- 1) politykę energetyczną państwa oraz dotychczasowy udział energii i paliw wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii zużywanych w energetyce oraz w transporcie;
- 2) bezpieczeństwo funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, jak również zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych;
- 3) potrzebę ochrony środowiska naturalnego, w tym zmniejszenia zanieczyszczenia azotem pochodzenia rolniczego, a także redukcji emisji zanieczyszczeń atmosferycznych, w szczególności metanu;
- 4) potrzebę zapewnienia zrównoważonego gospodarowania zasobami wodnymi;
- 5) cele gospodarcze i społeczne, w tym udział wykorzystywanych technologii do wytwarzania energii lub paliw z odnawialnych źródeł energii w tworzeniu nowych miejsc pracy;
- 6) potrzebę efektywnego wykorzystania energii pierwotnej uzyskanej w wyniku jednoczesnego wytwarzania energii elektrycznej, ciepła, chłodu lub paliw pochodzących ze źródeł odnawialnych.

4. Określona przez Radę Ministrów maksymalna wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 1, nie uwzględnia zasady corocznej waloryzacji cen sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, podanych w ofertach uczestników aukcji, średniorocznym wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem z poprzedniego roku kalendarzowego, o której mowa w art. 92 ust. 10.”;

- 30) po art. 72 dodaje się art. 72a w brzmieniu:

„Art. 72a. 1. Wytwórca, który do dnia 31 grudnia 2020 r. wytworzył energię elektryczną w instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja lub instalacja, o której mowa w art. 70a ust. 1 lub 2, może sprzedawać tę energię, z zastrzeżeniem, że wytworzona energia będzie w całości wprowadzana do sieci i sprzedawana na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany.

2. Wytwórca, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii, składa do Prezesa URE pisemne oświadczenie, że energia elektryczna wytworzona w tej instalacji będzie w całości wprowadzana do sieci i sprzedawana na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany.

3. W przypadku gdy:

- 1) wytwórca, o którym mowa w ust. 1, nie złoży oświadczenia, o którym mowa w ust. 2, albo złoży oświadczenie po upływie terminu określonego w ust. 2, albo
- 2) stwierdzono niezgodność stanu faktycznego z treścią złożonego oświadczenia – Prezes URE wydaje decyzję o zakazie uczestnictwa tego wytwórcy w systemie wsparcia określonym w przepisach rozdziału 4 w stosunku do energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii wytworzonej w tej instalacji; o wydanej decyzji Prezes URE niezwłocznie informuje właściwego sprzedawcę zobowiązanego albo operatora rozliczeń energii odnawialnej.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 3, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

5. Od decyzji, o której mowa w ust. 3, służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

6. Postępowanie w sprawie odwołania od decyzji Prezesa URE toczy się według przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki.

7. W przypadku wygrania aukcji przez wytwórcę, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2, 15-letni okres sprzedaży energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii objętej systemem aukcyjnym rozpoczyna się od dnia sprzedaży po raz pierwszy energii elektrycznej po dniu wygrania danej aukcji przez tego wytwórcę i trwa nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2035 r.”;

31) w art. 73:

a) w ust. 2:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Przedmiotem aukcji jest sprzedaż energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii i wprowadzonej do sieci przez wytwórców, o których mowa w art. 72, pod warunkiem że:”;

- pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) dochowany zostanie wymóg udziału biomasy pochodzenia rolniczego w łącznej masie biomasy określony w art. 60a ust. 2 lub w przepisach wydanych na podstawie art. 60a ust. 3 – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 60a ust. 1.”,
- b) ust. 3a otrzymuje brzmienie:
 - „3a. Aukcje dla wytwórców, o których mowa w art. 72 ust. 1, przeprowadza się odrębnie, z uwzględnieniem ust. 4, na sprzedaż energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 77 ust. 5:
 - 1) pkt 2–4 i 8–14;
 - 2) pkt 5, 15, 18–20 i 23;
 - 3) pkt 1, 6 i 7;
 - 4) pkt 16, 17, 21 i 22;
 - 5) pkt 24 i 25.”,
- c) po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu:
 - „3b. Aukcje, o których mowa w ust. 3a pkt 3, obejmują również sprzedaż biogazu rolniczego, wytworzonego w instalacji odnawialnego źródła energii oraz wprowadzanego do sieci dystrybucyjnej gazowej.”,
- d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
 - „5. W przypadku gdy ilość i wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii określona w przepisach wydanych na podstawie art. 72 nie zostanie sprzedana, po ostatniej przeprowadzonej w danym roku aukcji, zgodnie z kolejnością określoną przez Prezesa URE albo w przepisach wydanych na podstawie ust. 7, w celu jej sprzedaży Prezes URE może, po uwzględnieniu przepisów wydanych na podstawie art. 80 ust. 5, ogłosić, zorganizować i przeprowadzić w danym roku kolejne aukcje na tę ilość i wartość energii elektrycznej.”,
- e) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:
 - „5a. Prezes URE przeprowadza aukcje uwzględniając podział określony w art. 72 ust. 1 oraz art. 73 ust. 3a i 4, dla ilości i wartości energii, o których mowa w ust. 5, biorąc pod uwagę cel w zakresie odnawialnych źródeł energii i istniejący potencjał w zakresie krajowych zasobów energii zgłoszony w deklaracjach oraz objęty wydanymi zaświadczeniami dla wytwórców.”,
- f) uchyla się ust. 6,

g) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw energii, może określić, w drodze rozporządzenia, kolejność przeprowadzania aukcji, o których mowa w art. 72, biorąc pod uwagę:

- 1) cel w zakresie odnawialnych źródeł energii;
- 2) istniejący potencjał w zakresie krajowych zasobów energii zgłoszony w deklaracjach oraz objęty wydanymi zaświadczeniami dla wytwórców.”,

h) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Ilość i wartość energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii zlokalizowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej, jaka może zostać sprzedana w drodze aukcji w następnym roku kalendarzowym wynosi 5% ilości i wartości energii elektrycznej, przeznaczonej do sprzedaży w drodze aukcji w roku poprzednim, w instalacjach, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2.”,

i) w ust. 11 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wytwórca energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii zlokalizowanej poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej, składający ofertę w aukcji zgodnie z przepisami niniejszej ustawy, w przypadku, w którym dla instalacji odnawialnego źródła energii została udzielona pomoc inwestycyjna w państwie, na terenie którego instalacja ta została zlokalizowana, rozlicza ją na zasadach określonych w art. 39.”;

32) w art. 74:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii wytworzona po raz pierwszy po dniu zamknięcia sesji aukcji w instalacji odnawialnego źródła energii lub w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii, może zostać sprzedana w drodze aukcji wyłącznie w przypadku, gdy urządzenia wchodzące w skład tych instalacji, służące do wytwarzania i przetwarzania tej energii elektrycznej, zamontowane w czasie budowy albo modernizacji, zostały wyprodukowane w okresie 36 miesięcy, a w przypadku instalacji wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej wyłącznie:

- 1) energię promieniowania słonecznego – w okresie 18 miesięcy,

- 2) energię wiatru na lądzie – w okresie 24 miesięcy,
 - 3) energię wiatru na morzu – w okresie 72 miesięcy
- bezpośrednio poprzedzających dzień wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w tej instalacji odnawialnego źródła energii, z wyłączeniem układu hybrydowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz instalacji wykorzystującej wyłącznie hydroenergię do wytwarzania energii elektrycznej, a same urządzenia nie były wcześniej amortyzowane w rozumieniu przepisów o rachunkowości przez jakikolwiek podmiot.

2. Energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii wytworzona w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii może zostać sprzedana w drodze aukcji wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) instalacji tej nie przysługuje świadectwo pochodzenia, o którym mowa w art. 44 ust. 1, lub świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego, o którym mowa w art. 48 ust. 1, w dniu złożenia oferty albo nie przysługuje obowiązek zakupu energii, o którym mowa w art. 70f lub art. 92 ust. 1, oraz nie przysługuje prawo do pokrycia ujemnego salda zgodnie z art. 70a ust. 3, art. 70c ust. 6 lub art. 92 ust. 5;
- 2) w wyniku modernizacji instalacji odnawialnego źródła energii:
 - a) nastąpiło:
 - odtworzenie stanu pierwotnego lub
 - zmiana parametrów użytkowych lub technicznych, powodujących przyrost łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej lub wzrost ilości wytwarzanej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii,
 - b) poniesione i udokumentowane nakłady na modernizację takiej instalacji wyniosły nie mniej niż 40% kosztów kwalifikowanych wybudowania nowej referencyjnej instalacji.”,
- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Do kosztów kwalifikowanych wybudowania nowej referencyjnej instalacji zalicza się koszty:

 - 1) zakupu, wytworzenia lub pierwszego uruchomienia instalacji odnawialnego źródła energii;
 - 2) sprawdzenia lub przystosowania nabytego urządzenia wchodzącego w skład instalacji odnawialnego źródła energii;

- 3) szkolenia personelu lub instruktazu – pod warunkiem że koszty te są ujęte w wartości początkowej zakupionych lub wytworzonych wartości niematerialnych i prawnych w ewidencji środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych wytwórcy energii;
 - 4) zakupu wartości niematerialnych i prawnych dedykowanych lub wytworzonych bezpośrednio dla wytwórcy energii lub powszechnie niedostępnych, dokonanych bezpośrednio od wytwórcy, producenta lub wyłącznego lub autoryzowanego dystrybutora.”,
- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. W przypadku przeprowadzenia modernizacji instalacji, której wytwórcy przysługuje:
- 1) świadectwo pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego,
 - 2) prawo do pokrycia ujemnego salda,
 - 3) obowiązek zakupu energii
- w trakcie okresu kiedy wsparcie to przysługuje, wytwórca energii w tej instalacji nie traci prawa, o którym mowa w pkt 1–3, jak również modernizacja ta nie wpływa na przedłużenie okresu wsparcia przysługującego wytwórcy energii w tej instalacji.”,
- d) uchyla się ust. 4 i 5,
- e) dodaje się ust. 6–9 w brzmieniu:
- „6. W przypadku modernizacji instalacji:
- 1) niestanowiącej instalacji odnawialnego źródła energii, w wyniku której powstała dedykowana instalacja spalania biomasy, dedykowana instalacja spalania wielopaliwowego albo układ hybrydowy,
 - 2) spalania wielopaliwowego, w wyniku której powstała dedykowana instalacja spalania biomasy, dedykowana instalacja spalania wielopaliwowego albo układ hybrydowy,
 - 3) odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 20 MW, wykorzystującej hydroenergię do wytworzenia energii elektrycznej,
 - 4) dedykowanej instalacji spalania biomasy,
 - 5) dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego,

6) układu hybrydowego

– energia elektryczna może zostać sprzedana w drodze aukcji po spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 1 i 2.

7. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii, który zamierza przystąpić do aukcji, może wystąpić do Prezesa URE z wnioskiem o wydanie zaświadczenia o dopuszczeniu do udziału w aukcji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 3, pod warunkiem że:

- 1) na dzień złożenia wniosku o wydanie zaświadczenia o dopuszczeniu do udziału w aukcji instalacja nie spełnia warunku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1;
- 2) zmodernizowana instalacja będzie spełniała warunki określone w ust. 2 pkt 2;
- 3) do rozpoczęcia okresu, w którym instalacja spełniałaby warunek określony w ust. 2 pkt 1, pozostało mniej niż 24 miesiące;
- 4) modernizacja instalacji, mająca na celu spełnienie warunków określonych w ust. 2 pkt 2, będzie przeprowadzona po zamknięciu sesji aukcji;
- 5) wytwarzanie energii elektrycznej w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii rozpocznie się nie wcześniej niż w dniu, w którym instalacja będzie spełniać warunek określony w ust. 2 pkt 1.

8. W przypadku, o którym mowa w ust. 7, przepis art. 75 i art. 76 stosuje się odpowiednio.

9. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy katalog kosztów kwalifikowanych wybudowania nowej referencyjnej instalacji, biorąc pod uwagę:

- 1) istotne parametry techniczne i ekonomiczne funkcjonowania instalacji odnawialnego źródła energii;
- 2) nakłady inwestycyjne ponoszone w okresie przygotowania projektu i jego budowy wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną;
- 3) założenia dotyczące technicznych warunków pracy instalacji odnawialnego źródła energii, w tym sprawności wytwarzania energii elektrycznej lub biogazu rolniczego.”;

33) w art. 75:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej po raz pierwszy po dniu zamknięcia sesji aukcji w instalacji odnawialnego źródła energii, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2, lub w instalacji zmodernizowanej, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 3, posiadającej wyodrębniony zespół urządzeń służących do wyprowadzania mocy wyłącznie z tej instalacji do sieci elektroenergetycznej dystrybucyjnej lub przesyłowej, który zamierza przystąpić do aukcji, podlega procedurze oceny formalnej przygotowania do wytwarzania energii elektrycznej w danej instalacji.”,

b) w ust. 4 w pkt 4 w oświadczeniu pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dochowany zostanie wymóg udziału biomasy pochodzenia rolniczego w łącznej masie biomasy określony w art. 60a ust. 2 lub w przepisach wydanych na podstawie art. 60a ust. 3 ustawy wymienionej w pkt 1 lit. e – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 60a ust. 2.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.”,

c) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Do wniosku o wydanie zaświadczenia o dopuszczeniu do udziału w aukcji wytwórca dołącza oryginały lub poświadczone kopie:

- 1) warunków przyłączenia lub umowy o przyłączenie do sieci przesyłowych lub dystrybucyjnych instalacji odnawialnego źródła energii, o których mowa w:
 - a) art. 72 ust. 1 pkt 2,
 - b) art. 72 ust. 1 pkt 3 – w przypadku zwiększenia mocy zainstalowanej elektrycznej takich instalacji;
- 2) prawomocnego pozwolenia na budowę wydanego dla projektowanej instalacji odnawialnego źródła energii lub jej modernizacji, jeżeli jest ono wymagane na podstawie przepisów prawa budowlanego – z wyłączeniem instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej energię wiatru na morzu;
- 3) w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej energię wiatru na morzu – prawomocnego pozwolenia na wznoszenie i wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji

i urządzeń w polskich obszarach morskich dla przedsięwzięć zlokalizowanych w wyłącznej strefie ekonomicznej i ostatecznej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;

- 4) harmonogramu rzeczowo-finansowego realizacji budowy lub modernizacji instalacji odnawialnego źródła energii albo oświadczenia o zrealizowaniu inwestycji;
- 5) schematu instalacji odnawialnego źródła energii ze wskazaniem urządzeń służących do wytwarzania energii elektrycznej oraz urządzeń służących do wyprowadzenia mocy, wchodzących w skład tej instalacji, z oznaczeniem lokalizacji urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych oraz miejsca przyłączenia tej instalacji do sieci elektroenergetycznej, naniesionego na mapę poglądową uwzględniającą numery ewidencyjne działek i obrębów.

6. Okres ważności dokumentów, o których mowa w ust. 5 pkt 1 lit. a oraz pkt 2 i 3, w dniu ich złożenia nie może być krótszy niż 6 miesięcy.”;

34) w art. 76:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Termin ważności zaświadczenia o dopuszczeniu do aukcji wynosi 12 miesięcy i liczy się od dnia wydania zaświadczenia. Termin nie może być dłuższy niż termin ważności dokumentów, o których mowa w art. 75 ust. 5 pkt 1 lit. a oraz pkt 2 i 3.”;

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Termin ważności zaświadczenia o dopuszczeniu do aukcji dla wytwórcy, o którym mowa w art. 73 ust. 8, nie może być dłuższy niż termin wynikający ze szczegółowych postanowień umowy, o której mowa w art. 73 ust. 10 pkt 1, lub termin ważności dokumentów, o których mowa w art. 75 ust. 5 pkt 1 lit. a oraz pkt 2 i 3.”;

35) art. 77 otrzymuje brzmienie:

„Art. 77. 1. Okres, w którym przysługuje obowiązek zakupu, o którym mowa w art. 92 ust. 1, oraz okres, w którym przysługuje prawo do pokrycia ujemnego salda zgodnie z art. 92 ust. 5, w odniesieniu do energii wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, przysługujące wytwórcom, którzy wygrali aukcję, nie mogą być dłuższe niż 15 lat od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii w tych instalacjach, potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia, nie wcześniej jednak niż od dnia 1 października

2005 r., albo od dnia sprzedaży po raz pierwszy energii elektrycznej po dniu zamknięcia sesji aukcji.

2. Okres, o którym mowa w ust. 1, może zostać ograniczony, w przypadku gdy jest to niezbędne do:

- 1) osiągnięcia produkcji energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii na poziomie umożliwiającym realizację celu wynikającego z umów międzynarodowych;
- 2) zapewnienia zgodności alokacji pomocy przyznanej wytwórcom z treścią decyzji Komisji Europejskiej o zgodności ze wspólnym rynkiem.

3. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) maksymalną cenę w złotych za 1 MWh, za jaką może zostać w danym roku kalendarzowym sprzedana przez wytwórców w drodze aukcji energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii, zwana dalej „ceną referencyjną”;
- 2) okres, w którym przysługuje obowiązek zakupu zgodnie z art. 92 ust. 1, oraz okres, w którym przysługuje prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 92 ust. 5, w odniesieniu do energii wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, przysługujące wytwórcom, o których mowa w art. 72 ust. 1, obowiązujący wytwórców, którzy w danym roku wygrają aukcję.

4. Przy ustalaniu ceny referencyjnej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 72, oraz okresu, w którym przysługuje obowiązek zakupu energii oraz prawo do pokrycia ujemnego salda, minister właściwy do spraw energii bierze pod uwagę:

- 1) istotne parametry techniczne i ekonomiczne funkcjonowania instalacji odnawialnego źródła energii;
- 2) nakłady inwestycyjne ponoszone w okresie przygotowania projektu i jego budowy wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną;
- 3) założenia dotyczące technicznych warunków pracy instalacji odnawialnego źródła energii, w tym sprawności wytwarzania energii elektrycznej lub biogazu rolniczego, współczynniki wykorzystania dostępnej mocy elektrycznej, współczynniki zużycia wytworzonej energii elektrycznej i biogazu rolniczego na pokrycie potrzeb własnych oraz na pokrycie strat powstających przed wprowadzeniem energii elektrycznej lub biogazu rolniczego do sieci;

- 4) koszty operacyjne oraz dodatkowe nakłady inwestycyjne ponoszone w okresie eksploatacji, w którym instalacja odnawialnego źródła energii podlega mechanizmom i instrumentom wsparcia;
- 5) przewidywane kształtowanie się cen biomasy i innych paliw oraz jednostkowe ceny uprawnień do emisji CO₂;
- 6) koszty kapitału własnego wytwórcy energii elektrycznej lub biogazu rolniczego;
- 7) wpływ instalacji odnawialnego źródła energii na środowisko naturalne, w tym na redukcję emisji zanieczyszczeń atmosferycznych, w szczególności metanu;
- 8) zrównoważone zagospodarowanie zasobów wodnych;
- 9) cele gospodarcze i społeczne, w tym udział wykorzystywanych technologii do wytwarzania energii lub paliw z odnawialnych źródeł energii w tworzeniu nowych miejsc pracy;
- 10) oszczędności energii pierwotnej uzyskanej w wyniku jednoczesnego wytwarzania energii elektrycznej, ciepła, chłodu lub paliw pochodzących ze źródeł odnawialnych;
- 11) wystąpienie przesłanek, o których mowa w ust. 2.

5. Cenę referencyjną minister właściwy do spraw energii określa oddzielnie dla instalacji odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 i 2, oraz dla instalacji zmodernizowanych, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 3:

- 1) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej;
- 2) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany ze składowisk odpadów do wytwarzania energii elektrycznej;
- 3) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków do wytwarzania energii elektrycznej;
- 4) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz inny niż określony w pkt 2 i 3 do wytwarzania energii elektrycznej;
- 5) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie hydroenergię do wytwarzania energii elektrycznej;

- 6) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW i nie większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej;
- 7) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej;
- 8) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany ze składowisk odpadów do wytwarzania energii elektrycznej;
- 9) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków do wytwarzania energii elektrycznej;
- 10) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz inny niż określony w pkt 8 i 9 do wytwarzania energii elektrycznej;
- 11) w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub układach hybrydowych;
- 12) w instalacji termicznego przekształcania odpadów lub dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego;
- 13) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 50 MW, w instalacji termicznego przekształcania odpadów, w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub układach hybrydowych, w wysokosprawnej kogeneracji;
- 14) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 50 MW, w instalacji termicznego przekształcania odpadów, w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub układach hybrydowych, w wysokosprawnej kogeneracji;
- 15) wykorzystujących wyłącznie biopłyny do wytwarzania energii elektrycznej;
- 16) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej wyłącznie energię wiatru na lądzie;
- 17) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej wyłącznie energię wiatru na lądzie;
- 18) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW i nie większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie hydroenergię do wytwarzania energii elektrycznej;

- 19) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie hydroenergię do wytwarzania energii elektrycznej;
- 20) wykorzystujących wyłącznie energię geotermalną do wytwarzania energii elektrycznej;
- 21) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie energię promieniowania słonecznego do wytwarzania energii elektrycznej;
- 22) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie energię promieniowania słonecznego do wytwarzania energii elektrycznej;
- 23) wykorzystujących wyłącznie energię wiatru na morzu do wytwarzania energii elektrycznej;
- 24) wyłącznie hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW;
- 25) wyłącznie hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW.

6. Ceny referencyjne określone dla instalacji odnawialnego źródła energii oraz dla instalacji zmodernizowanych po dniu wejścia w życie rozdziału 4, o których mowa w ust. 5 pkt 1, 6 i 7, stosuje się odpowiednio do instalacji odnawialnego źródła energii, w której jest wytwarzany oraz wprowadzany do sieci dystrybucyjnej gazowej biogaz rolniczy, biorąc pod uwagę sposób przeliczania ilości wytworzonego biogazu rolniczego na ekwiwalentną ilość energii elektrycznej określony w przepisach wydanych na podstawie art. 62.”;

36) w art. 78:

a) ust. 2–5 otrzymują brzmienie:

„2. Ogłoszenie o aukcji zawiera:

- 1) oznaczenie aukcji;
- 2) termin przeprowadzenia sesji aukcji;
- 3) godziny otwarcia i zamknięcia sesji aukcji;
- 4) wskazanie maksymalnej ilości i wartości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, jaka może zostać sprzedana w danej aukcji, w tym maksymalnej ilości i wartości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, jaka może zostać sprzedana w danej aukcji przez wytwórców energii elektrycznej z

odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii zlokalizowanej poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej;

- 5) wskazanie instalacji odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 72 ust. 1, objętych aukcją.

3. W aukcji na sprzedaż energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacjach eksploatowanych przez wytwórców, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, mogą wziąć udział wytwórcy, którzy uzyskali potwierdzenie złożenia deklaracji, o którym mowa w art. 71 ust. 4, oraz posiadający ustanowioną gwarancję bankową lub kaucję wniesioną na rachunek bankowy wskazany przez Prezesa URE, przy czym wartość zabezpieczenia wynosi 30 złotych za każdy 1 kW mocy zainstalowanej elektrycznej danej instalacji odnawialnego źródła energii.

4. W aukcji na sprzedaż energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2 i 3, mogą wziąć udział wytwórcy, którzy posiadają zaświadczenie o dopuszczeniu do udziału w aukcji, o którym mowa w art. 76 ust. 1, oraz posiadający ustanowioną gwarancję bankową lub kaucję wniesioną na rachunek bankowy wskazany przez Prezesa URE, przy czym wartość zabezpieczenia wynosi 60 złotych za każdy 1 kW mocy zainstalowanej elektrycznej danej instalacji odnawialnego źródła energii.

5. Aukcję rozstrzyga się, jeżeli zostały złożone nie mniej niż trzy ważne oferty spełniające wymagania określone w ustawie.”,

- b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Regulamin aukcji określa:

- 1) szczegółowe zasady organizacji aukcji, w tym składania ofert;
- 2) przebieg i sposób rozstrzygnięcia aukcji;
- 3) warunki przetwarzania danych dotyczących uczestników aukcji;
- 4) wymagania techniczne dotyczące dostępu do internetowej platformy aukcyjnej;
- 5) sposób zapewnienia bezpieczeństwa i prawidłowości przebiegu aukcji;
- 6) warunki zawieszenia dostępu do internetowej platformy aukcyjnej;
- 7) szczegółowe warunki techniczne składania wniosku oraz oświadczenia, o których mowa w art. 83a ust. 1 i 2.”;

37) w art. 79:

a) w ust. 3:

– pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) łączną ilość energii elektrycznej określoną w MWh i cenę, pomniejszoną o kwotę podatku od towarów i usług, wyrażoną w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, za jaką uczestnik aukcji obowiązują się sprzedać tę energię w ramach systemu aukcyjnego, w okresie wskazanym w ofercie;

4) wskazanie sprzedawcy zobowiązanego, na którego obszarze działania zlokalizowana będzie ta instalacja – w przypadku, gdy energia elektryczna będzie wytwarzana w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW zlokalizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na obszarze wyłącznej strefy ekonomicznej; w przypadku braku takiego sprzedawcy wytwórca wskazuje sprzedawcę zobowiązanego wyznaczonego na obszarze działania operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego;”;

– po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) wskazanie okresu, w którym wytwórca, w przypadku wygrania aukcji, będzie korzystać z aukcyjnego systemu wsparcia;”;

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) w przypadku wytwórców, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2, oświadczenie o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że instalacja odnawialnego źródła energii, w której będzie wytwarzana energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii, spełnia wymagania, o których mowa w art. 74 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań;”;

- po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) w przypadku wytwórców, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 3, oświadczenie o następującej treści:
„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że instalacja odnawialnego źródła energii, w której będzie wytwarzana energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii, spełnia wymagania, o których mowa w art. 74 ust. 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań;”
- pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wyrażoną w MWh, jaką uczestnik aukcji zobowiązuje się sprzedać w ramach systemu aukcyjnego w kolejnych następujących po sobie latach kalendarzowych, począwszy od roku, w którym po raz pierwszy nastąpi sprzedaż energii elektrycznej wytworzonej w danej instalacji w ramach systemu aukcyjnego, z uwzględnieniem terminów określonych w pkt 8;”
- pkt 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„8) zobowiązanie się uczestnika aukcji do:

 - a) sprzedaży po raz pierwszy, w terminie 36 miesięcy od dnia zamknięcia sesji aukcji, energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, która powstanie lub zostanie zmodernizowana po dniu przeprowadzenia aukcji, o której mowa w art. 73 ust. 2, a w przypadku energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej:
 - wyłącznie energię promieniowania słonecznego – w terminie 18 miesięcy od dnia zamknięcia sesji aukcji,
 - wyłącznie energię wiatru na lądzie – w terminie 30 miesięcy od dnia zamknięcia sesji aukcji,
 - wyłącznie energię wiatru na morzu – w terminie 72 miesięcy od dnia zamknięcia sesji aukcji,

- b) rozpoczęcia sprzedaży energii elektrycznej w ramach systemu aukcyjnego, nie później niż pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie pełnego miesiąca kalendarzowego od dnia, w którym nastąpiło zamknięcie sesji aukcji – w przypadku wytwórcy, o którym mowa w art. 71 ust. 1; jeżeli instalacja jest w trakcie postępu remontowego, to termin, o którym mowa w zdaniu poprzednim, może, na wniosek wytwórcy, ulec wydłużeniu do dnia zakończenia remontu, lecz nie dłużej niż o cztery miesiące;
- 9) w przypadku wytwórców, o których mowa w art. 72, oświadczenie o następującej treści:
- „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:
- 1) do wytworzenia energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii nie będą wykorzystywane:
 - a) drewno inne niż drewno energetyczne – w przypadku:
 - instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja, wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biogaz inny niż biogaz rolniczy,
 - instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,
 - dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz lub biogaz rolniczy,
 - b) drewno inne niż drewno energetyczne – w przypadku dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biopłyny,
 - c) paliwa kopalne lub paliwa powstałe z ich przetworzenia – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii

- wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,
- d) biomasa zanieczyszczona w celu zwiększenia jej wartości opałowej – w przypadku dedykowanej instalacji spalania biomasy, a także hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy,
 - e) substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego,
 - f) substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 4 ustawy wymienionej w lit. e – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biopłynów,
 - g) biopłyny, które nie spełniają kryteriów zrównoważonego rozwoju, określonych w art. 28b–28bc ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;
- 2) wartość pomocy inwestycyjnej, o której mowa w art. 39 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, obliczona zgodnie z art. 39 ust. 3 i 4 tej ustawy, wynosi [...] złotych. Skorygowana cena obliczona zgodnie z art. 39 ust. 5 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii wynosi [...] złotych za 1 MWh.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań;”
- b) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:
- „7. Na godzinę przed zamknięciem sesji aukcji oferty nie podlegają modyfikacji ani wycofaniu.
8. Oferta podlega odrzuceniu, jeżeli cena sprzedaży energii elektrycznej, o której mowa w ust. 3 pkt 3, wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72:
- 1) przekracza cenę referencyjną, o której mowa w art. 77,

- 2) przekracza cenę maksymalną, o której mowa w art. 80 ust. 5 pkt 4 – obowiązujące w dniu ogłoszenia danej aukcji.”;

38) w art. 80:

- a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Aukcję wygrywają uczestnicy aukcji:

- 1) którzy zaoferowali najniższą cenę sprzedaży energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, pomniejszoną o kwotę podatku od towarów i usług oraz
- 2) których oferty łącznie nie przekroczyły 100% wartości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii określonej w ogłoszeniu o aukcji i 80% ilości energii elektrycznej objętej wszystkimi ofertami.

2. W przypadku gdy kilku uczestników aukcji zaoferuje taką samą najniższą cenę sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, o sprzedaży energii elektrycznej rozstrzyga kolejność złożonych ofert.”,

- b) w ust. 5 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) termin ogłoszenia oraz otwarcia i zamknięcia sesji aukcji;

- 2) łączną ilość i wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, która może zostać sprzedana przez wytwórców w drodze aukcji interwencyjnej, z uwzględnieniem przepisów wydanych na podstawie art. 72 ust. 2;”,

- c) ust. 8–11 otrzymują brzmienie:

„8. W aukcji, o której mowa w ust. 4, mogą wziąć udział wytwórcy, którzy uzyskali potwierdzenie złożenia deklaracji, o którym mowa w art. 71 ust. 4, oraz wytwórcy, którzy uzyskali zaświadczenie o dopuszczeniu do udziału w aukcji, o którym mowa w art. 76 ust. 1.

9. W przypadku gdy aukcję wygra wytwórca, który złożył deklarację o przystąpieniu do aukcji:

- 1) o której mowa w art. 71 ust. 1, albo
- 2) interwencyjnej

– przepisów art. 41–69 nie stosuje się do energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, w której ma zostać wytworzona energia elektryczna objęta ofertą, od dnia, o którym mowa w informacji przekazanej Prezesowi URE na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 2, a w przypadku wytwórców, którzy nie przekazali tej informacji, od dnia, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. b.

10. W przypadku gdy aukcję wygra wytwórca energii elektrycznej, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 3, przepisu art. 41 nie stosuje się od dnia pierwszego wytworzenia energii przez tego wytwórcę w ramach systemu aukcyjnego, lecz nie później niż od pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie miesiąca kalendarzowego od dnia, w którym nastąpiło zamknięcie sesji aukcji.

11. Do aukcji interwencyjnej stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1–3, art. 39, art. 73 ust. 1–3 i 4, art. 78 ust. 2–11, art. 79, art. 81 oraz art. 83–88.”;

39) w art. 81:

a) w ust. 2 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) minimalnej i maksymalnej cenie w złotych, pomniejszonej o kwotę podatku od towarów i usług, z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, po jakiej energia elektryczna wytworzona z odnawialnych źródeł energii została sprzedana w drodze aukcji,”

b) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) 60 dni od dnia wypełnienia przez wytwórcę zobowiązania, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8;”

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W przypadku niewypełnienia przez wytwórcę zobowiązania, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8, kaucja, o której mowa w art. 78 ust. 3 i 4, podlega przypadkowi na rzecz Prezesa URE.”

d) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Prezes URE niezwłocznie po rozstrzygnięciu aukcji przekazuje informacje zawierające dane wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, których oferty wygrały aukcję, oraz dane dotyczące ilości i skorygowanej ceny energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, podanej w oświadczeniu, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 9, z uwzględnieniem podziału na kolejne następujące po sobie lata kalendarzowe:

1) właściwym sprzedawcom zobowiązanym oraz operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, jaką jest obowiązany zakupić sprzedawca zobowiązany – w przypadku wytwórcy energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW;

2) operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106 – w przypadku wytwórców energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW.

7. Prezes URE przekazuje ministrowi właściwemu do spraw energii informację, w postaci elektronicznej, o wyniku aukcji albo o jej unieważnieniu, w terminie 5 dni roboczych od dnia zamknięcia sesji aukcji.”,

e) w ust. 8 w pkt 1 w lit. b tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

„– cenie w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, po której energia elektryczna wytworzona z odnawialnych źródeł energii została sprzedana w drodze aukcji przez poszczególnych wytwórców oraz skorygowanej cenie podanej w oświadczeniu, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 9, w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh,”,

f) dodaje się ust. 9–11 w brzmieniu:

„9. W przypadku wytwórców, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a, koniec terminu określonego w art. 7 ust. 2a ustawy – Prawo energetyczne, w odniesieniu do mocy instalacji objętej wygraną ofertą aukcyjną, nie może przypadać przed upływem terminu na wytworzenie po raz pierwszy energii elektrycznej określonego w art. 79 ust. 3 pkt 8.

10. Umowy o przyłączenie do sieci instalacji odnawialnego źródła energii, na podstawie których termin określony w art. 7 ust. 2a ustawy – Prawo energetyczne upływa przed końcem odpowiedniego terminu określonego w art. 79 ust. 3 pkt 8, wymagają dostosowania w terminie 30 dni od dnia poinformowania właściwego przedsiębiorstwa energetycznego przez wytwórcę o wygraniu aukcji.

11. W przypadku odmowy przez przedsiębiorstwo energetyczne dostosowania umowy o przyłączenie do sieci instalacji odnawialnego źródła energii, o którym mowa w ust. 8, stosuje się art. 8 ustawy – Prawo energetyczne, z zastrzeżeniem, że Prezes URE wydaje rozstrzygnięcie w terminie 30 dni licząc od dnia wpływu wniosku o rozstrzygnięcie sporu.”;

40) w art. 82 w ust. 1:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wytwórca energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, w terminie miesiąca, a w przypadku, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt

2 i 3, w terminie 6 miesięcy od dnia zamknięcia sesji aukcji, zawiera z właściwym sprzedawcą zobowiązaniem umowę sprzedaży, która zawiera w szczególności:”,

b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) skorygowaną cenę energii elektrycznej, pomniejszoną o kwotę podatku od towarów i usług podaną w oświadczeniu, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 3;”;

41) w art. 83:

a) w ust. 1:

– pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) informację o dniu wytworzenia oraz wprowadzenia energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii do sieci, potwierdzoną przez operatora sieci przesyłowej elektroenergetycznej lub operatora sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej i jej sprzedaży w ramach systemu aukcyjnego – w terminie 30 dni od dnia tej sprzedaży po raz pierwszy w ramach wygranej oferty aukcyjnej;

3) informację o ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wyrażoną w MWh, jaką sprzedał w poprzednim roku kalendarzowym w ramach systemu aukcyjnego – w terminie 30 dni od zakończenia każdego roku kalendarzowego;”;

– dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) w przypadku instalacji zmodernizowanych, w terminie 60 dni od dnia zakończenia tej modernizacji, oświadczenie następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że modernizacja instalacji odnawialnego źródła energii, w której będzie wytwarzana energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii została zakończona oraz spełnia wymagania, o których mowa w art. 74 ust. 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Informację, o której mowa w ust. 1 pkt 2, wytwórca przekazuje operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106,

a w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW – także sprzedawcy zobowiązanemu, o którym mowa w art. 40 ust. 1 – w terminie określonym w ust. 1 pkt 2.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rozliczenie obowiązku sprzedaży w ramach systemu aukcyjnego przez wytwórcę, który wygrał aukcję, energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 72 ust. 1, w ilości określonej przez niego w ofercie, następuje po zakończeniu okresu każdych pełnych trzech lat kalendarzowych, w którym przysługiwało wsparcie, oraz po zakończeniu okresu wsparcia.”,

d) uchyla się ust. 3,

e) ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. W przypadku gdy wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, którego oferta wygrała aukcję przeprowadzoną na podstawie art. 73 ust. 3a pkt 5, nie uzyskał stopnia wykorzystania mocy zainstalowanej elektrycznej w tej instalacji określonego w art. 2 pkt 11a, obliczonego jako średnia arytmetyczna dla następujących po sobie okresów trzech pełnych lat kalendarzowych, zwraca operatorowi rozliczeń, o którym mowa w art. 106, wraz z odsetkami, pomoc publiczną uzyskaną w odniesieniu do energii elektrycznej sprzedanej w roku, w którym wymagany stopień wykorzystania mocy zainstalowanej elektrycznej nie został osiągnięty. W przypadku gdy okres, w którym przysługuje wsparcie, jest krótszy niż trzy lata, weryfikacja stopnia wykorzystania mocy zainstalowanej elektrycznej przeprowadzana jest dla tego okresu.”,

f) w ust. 3b:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) obowiązywania regulacji prawa powszechnie obowiązującego;”,

– w pkt 4 lit. a otrzymuje brzmienie:

a) klęski żywiołowe, w tym katastrofę naturalną w rozumieniu ustawy z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1897),”,

– w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5–7 w brzmieniu:

„5) wydania po dniu złożenia oferty, o której mowa w ust. 1, decyzji administracyjnej mającej wpływ na zakres korzystania z wód przez instalację odnawialnego źródła energii wykorzystującą do produkcji

energii elektrycznej hydroenergię, w wyniku której nastąpiło ograniczenie ilości wytwarzanej przez wytwórcę energii;

- 6) wystąpienia awarii technicznej instalacji odnawialnego źródła energii, rozumianej jako gwałtowne, nieprzewidziane i niezależne od wytwórcy uszkodzenie lub zniszczenie tej instalacji lub zniszczenie obiektów budowlanych lub urządzeń warunkujących pracę tej instalacji;
- 7) zmian przepływu hydrologicznego przekraczającego 25% przepływu średniego z wielolecia, potwierdzonego danymi hydrologicznymi Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej, w przynajmniej jednym z lat kalendarzowych weryfikowanego okresu rozliczeniowego, wskazanego w art. 83 ust. 2, w przekroju wodowskazowym określającym przepływy dla instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej hydroenergię.”,

g) po ust. 3b dodaje się ust. 3c i 3d w brzmieniu:

„3c. Instalacja odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72 ust. 1, dla której nie został wypełniony obowiązek, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8, może ponownie zostać objęta ofertą w aukcji na sprzedaż energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii po upływie 3 lat, licząc od dnia, w którym zobowiązanie stało się wymagalne.

3d. Dokonując weryfikacji rzeczywistego udziału wartości energetycznej biomasy, biopłynów, biogazu lub biogazu rolniczego w łącznej wartości energetycznej wszystkich spalonych paliw zużytych do wytworzenia energii elektrycznej lub ciepła w dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego przez wytwórcę energii elektrycznej, o której mowa w art. 72, uwzględnia się wyłącznie miesiące kalendarzowe, za które wykazano sprzedaż energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 oraz ust. 2 pkt 3.”;

42) po art. 83 dodaje się art. 83a w brzmieniu:

„Art. 83a. 1. Przed zawarciem umowy przenoszącej własność instalacji odnawialnego źródła energii, wytwórca przenoszący własność oraz nabywca tej instalacji występują do Prezesa URE z wnioskiem o wyrażenie zgody na przejście praw, określonych odpowiednio w art. 92 ust. 1 i 5, oraz obowiązków wynikających z wygranej aukcji na jej nabywcę, przedkładając dokumentację określoną w art. 75 ust. 5 pkt 5.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, nabywca dołącza oświadczenie następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że w nabywanej instalacji będzie wytwarzana energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii oraz oświadczam, że z dniem jej nabycia przyjmuję prawa i obowiązki wytwórcy, o którym mowa w art. 83a ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.”.

3. Prezes URE odmawia wydania zgody na przejście praw, określonych odpowiednio w art. 92 ust. 1 i 5, oraz obowiązków wynikających z wygranej aukcji, jeżeli podmiot zamierzający nabyć instalację nie złoży oświadczenia, o którym mowa w ust. 2. Wyrażenie zgody lub odmowa wyrażenia zgody następuje w formie postanowienia, w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku.

4. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 3, służy zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia. Postępowanie w sprawie zażalenia od postanowienia Prezesa URE toczy się według przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki.

5. W przypadku wyrażenia zgody na przejście praw określonych odpowiednio w art. 92 ust. 1 i 5, oraz obowiązków wynikających z wygranej aukcji, przechodzą one na nabywcę instalacji z dniem jej nabycia.”;

43) art. 84 otrzymuje brzmienie:

„Art. 84. Prezes URE ma prawo do przeprowadzenia kontroli zgodności ze stanem faktycznym informacji i oświadczeń, o których mowa w art. 39 ust. 7 i 9, art. 39a ust. 7 i 9, art. 71 ust. 3, art. 75 ust. 4 pkt 4, art. 79 ust. 3 pkt 2, 3, 5–7 i 9 oraz art. 83 ust. 1 pkt 4, oraz prawidłowości ceny skorygowanej, o której mowa w art. 39 ust. 5 i 7 oraz art. 39a ust. 5 i 7.”;

44) art. 87 i art. 88 otrzymują brzmienie:

„Art. 87. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół zawierający ocenę zgodności ze stanem faktycznym informacji i oświadczeń, o których mowa w art. 39 ust. 7 i 9, art. 39a ust. 7 i 9, art. 71 ust. 3, art. 75 ust. 4 pkt 4, art. 79 ust. 3 pkt 2, 3, 5–7 i 9 oraz art. 83 ust. 1 pkt 4, oraz prawidłowości ceny skorygowanej, o której mowa w art. 39 ust. 5 i 7 oraz art. 39a ust. 5 i 7. Termin do złożenia zastrzeżeń nie może być krótszy niż 7 dni od dnia doręczenia protokołu.

Art. 88. 1. W przypadku stwierdzenia w wyniku kontroli niezgodności ze stanem faktycznym przekazanych informacji i złożonych oświadczeń, o których mowa w art. 39 ust. 7 i 9, art. 39a ust. 7 i 9, art. 71 ust. 3, art. 75 ust. 4 pkt 4, art. 79 ust. 3 pkt 2, 3, 5–7 i 9 oraz art. 83 ust. 1 pkt 4, Prezes URE, w terminie 30 dni od dnia zakończenia kontroli, wydaje postanowienie odpowiednio o braku możliwości zakwalifikowania kwestionowanej ilości energii elektrycznej jako energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii lub decyzję o obowiązku zwrotu operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, pomocy uzyskanej w drodze aukcji, określając kwotę wsparcia wraz z odsetkami, która podlega zwrotowi do operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w terminie miesiąca od dnia otrzymania decyzji.

2. W przypadku gdy z przeprowadzonej kontroli wynika, że skorygowana cena jest nieprawidłowa, Prezes URE wydaje decyzję, ustalającą prawidłową cenę skorygowaną, niższą niż cena, o której mowa w oświadczeniu złożonym odpowiednio na podstawie art. 39 ust. 7 albo art. 39a ust. 7, art. 70b ust. 3 pkt 6 lit. b lub art. 79 ust. 3 pkt 9, określając jednocześnie kwotę wsparcia wraz z odsetkami, która podlega zwrotowi do operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w terminie miesiąca od dnia otrzymania decyzji.

3. Od decyzji, o której mowa w ust. 2, służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

4. Postępowanie w sprawie odwołania od decyzji Prezesa URE toczy się według przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki.”;

45) w art. 92:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Sprzedawca zobowiązany dokonuje zakupu energii elektrycznej wytworzonej, wprowadzonej do sieci i sprzedanej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, od wytwórcy tej energii, który wygrał aukcję rozstrzygniętą nie później niż w terminie do dnia 30 czerwca 2021 r., po cenie skorygowanej, o której mowa w art. 39 ust. 5 albo 7, pomniejszonej o kwotę podatku od towarów i usług, oraz wyłącznie w ilości nie większej niż określona przez danego wytwórcę w złożonej przez niego ofercie, o

której mowa w art. 79, dla okresów, o których mowa w art. 83 ust. 2, oraz po cenie skorygowanej, o której mowa w art. 39a ust. 5 albo 7.”,

b) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej zgodnie z art. 73 ust. 2 w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, który wygrał aukcję rozstrzygniętą nie później niż w terminie do dnia 30 czerwca 2021 r., przysługuje prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 2 pkt 3.

6. Obowiązek zakupu energii elektrycznej przez sprzedawcę zobowiązanego, o którym mowa w ust. 1, oraz prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 2 pkt 3, przysługuje w okresie wskazanym przez wytwórcę w ofercie, ale nie dłużej niż w okresie określonym na podstawie art. 77 ust. 1–3, obowiązującym w dniu złożenia oferty, o której mowa w art. 79 ust. 1, z zastrzeżeniem, iż okres ten nie może trwać dłużej niż do dnia:

- 1) 31 grudnia 2035 r. – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, oraz instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2;
- 2) 31 grudnia 2040 r. – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej energię wiatru na morzu;
- 3) 31 grudnia 2040 r. – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 3, przy czym okres ten liczy się od dnia złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 83 ust. 1 pkt 4.”,

c) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. W przypadku niewypełnienia przez wytwórcę zobowiązania, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8, przepisu ust. 6 nie stosuje się.”,

d) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Cena sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, podana w ofertach uczestników aukcji, których oferty wygrały aukcję, a także cena skorygowana, o której mowa w art. 39 ust. 5 i 7 oraz art. 39a ust. 5 i 7, stała cena zakupu, o której mowa w art. 70c ust. 2, oraz cena stanowiąca podstawę do obliczenia ujemnego salda dla wytwórcy, o którym mowa w art. 70c ust. 6, podlega corocznej waloryzacji średniorocznym wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem z poprzedniego roku kalendarzowego, określonym

w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

e) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Ilość energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii wprowadzonej do sieci, którą jest obowiązany:

- 1) zakupić sprzedawca zobowiązany, w przypadku wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, z wyjątkiem wytwórcy wymienionego w art. 70b ust. 9 pkt 2,
- 2) rozliczyć z operatorem rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w przypadku wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW lub w przypadku wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, o którym mowa w art. 70b ust. 9 pkt 2

– ustala się na podstawie udostępnianych przez operatora systemu elektroenergetycznego, na którego obszarze działania została przyłączona instalacja odnawialnego źródła energii, rzeczywistych wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych w ujęciu dobowym w danym miesiącu; prawo dostępu do tych danych otrzymuje także operator rozliczeń energii odnawialnej w celu weryfikacji wniosków, o których mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 oraz ust. 2 pkt 3.”,

f) po ust. 11 dodaje się ust. 11a w brzmieniu:

„11a. Operator systemu elektroenergetycznego, na którego obszarze działania została przyłączona instalacja odnawialnego źródła energii, przekazuje operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w terminie 10 dni po zakończeniu miesiąca, dane w ujęciu dobowym dotyczące ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, określone na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych.”;

46) w art. 93:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W celu wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 70c ust. 2 oraz w art. 92 ust. 1, 6 i 9, sprzedawca zobowiązany jest obowiązany do:”,

b) w ust. 2:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wytwórca energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, w celu sprzedaży energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w okresie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 77 ust. 1–3 oraz wytwórca energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, o którym mowa w art. 70a ust. 2 i art. 70b ust. 9 pkt 2, w celu sprzedaży energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w okresie określonym w art. 70f jest obowiązany do:”,

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) prowadzenia dokumentacji w ujęciu dobowym dotyczącej ilości energii elektrycznej objętej ofertą, o której mowa w art. 79, oraz podlegającej sprzedaży, o której mowa w art. 70a ust. 2 i art. 70b ust. 9 pkt 2, wyrażonej w kWh, i jej ceny, pomniejszonej o kwotę podatku od towarów i usług, wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, sprzedanej w danym miesiącu, wyrażonej w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, z uwzględnieniem wskazania daty pierwszego wprowadzenia tej energii elektrycznej do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej;”,

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) przekazywania operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w terminie 10 dni po zakończeniu miesiąca, sprawozdania miesięcznego zawierającego informacje, o których mowa w pkt 1 i 2, oraz wniosku o pokrycie ujemnego salda, obliczonego na podstawie różnicy między wartością sprzedaży energii elektrycznej, o której mowa w pkt 1, obliczoną zgodnie z pkt 2, a wartością tej energii elektrycznej ustaloną na podstawie ceny zawartej w ofercie tego wytwórcy, która wygrała aukcję, skorygowanej zgodnie z art. 39 pkt 5 albo 7, wykazanej w sprawozdaniu, z uwzględnieniem waloryzacji, o której mowa w art. 92 ust. 10, oraz z uwzględnieniem ust. 4 i 6, lub ceny określonej na podstawie art. 70c ust. 2;”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie

„6. W celu określenia ilości wytworzonej energii elektrycznej wytworzonej w godzinach dostawy, o których mowa w ust. 3, dla których średnie ważone wolumenem transakcji sesyjnych giełdowych ceny energii elektrycznej z rynku, o którym mowa w ust. 3, były niższe niż 0 złotych za 1 MWh przez co najmniej sześć kolejnych godzin dostawy energii elektrycznej, o której mowa w ust. 4, w instalacji odnawialnego źródła energii, która jest opomiarowana w sposób uniemożliwiający ustalenie ilości wytworzonej energii elektrycznej w przedziałach godzinowych, dla określenia ilości wytworzonej energii elektrycznej przyjmuje się ilość energii elektrycznej, jaka mogłaby zostać wytworzona w tej instalacji w godzinach, o których mowa w ust. 4, przy założeniu, że instalacja ta pracowała w tym czasie z mocą zainstalowaną elektryczną.”,

d) uchyla się ust. 7 i 8,

e) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Operator rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, po weryfikacji wniosku dokonanej na podstawie sprawozdania przekazanego przez sprzedawcę zobowiązanego lub wytwórcę energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW lub wytwórcę energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, o którym mowa w art. 70 ust. 2 lub art. 70b ust. 9 pkt 2, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, wypłaca temu sprzedawcy zobowiązanemu lub wytwórcy, na wskazany przez niego we wniosku rachunek bankowy, kwotę przeznaczoną na pokrycie ujemnego salda zgodnie z ust. 1 pkt 4 lub ust. 2 pkt 3.”,

f) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. W przypadku gdy saldo obliczone zgodnie z ust. 1 pkt 4 albo ust. 2 pkt 3, jest dodatnie i nie może zostać rozliczone do końca okresu określonego zgodnie z art. 77 ust. 1–3, lub w okresie określonym w art. 70f, jest ono zwracane operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, przez sprzedawcę zobowiązanego albo wytwórcę energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW albo wytwórcę energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, o którym mowa w art. 70a ust. 2 lub art. 70b

ust. 9 pkt 2, w sześciu równych miesięcznych ratach, począwszy od końca ostatniego miesiąca, w którym zakończył się ten okres.”,

g) dodaje się ust. 13 w brzmieniu:

„13. Ilość energii elektrycznej wytworzonej w ciągu doby, przewyższająca ilość energii elektrycznej, jaka mogłaby zostać wytworzona w tej instalacji przy założeniu, że instalacja ta pracowała w tym czasie z mocą przewyższającą maksymalną moc zainstalowaną czynną przy współczynniku mocy $\cos\varphi = 1$, nie stanowi podstawy do wyliczenia ujemnego salda zgodnie z ust. 1 pkt 4 lub ust. 2 pkt 3.”;

47) w art. 94:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Operator rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w terminie do dnia 30 września każdego roku, przekazuje Prezesowi URE informacje o planowanych w roku następnym wypłatach na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3, biorąc pod uwagę informacje zawarte w sprawozdaniach miesięcznych przekazywanych przez sprzedawców zobowiązanych oraz wytwórców energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW oraz wytwórców energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, o którym mowa w art. 70b ust. 9 pkt 2, otrzymanych w danym roku.”,

b) w ust. 2:

– uchyla się pkt 3,

– dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:

„4) maksymalną moc zainstalowaną elektryczną instalacji odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 70a ust. 1 i 2, dla których w następnym roku kalendarzowym Prezes URE może wydać zaświadczenia, o których mowa w art. 70b ust. 8, o ile została ona określona w przepisach wydanych na podstawie art. 70d;

5) średnią cenę sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym w poprzednim kwartale ogłoszoną przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18a ustawy – Prawo energetyczne, wyliczoną jako średnia z

trzech ostatnich kwartałów poprzedzających datę publikacji stawki opłaty OZE.”;

48) w art. 98 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Prezes URE może, nie częściej niż raz w roku kalendarzowym, zmienić stawkę opłaty OZE, pod warunkiem że jest to niezbędne do:

- 1) wypełnienia zobowiązań wynikających z ilości wytwarzanej energii elektrycznej w instalacjach objętych ofertami, które wygrały aukcje, lub
- 2) zabezpieczenia środków na przeprowadzenie kolejnych, zaplanowanych aukcji, lub
- 3) realizacji zobowiązań wynikających ze sprzedanej energii przez wytwórców w instalacjach odnawialnego źródła energii zlokalizowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

5. Stawka opłaty OZE, o której mowa w ust. 4, obowiązuje od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po dniu jej publikacji w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki.”;

49) w art. 100:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorstwo energetyczne przyłączone do sieci przesyłowej:

- 1) wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędące płatnikiem opłaty OZE,
- 2) wytwarzające energię elektryczną

– przekazuje operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego informację, w szczególności o ilościach energii elektrycznej, która stanowi podstawę do obliczenia opłaty OZE, w terminie do piątego dnia miesiąca następującego po okresie rozliczeniowym, o którym mowa w art. 101.”,

b) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wielkości należnych środków z tytułu opłaty OZE”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego przekazuje Prezesowi URE informacje, o których mowa w ust. 2, dotyczące podmiotów, od których pobiera opłatę OZE, w terminie do szóstego dnia miesiąca następującego po okresie rozliczeniowym, o którym mowa w art. 101.”;

50) uchyla się art. 119;

- 51) w art. 121 w ust. 3 w pkt 5 kropkę zastępuję się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
„6) wskazanie daty wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w odnawialnym źródle energii.”;
- 52) w art. 129 uchyla się ust. 3;
- 53) w art. 136 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Instalatorowi, który posiada:
- 1) dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe w zawodzie technik urządzeń i systemów energetyki odnawialnej lub
 - 2) dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lub w specjalności w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii albo urządzeń i instalacji sanitarnych, elektroenergetycznych, grzewczych, chłodniczych, ciepłych i klimatyzacyjnych lub elektrycznych
- może być wydany certyfikat, jeżeli spełnia on warunki określone w ust. 3 pkt 1 lit. a oraz w pkt 2.”;
- 54) w art. 168:
- a) po pkt 11 dodaje się pkt 11a i 11b w brzmieniu:
„11a) nie przekazuje Prezesowi URE dokumentów lub informacji, o których mowa w art. 70;
11b) nie przedkłada Prezesowi URE oświadczenia, o którym mowa w art. 70b ust. 3 pkt 6, lub podaje w tym oświadczeniu nieprawdziwe informacje;”;
 - b) pkt 15 i 16 otrzymują brzmienie:
„15) dokonał sprzedaży energii elektrycznej w ramach aukcji, o której mowa w art. 73 ust. 2, poniżej 85% ilości tej energii określonej w ofercie, w okresach rozliczeniowych wskazanych w art. 83 ust. 2, z wyłączeniem przypadków, o których mowa w art. 83 ust. 3a;
16) nie przekazuje w terminie Prezesowi URE informacji, o której mowa w art. 39 ust. 7 i 9, art. 39a ust. 7 i 9, art. 70b ust. 11, art. 83 ust. 1 pkt 1–3, lub przekazuje nieprawdziwą informację;”;
 - c) w pkt 24 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 25 i 26 w brzmieniu:
„25) nie przekazuje Prezesowi URE informacji lub oświadczenia, o których mowa w art. 54;
26) nie spełnia zobowiązania do wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o którym mowa w art. 70b ust. 4 pkt 1 lit. d.”;

55) w art. 169 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) pkt 1–18, 25 i 26, wymierza Prezes URE;”;

56) w art. 170:

a) w ust. 4:

– pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) pkt 9, 11a i 17, wynosi 10 000 zł;

2) pkt 11, 11b, 12, 14, 16 i 18, wynosi 1000 zł;”;

– dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) pkt 26, wynosi 1000 zł za każde rozpoczęte 6 miesięcy nie spełnienia zobowiązania, licząc od dnia powstania obowiązku.”;

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadku, o którym mowa w art. 168 pkt 15, oblicza się według wzoru:

$$K_O = 0,5 \times [C_S \times (E_{OA} - E_{WA})],$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

K_O – wysokość kary pieniężnej wyrażoną w złotych,

C_S – cenę skorygowaną wyrażoną w zł/MWh, stanowiącą cenę zakupu energii elektrycznej, o której mowa w art. 92 ust. 1, lub podstawę wypłaty ujemnego salda obliczonego zgodnie z art. 93 ust. 1 pkt 4 albo ust. 2 pkt 3,

E_{OA} – ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, jaką wytwórca zobowiązał się wytworzyć, wprowadzić do sieci i sprzedać po zamknięciu sesji aukcji, w okresie rozliczeniowym określonym w art. 83 ust. 2, wyrażoną w MWh,

E_{WA} – ilość sprzedanej w ramach systemu aukcyjnego energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w okresie rozliczeniowym określonym w art. 83 ust. 2, wyrażoną w MWh.”;

c) w ust. 7 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) pkt 22, 23 i 25 – wynosi 1000 złotych.”;

Art. 2. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2017 r. poz. 1332 i 1529 oraz z 2018 r. poz. 12, 317 i 352) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) budowli – należy przez to rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych, elektrowni wiatrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową;”;

2) w art. 29 w ust. 2 pkt 16 otrzymuje brzmienie:

„16) montażu pomp ciepła, wolno stojących kolektorów słonecznych, urządzeń fotowoltaicznych o mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 50 kW oraz mikroinstalacji biogazu rolniczego w rozumieniu art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2017 r. poz. 1148, 1213 i 1593 oraz z 2018 r. poz. 9 i ...); obowiązek uzgodnienia pod względem zgodności z wymaganiami ochrony przeciwpożarowej projektu budowlanego urządzeń fotowoltaicznych oraz mikroinstalacji biogazu rolniczego, o którym mowa w art. 6b ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 736 i 1169), oraz zawiadomienia organów Państwowej Straży Pożarnej, o którym mowa w art. 56 ust. 1a tej ustawy, stosuje się;”;

3) w art. 67 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do całości elektrowni wiatrowej w rozumieniu ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. poz. 961 oraz z 2018 r. poz. ...), z zastrzeżeniem, że zobowiązany

do rozbiórki i przywrócenia użytkowanego terenu do stanu pierwotnego jest podmiot, który w przypadku:

- 1) niezyskania pozwolenia na użytkowanie – uzyskał pozwolenie na budowę dla danej elektrowni wiatrowej;
- 2) instalacji, dla których uzyskano pozwolenie na użytkowanie – jako ostatni prowadził eksploatację danej elektrowni wiatrowej.”;
- 4) w art. 81 w ust. 1 po pkt 2a dodaje się pkt 2b w brzmieniu:
„2b) nadzór nad użytkowaniem elektrowni wiatrowych w zakresie oceny stanu technicznego tych elektrowni;”;
- 5) w art. 83 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Do właściwości wojewódzkiego inspektora nadzoru budowlanego, jako organu pierwszej instancji, należą zadania i kompetencje określone w ust. 1, w sprawach, o których mowa w art. 82 ust. 3 i 4, oraz zadania i kompetencje określone w art. 7b ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych.”;
- 6) w załączniku do ustawy wiersz „Kategoria XXIX – wolno stojące kominy i maszty oraz elektrownie wiatrowe” otrzymuje brzmienie:

		Współczynnik wielkości obiektu (w) (wysokość w m)			
		≤20	> 20–50	> 50–100	> 100
Kategoria XXIX – wolno stojące kominy i maszty oraz części budowlane elektrowni wiatrowych	10,0	1,0	1,5	2,0	2,5

Art. 3. W ustawie z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. poz. 961) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) elektrownia wiatrowa – instalację odnawialnego źródła energii, składającą się z części budowlanej stanowiącej budowlę w rozumieniu prawa budowlanego oraz urządzeń technicznych, w tym elementów technicznych, w której energia elektryczna jest wytwarzana z energii wiatru, o mocy większej niż moc mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2017 r. poz. 1148, 1213 i 1593 oraz z 2018 r. poz. 9 i ...);”;

2) po art. 7 dodaje się art. 7a–7c w brzmieniu:

„Art. 7a. W przypadku umów przyznających prawo do dysponowania nieruchomością na cele budowlane związane z lokalizacją elektrowni wiatrowej, które nie będą spełniały przesłanek z art. 659 albo art. 693 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2017 r. poz. 459, 933 i 1132 oraz z 2018 r. poz. 398), stosuje się odpowiednio art. 675 i art. 677 tej ustawy.

Art. 7b. Przepis art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2017 r. poz. 1332 i 1529 oraz z 2018 r. poz. 12, 317, 352 i ...) stosuje się odpowiednio do nadzoru nad użytkowaniem elektrowni wiatrowych w zakresie oceny stanu technicznego tych elektrowni.

Art. 7c. Przepisy rozdziału 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane dotyczące katastrof budowlanych stosuje się odpowiednio do elektrowni wiatrowych.”;

3) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. W sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane.”;

4) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. 1. W przypadku elektrowni wiatrowych, niespełniających wymogów określonych w art. 4, dopuszcza się jedynie przeprowadzenie remontu oraz wykonywanie innych czynności niezbędnych do prawidłowego użytkowania elektrowni, z wyłączeniem działań prowadzących do zwiększenia mocy zainstalowanej elektrycznej lub zwiększenia jej oddziaływań na środowisko.

2. W przypadkach określonych w ust. 1, minimalna odległość elektrowni wiatrowej określona w art. 4 nie jest brana pod uwagę przy wydawaniu decyzji administracyjnych, wymaganych do wykonywania czynności określonych w ust. 1.”;

5) w art. 13:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pozwolenia na budowę dotyczące elektrowni wiatrowych, wydane przed dniem wejścia w życie ustawy oraz wydane na podstawie postępowania, o którym mowa w ust. 3, zachowują moc, o ile w ciągu 5 lat od dnia wejścia w życie ustawy wydana zostanie decyzja o pozwoleniu na użytkowanie.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Postępowania w sprawie zmian pozwoleń na budowę wydanych na podstawie postępowań, o których mowa w ust. 3, a także postępowań w sprawie zmian prawomocnych pozwoleń na budowę wydanych na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie ustawy, prowadzi się na podstawie przepisów dotychczasowych.

3b. W przypadku gdy wymagana będzie zmiana albo wydanie nowej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na potrzeby postępowań określonych w ust. 3a, organy wydające takie decyzje nie stosują wymogów określonych w art. 4, pod warunkiem że wydanie albo zmiana pozwoleń na budowę określonych w ust. 3a nie prowadzi do zwiększenia oddziaływań elektrowni wiatrowej na środowisko.”

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego nakazuje rozbiórkę wybudowanej części obiektu budowlanego, w przypadku niezyskania decyzji o pozwoleniu na użytkowanie, na koszt inwestora, chyba że inwestor uzyska – w terminie roku od dnia utraty mocy pozwolenia na budowę – nowe lub zamienne pozwolenie na budowę dotyczące tej elektrowni.”;

6) w art. 15:

a) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Jeżeli w planie miejscowym, o którym mowa w ust. 2, ust. 7 pkt 1 albo ust. 8, przewiduje się lokalizację budynku mieszkalnego albo budynku o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa, a lokalizacja takiego budynku wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, dla organu prowadzącego postępowanie w sprawie takiej decyzji fakt, że inwestycja ta nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 4, nie stanowi przesłanki do odmowy wydania takiej decyzji.”

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. W ciągu 72 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy dopuszcza się uchwalanie planów miejscowych przewidujących lokalizację budynku mieszkalnego albo budynku o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa, na podstawie przepisów dotychczasowych.”

Art. 4. 1. Do wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnych źródeł, których oferty wygrały aukcje rozstrzygnięte przed dniem

wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

2. W przypadku gdy wytwórca, w instalacji objętej ofertą, o której mowa w ust. 1, nie uzyskał stopnia wykorzystania mocy zainstalowanej elektrycznej w tej instalacji określonego w art. 73 ust. 3a pkt 1 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, obliczonego jako średnia arytmetyczna dla następujących po sobie okresów trzech pełnych lat kalendarzowych, zwraca operatorowi rozliczeń, o którym mowa w art. 106, wraz z odsetkami, pomoc publiczną uzyskaną w odniesieniu do energii elektrycznej sprzedanej w roku, w którym wymagany stopień wykorzystania mocy zainstalowanej elektrycznej nie został osiągnięty. W przypadku gdy okres, w którym przysługuje wsparcie, jest krótszy niż trzy lata, weryfikacja stopnia wykorzystania mocy zainstalowanej elektrycznej przeprowadzana jest dla tego okresu.

3. Dokonując weryfikacji rzeczywistego stopnia wykorzystania mocy, o którym mowa w ust. 2, uwzględnia się na korzyść wytwórcy przypadki, w których instalacja odnawialnego źródła energii pozostawała w gotowości do wytwarzania energii, jednak nastąpiło ograniczenie wytworzenia energii albo do jej wytworzenia nie doszło w następstwie wydarzeń określonych w art. 83 ust. 3b ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii w instalacji odnawialnego źródła energii, którego oferta wygrała aukcję rozstrzygniętą przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, składa Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki w terminie 90 dni od dnia zakończenia okresu pełnych trzech lat kalendarzowych, w którym przysługiwało wsparcie, oraz od dnia zakończenia okresu określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 77 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, oświadczenie potwierdzające, że skumulowane otrzymane do dnia zakończenia okresu sprawozdawczego wsparcie nie przekracza maksymalnej wartości pomocy publicznej, o której mowa w art. 39 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym. Oświadczenie zawiera również informacje o wartości otrzymanej pomocy publicznej i dane wykorzystane przez wytwórcę do obliczenia skumulowanego wsparcia. Skumulowane wsparcie oblicza się według następującego wzoru:

$$SWP_n = \sum_{i=u}^j [(PM(S)_i + PI_i + UZ_i + PO_i + PM(N)_i) * \Pi_{i=u}^j (1 + r_i)] \\ + \sum_{k=j}^s [(PI_k + PA_k) * \Pi_{k=j}^s \frac{1}{(1 + r_k)}]$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

SWP_n – wartość skumulowanego wsparcia otrzymanego przez wytwórcę dla danej instalacji odnawialnego źródła energii w trzyletnim okresie sprawozdawczym

oraz po zakończeniu okresu określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 77 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, obowiązującego w dniu złożenia przez wytwórcę oferty, wyrażoną w złotych z dokładnością do jednego grosza,

- i – kolejne lata kalendarzowe liczone od dnia, w którym wytwórca po raz pierwszy otrzymał pomoc publiczną dla instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, oznaczoną symbolami: PM(S)_i, UZ_i, PI_i, PO_i lub PM(N)_i, do dnia złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 39 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, w roku „j”,
- j – rok kalendarzowy, w którym wytwórca złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 39 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym,
- k – kolejne lata kalendarzowe, w których wytwórca otrzymywał pomoc publiczną dla danej instalacji odnawialnego źródła energii oznaczoną symbolami: PI_k lub PA_k, liczone po dniu złożenia przez wytwórcę oświadczenia, o którym mowa w art. 39 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, w roku „j”,
- s – ostatni rok okresu sprawozdawczego, o którym mowa w ust. 4, albo ostatni rok kalendarzowy okresu, w którym przysługiwało wsparcie, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 77 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, obowiązującego w dniu złożenia przez wytwórcę oferty, o której mowa w art. 79 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym,
- u – rok, w którym wytwórca po raz pierwszy otrzymał pomoc publiczną dla danej instalacji odnawialnego źródła energii, przy czym wartość pomocy publicznej należy liczyć nie wcześniej niż od dnia 1 października 2005 r.,
- PM(S)_i – wartość sprzedanych praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia w rozumieniu ustawy oraz ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 220, z późn. zm.³⁾), świadectw pochodzenia z kogeneracji w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne oraz wartość praw majątkowych wynikających ze świadectw efektywności energetycznej, o których mowa w przepisach dotyczących

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 791, 1089, 1387 i 1566 oraz z 2018 r. poz. 9, 138 i 317.

- efektywności energetycznej, liczoną na podstawie przychodów z ich sprzedaży w roku „i”, wyrażoną w złotych z dokładnością do jednego grosza,
- PI_i – wartość innej pomocy publicznej o charakterze inwestycyjnym, a także pomocy *de minimis*, otrzymanej w roku „i” dla danej instalacji odnawialnego źródła energii, wyrażoną w złotych z dokładnością do jednego grosza, wyliczoną zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 362),
- UZ_i – wartość pomocy publicznej w formie ulg i zwolnień w podatkach i opłatach otrzymanej w roku „i” dla danej instalacji odnawialnego źródła energii z tytułu wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, wyrażoną w złotych z dokładnością do jednego grosza, wyliczoną zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej,
- PO_i – wartość innej pomocy publicznej o charakterze operacyjnym otrzymanej w roku „i”, dotyczącej instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, bez względu na formę i miejsce jej udzielenia, wyrażoną w złotych z dokładnością do jednego grosza, wyliczoną zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej,
- PM(N)_i – wartość niesprzedanych praw majątkowych wynikających z uzyskanych świadectw pochodzenia, w tym świadectw umorzonych, w roku „i”, ustaloną na podstawie opublikowanej przez podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, średniej ważonej ceny praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia za rok, w którym świadectwo takie zostało wydane, obliczonej ze wszystkich transakcji giełdowych sesyjnych, zawartych w danym roku kalendarzowym w instrumencie, w którym zostało zapisane, na giełdzie towarowej, a w przypadku braku tej średniej ważonej, ustaloną na podstawie, opublikowanej przez podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, średniej ważonej ceny praw majątkowych wynikających ze świadectw

za miesiąc kalendarzowy w roku „i”, w którym świadectwo zostało wydane, obliczonej ze wszystkich transakcji giełdowych sesyjnych, zawartych w danym miesiącu kalendarzowym w instrumencie, w którym zostało zapisane, na giełdzie towarowej w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1127, 1089 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 106 i 138), wyrażoną w złotych z dokładnością do jednego grosza; nie dotyczy to świadectw pochodzenia z kogeneracji wydanych dla energii elektrycznej wytworzonej w jednostkach kogeneracji, o których mowa w art. 91 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 29 kwietnia 2014 r.,

- r_i – stopę referencyjną wyrażoną w ułamku dziesiętnym, będącą średniorocznym wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w roku „i” (spadek albo wzrost cen w roku „i”) określonym w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, przy czym wartość „ r_i ” dla roku kalendarzowego „j” wynosi „0”,
- PI_k – wartość innej pomocy publicznej o charakterze inwestycyjnym, a także pomocy *de minimis*, otrzymanej w roku „k” dla danej instalacji odnawialnego źródła energii, wyrażoną w złotych z dokładnością do jednego grosza, wyliczoną zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej,
- PA_k – wartość pomocy publicznej, o której mowa w art. 93 ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, otrzymaną w roku „k” dla danej instalacji odnawialnego źródła energii przez wytwórcę, wyrażoną w złotych z dokładnością do jednego grosza, w postaci ujemnego salda,
- r_k – stopę referencyjną wyrażoną w ułamku dziesiętnym, będącą średniorocznym wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w roku „k” (spadek albo wzrost cen w roku „k”) określonym w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, przy czym „ r_k ” dla roku kalendarzowego „j” wynosi „0”.

5. Na potrzeby obliczania wartości skumulowanego wsparcia na podstawie ust. 4, średnią ważoną cenę praw majątkowych wynikających ze świadectw za okres, o którym mowa w art.

39 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, opublikowaną przez podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1 tej ustawy, oblicza się według wzoru:

$$P = \sum_{i=1}^n \frac{P_i * V_i}{V}$$
$$V = \sum_{i=1}^n V_i$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- P – średnią ważoną cenę praw majątkowych wynikających ze świadectw wyrażoną w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh lub za 1 toe,
- n – liczbę transakcji sesyjnych zawartych w danym okresie,
- P_i – kurs ustalony dla i-tej transakcji sesyjnej wyrażony w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh lub za 1 toe,
- V_i – wolumen obrotów i-tej transakcji sesyjnej wyrażony w MWh lub w toe,
- V – łączny wolumen obrotów w danym okresie wyrażony w MWh lub w toe,
- i – kolejne lata kalendarzowe liczone od dnia, w którym wytwórca po raz pierwszy otrzymał pomoc publiczną dla instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, do dnia złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 39 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, w roku „j”,
- j – rok kalendarzowy, w którym wytwórca złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 39 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

6. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może przeprowadzić kontrolę zgodności ze stanem faktycznym oświadczenia, o którym mowa w ust. 4, w przypadku gdy wartość skumulowanego wsparcia, otrzymanego do dnia zakończenia okresu sprawozdawczego, przekracza maksymalną wartość pomocy publicznej, o której mowa w art. 39 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

7. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, w terminie 30 dni od dnia zakończenia kontroli, wydaje postanowienie odpowiednio o braku możliwości zakwalifikowania kwestionowanej ilości energii elektrycznej jako energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii lub decyzję określającą kwotę, którą należy zwrócić

operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 5. Rada Ministrów wyda po raz pierwszy rozporządzenie na podstawie art. 72 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w celu określenia maksymalnej ilości i wartości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, która może zostać sprzedana w drodze aukcji w 2019 r.

Art. 6. 1. Maksymalna ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, która może zostać sprzedana w drodze aukcji w 2018 r. przez wytwórców, którzy złożyli deklarację o przystąpieniu do aukcji, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, o których mowa w art. 77 ust. 5:

- 1) pkt 2–4 i 8–13 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi 915 336 MWh, a jej wartość wynosi 512 588 160 zł;
- 2) pkt 5, 15, 18, 20 i 23 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi 1 475 211 MWh, a jej wartość wynosi 767 716 880 zł;
- 3) pkt 1 i 6 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi 1 149 296 MWh, a jej wartość wynosi 655 098 834 zł;
- 4) pkt 16 i 21 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł;
- 5) pkt 24 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł.

2. Maksymalna ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, która może zostać sprzedana w drodze aukcji w 2018 r. przez wytwórców, którzy złożyli deklarację o przystąpieniu do aukcji, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, o których mowa w art. 77 ust. 5:

- 1) pkt 8–14 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi 33 864 470 MWh, a jej wartość wynosi 14 203 623 881 zł;
- 2) pkt 15, 19, 20 i 23 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł;
- 3) pkt 7 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi 1 467 617 MWh, a jej wartość wynosi 807 189 350 zł;

- 4) pkt 17 i 22 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł;
- 5) pkt 25 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł.

3. Maksymalna ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, która może zostać sprzedana w drodze aukcji w 2018 r. przez wytwórców, którzy uzyskali zaświadczenie o dopuszczeniu do aukcji, o których mowa w art. 76 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz wytworzyli energię elektryczną po raz pierwszy po dniu zamknięcia sesji aukcji w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, o których mowa w art. 77 ust. 5:

- 1) pkt 2–4 i 8–13 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi 13 311 000 MWh, a jej wartość wynosi 5 507 985 000 zł;
- 2) pkt 5, 15, 18, 20 i 23 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi 3 750 000 MWh, a jej wartość wynosi 1 895 250 000 zł;
- 3) pkt 1 i 6 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi 11 700 000 MWh, a jej wartość wynosi 7 160 400 000 zł;
- 4) pkt 16 i 21 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi 16 065 000 MWh, a jej wartość wynosi 6 243 300 000 zł;
- 5) pkt 24 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi 1 140 000 MWh, a jej wartość wynosi 473 100 000 zł.

4. Maksymalna ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, która może zostać sprzedana w drodze aukcji w 2018 r. przez wytwórców, którzy uzyskali zaświadczenie o dopuszczeniu do aukcji, o których mowa w art. 76 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz wytworzyli energię elektryczną po raz pierwszy po dniu zamknięcia sesji aukcji w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, o których mowa w art. 77 ust. 5:

- 1) pkt 8–14 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi 57 699 309 MWh, a jej wartość wynosi 24 929 301 412 zł;
- 2) pkt 15, 19, 20 i 23 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi 5 400 000 MWh, a jej wartość wynosi 2 592 000 000 zł;
- 3) pkt 7 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi 3 510 000 MWh, a jej wartość wynosi 1 930 500 000 zł;

- 4) pkt 17 i 22 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu na danym niniejszą ustawą, wynosi 45 000 000 MWh, a jej wartość wynosi 15 750 000 000 zł;
- 5) pkt 25 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi 10 260 000 MWh, a jej wartość wynosi 4 206 600 000 zł.

5. Maksymalna ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, która może zostać sprzedana w drodze aukcji w 2018 r. przez wytwórców, którzy uzyskali zaświadczenie o dopuszczeniu do aukcji, o którym mowa w art. 76 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w zmodernizowanych instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, o których mowa w art. 77 ust. 5:

- 1) pkt 2–4 i 8–13 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł;
- 2) pkt 5, 15, 18, 20 i 23 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł;
- 3) pkt 1 i 6 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł;
- 4) pkt 16 i 21 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł;
- 5) pkt 24 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł.

6. Maksymalna ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, która może zostać sprzedana w drodze aukcji w 2018 r. przez wytwórców, którzy uzyskali zaświadczenie o dopuszczeniu do aukcji, o którym mowa w art. 76 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w zmodernizowanych instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, o których mowa w art. 77 ust. 5:

- 1) pkt 8–14 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł;
- 2) pkt 15, 19, 20 i 23 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł;
- 3) pkt 7 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł;

- 4) pkt 17 i 22 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł;
- 5) pkt 25 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł.

Art. 7. Minister właściwy do spraw energii po raz pierwszy wyda rozporządzenie na podstawie art. 77 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, na rok 2019.

Art. 8. 1. Cena referencyjna, w złotych za 1 MWh, za jaką w 2018 r. może zostać sprzedana przez wytwórców w drodze aukcji energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii, dla instalacji odnawialnego źródła energii:

- 1) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej, wynosi 630 zł/MWh;
- 2) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany ze składowisk odpadów do wytwarzania energii elektrycznej, wynosi 560 zł/MWh;
- 3) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków do wytwarzania energii elektrycznej, wynosi 420 zł/MWh;
- 4) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz inny niż określony w pkt 2 i 3 do wytwarzania energii elektrycznej, wynosi 420 zł/MWh;
- 5) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie hydroenergię do wytwarzania energii elektrycznej, wynosi 550 zł/MWh;
- 6) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW i nie większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej, wynosi 570 zł/MWh;
- 7) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej, wynosi 550 zł/MWh;
- 8) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany ze składowisk odpadów do wytwarzania energii elektrycznej, wynosi 550 zł/MWh;

- 9) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków do wytwarzania energii elektrycznej, wynosi 385 zł/MWh;
- 10) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz inny niż określony w pkt 8 i 9 do wytwarzania energii elektrycznej, wynosi 385 zł/MWh;
- 11) w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub układach hybrydowych, wynosi 415 zł/MWh;
- 12) w instalacji termicznego przekształcania odpadów lub dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, wynosi 325 zł/MWh;
- 13) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 50 MW, w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub układach hybrydowych, w wysokosprawnej kogeneracji, wynosi 450 zł/MWh;
- 14) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 50 MW w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub układach hybrydowych, w wysokosprawnej kogeneracji, wynosi 435 zł/MWh;
- 15) wykorzystujących wyłącznie biopłyny do wytwarzania energii elektrycznej, wynosi 475 zł/MWh;
- 16) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej wyłącznie energię wiatru na lądzie, wynosi 320 zł/MWh;
- 17) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej wyłącznie energię wiatru na lądzie, wynosi 350 zł/MWh;
- 18) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW i nie większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie hydroenergię do wytwarzania energii elektrycznej, wynosi 500 zł/MWh;
- 19) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie hydroenergię do wytwarzania energii elektrycznej, wynosi 480 zł/MWh;
- 20) wykorzystujących wyłącznie energię geotermalną do wytwarzania energii elektrycznej, wynosi 455 zł/MWh;

- 21) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie energię promieniowania słonecznego do wytwarzania energii elektrycznej, wynosi 420 zł/MWh;
- 22) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie energię promieniowania słonecznego do wytwarzania energii elektrycznej, wynosi 400 zł/MWh;
- 23) wykorzystujących wyłącznie energię wiatru na morzu do wytwarzania energii elektrycznej, wynosi 450 zł/MWh;
- 24) wyłącznie hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, wynosi 415 zł/MWh;
- 25) wyłącznie hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, wynosi 410 zł/MWh.

2. Cena referencyjna, w złotych za 1 MWh, za jaką w 2018 r. może zostać sprzedana przez wytwórców w drodze aukcji energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii, dla instalacji zmodernizowanych:

- 1) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej, wynosi 630 zł/MWh;
- 2) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany ze składowisk odpadów do wytwarzania energii elektrycznej, wynosi 560 zł/MWh;
- 3) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków do wytwarzania energii elektrycznej, wynosi 420 zł/MWh;
- 4) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz inny niż określony w pkt 2 i 3 do wytwarzania energii elektrycznej, wynosi 420 zł/MWh;
- 5) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie hydroenergię do wytwarzania energii elektrycznej, wynosi 550 zł/MWh;
- 6) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW i nie większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej, wynosi 570 zł/MWh;
- 7) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej, wynosi 550 zł/MWh;

- 8) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany ze składowisk odpadów do wytwarzania energii elektrycznej, wynosi 550 zł/MWh;
- 9) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków do wytwarzania energii elektrycznej, wynosi 385 zł/MWh;
- 10) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz inny niż określony w pkt 8 i 9 do wytwarzania energii elektrycznej, wynosi 385 zł/MWh;
- 11) w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub układach hybrydowych, wynosi 415 zł/MWh;
- 12) w instalacji termicznego przekształcania odpadów lub dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, wynosi 325 zł/MWh;
- 13) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 50 MW, w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub układach hybrydowych, w wysokosprawnej kogeneracji, wynosi 450 zł/MWh;
- 14) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 50 MW, w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub układach hybrydowych, w wysokosprawnej kogeneracji, wynosi 435 zł/MWh;
- 15) wykorzystujących wyłącznie biopłyny do wytwarzania energii elektrycznej, wynosi 475 zł/MWh;
- 16) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej wyłącznie energię wiatru na lądzie, wynosi 310 zł/MWh;
- 17) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej wyłącznie energię wiatru na lądzie, wynosi 350 zł/MWh;
- 18) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW i nie większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie hydroenergię do wytwarzania energii elektrycznej, wynosi 500 zł/MWh;
- 19) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie hydroenergię do wytwarzania energii elektrycznej, wynosi 480 zł/MWh;

- 20) wykorzystujących wyłącznie energię geotermalną do wytwarzania energii elektrycznej, wynosi 455 zł/MWh;
- 21) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie energię promieniowania słonecznego do wytwarzania energii elektrycznej, wynosi 420 zł/MWh;
- 22) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie energię promieniowania słonecznego do wytwarzania energii elektrycznej, wynosi 400 zł/MWh;
- 23) wykorzystujących wyłącznie energię wiatru na morzu do wytwarzania energii elektrycznej, wynosi 450 zł/MWh;
- 24) wyłącznie hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, wynosi 415 zł/MWh;
- 25) wyłącznie hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, wynosi 410 zł/MWh.

3. Okres obowiązku zakupu energii elektrycznej, o której mowa w art. 92 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz okres prawa do pokrycia ujemnego salda, zgodnie z art. 92 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, obowiązujący wytwórców, którzy w 2018 r. wygrają aukcję, wynosi 15 lat.

4. W przypadku instalacji, dla których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zostały wydane świadectwa pochodzenia, okresy, o których mowa w ust. 3, liczy się od pierwszego dnia wytworzenia energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia, nie wcześniej jednak niż od dnia 1 października 2005 r.

Art. 9. 1. Wytwórca, o którym mowa w art. 70a ust. 1 lub 2 ustawy zmienianej w art. 1, którego oferta wygrała aukcję, o której mowa w art. 72 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, rozstrzygniętą przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, może złożyć deklarację, o której mowa w art. 70b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1.

2. W przypadku uzyskania przez wytwórcę, o którym mowa w art. 70a ust. 1 lub 2 ustawy zmienianej w art. 1, zaświadczenia, o którym mowa w art. 70b ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1, prawa i obowiązki tego wytwórcy wynikające ze złożenia oferty, która wygrała aukcję,

wygasają z końcem kwartału następującego po kwartale, w którym wytwórca uzyskał to zaświadczenie.

3. Wytwórca, o którym mowa w art. 70a ust. 1 lub 2 ustawy zmienianej w art. 1, rozpoczyna sprzedaż niewykorzystanej energii elektrycznej na zasadach określonych w tych przepisach, z początkiem drugiego kwartału następującego po kwartale, w którym wytwórca uzyskał zaświadczenie, o którym mowa w art. 70b ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 10. 1. Wytwórca, o którym mowa w art. 70a ust. 1 lub 2 ustawy zmienianej w art. 1, nie później niż do 31 grudnia 2019 r., może złożyć deklarację, o której mowa w art. 70b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w postaci papierowej.

2. W przypadku złożenia deklaracji w postaci papierowej i elektronicznej oraz istnienia rozbieżności pomiędzy treścią deklaracji złożonych w tych postaciach, wiążąca jest treść deklaracji złożonej w postaci papierowej.

Art. 11. 1. W 2018 r. do aukcji ogłaszanych, organizowanych i przeprowadzanych przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy nie stosuje się przepisów art. 78 ust. 6, art. 79 ust. 1, 4 i 7 oraz art. 81 ust. 7 i 8 ustawy zmienianej w art. 1.

2. Ogłoszenie o aukcji, o której mowa w ust. 1, oprócz danych określonych w art. 78 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, zawiera także informację o miejscu składania ofert.

3. W aukcji, o której mowa w ust. 1, oferty składa się w postaci papierowej lub z wykorzystaniem elektronicznej platformy usług administracji publicznej ePUAP.

4. W przypadku złożenia oferty w postaci papierowej i elektronicznej oraz istnienia rozbieżności pomiędzy treścią oferty złożonej w tych postaciach, wiążąca jest treść oferty złożonej w postaci papierowej.

5. W przypadku złożenia oferty w postaci papierowej, odnotowuje się datę oraz godzinę złożenia oferty z dokładnością do jednej minuty, a także nadaje – zgodnie z kolejnością – numer wpływu, stanowiący unikalne ID danej oferty.

6. Oferty podlegają odrzuceniu, jeżeli:

- 1) nie zostały złożone w sposób, o którym mowa w ust. 3, lub
- 2) nie spełniają wymagań określonych w art. 79 ust. 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub
- 3) zawierają dane niezgodne z potwierdzeniem, o którym mowa w art. 71 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub

4) zawierają dane niezgodne z uzyskanym zaświadczeniem, o którym mowa w art. 76 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

7. Oferta złożona w aukcji, o której mowa w ust. 1, wiąże uczestnika aukcji i nie może zostać zmodyfikowana ani wycofana.

8. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki przekazuje ministrowi właściwemu do spraw energii informację, w postaci elektronicznej, o wyniku aukcji albo o jej unieważnieniu, w terminie 14 dni od dnia jej rozstrzygnięcia lub unieważnienia.

9. Informacja, o której mowa w ust. 8, zawiera:

1) wykaz ofert, które wygrały daną aukcję, w tym:

a) wskazanie wytwórców, których oferty wygrały aukcję,

b) informację o:

– cenie w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, po której energia elektryczna wytworzona z odnawialnych źródeł energii została sprzedana w drodze aukcji przez poszczególnych wytwórców,

– ilości w MWh i wartości w złotych, z dokładnością do jednego grosza, sprzedanej w drodze aukcji energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii przez poszczególnych wytwórców, z uwzględnieniem podziału na kolejne następujące po sobie lata kalendarzowe, albo

2) wskazanie przyczyn unieważnienia aukcji.

Art. 12. 1. Wytwórców energii elektrycznej w małej instalacji w rozumieniu art. 2 pkt 18 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, którzy z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się wytwórcami energii w mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z urzędu wykreśla się z rejestru wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji, o którym mowa w art. 7 ustawy zmienianej w art. 1.

2. Postępowania o wpis do rejestru wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji, o którym mowa w art. 7 ustawy zmienianej w art. 1, wytwórców energii elektrycznej w małej instalacji w rozumieniu art. 2 pkt 18 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, którzy z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się wytwórcami energii w mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, umarza się.

3. Organ prowadzący rejestr wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji, o którym mowa w art. 7 ustawy zmienianej w art. 1, nie później niż w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, potwierdza zaświadczeniem wykreślenie z tego rejestru wpisu wytwórcy energii elektrycznej w małej instalacji w rozumieniu art. 2 pkt 18 tej ustawy, w brzmieniu dotychczasowym, który z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stał się wytwórcą energii w mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 tej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 13. 1. Wtwórców energii elektrycznej w małej instalacji, którzy w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy posiadają ważne koncesje na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii, wpisuje się z urzędu, w terminie nie dłuższym niż 21 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, do rejestru wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji, o którym mowa w art. 7 ustawy zmienianej w art. 1, zgodnie z zakresem koncesji.

2. Koncesje na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii wygasają z dniem dokonania wpisu do rejestru wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji, o którym mowa w art. 7 ustawy zmienianej w art. 1.

3. Organ prowadzący rejestr działalności regulowanej, o którym mowa w art. 7 ustawy zmienianej w art. 1, może wezwać wytwórcę, o którym mowa w ust. 1, do uzupełnienia danych objętych zakresem wpisu, w terminie 14 dni od dnia otrzymania tego wezwania.

4. Po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 3, organ prowadzący rejestr działalności regulowanej, o którym mowa w art. 7 ustawy zmienianej w art. 1, wydaje decyzję o wykreśleniu wytwórcy, o którym mowa w ust. 1, z tego rejestru.

5. Organ prowadzący rejestr działalności regulowanej, o którym mowa w art. 7 ustawy zmienianej w art. 1, potwierdza dokonanie wpisu do rejestru przez wydanie zaświadczenia, nie później niż w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 14. Przepisy art. 6 ust. 3 pkt 5 i ust. 4 pkt 5 stosuje się od dnia ogłoszenia pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej przewidzianej w tych przepisach ze wspólnym rynkiem.

Art. 15. 1. Przepisu art. 46 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do energii elektrycznej wytworzonej do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Przepisu art. 60a ust. 2 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do instalacji spalania wielopaliwowego oraz dedykowanych instalacji spalania wielopaliwowego, w odniesieniu do których rozpoczęcie prac w rozumieniu art. 2 pkt 23 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.⁴⁾), nastąpi przed dniem 1 stycznia 2019 r.

3. Minimalny udział wagowy biomasy pochodzenia rolniczego, w łącznym udziale wagowym biomasy dla instalacji spalania wielopaliwowego oraz dedykowanych instalacji spalania wielopaliwowego o mocy zainstalowanej elektrycznej wyższej niż 5 MW, w odniesieniu do których rozpoczęcie prac w rozumieniu art. 2 pkt 23 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu nastąpi od dnia 1 stycznia 2019 r., wynosi 10%.

Art. 16. Przepis art. 7a ustawy zmienianej w art. 3 stosuje się wyłącznie do umów przyznających prawo do dysponowania nieruchomością na cele budowlane związane z lokalizacją elektrowni wiatrowej, zawartych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 17. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 1 lit. c, pkt 15 lit. b, pkt 16, 24, 25, pkt 28 lit. d tiret drugie, pkt 32 lit. e w zakresie dodawanego art. 74 ust. 9, pkt 33 lit. b, pkt 48 i 49, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2018 r.;
- 2) art. 2 pkt 1 i 6 oraz art. 3 pkt 1, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 1 stycznia 2018 r.

⁴⁾ Patrz odnośnik nr 2.

UZASADNIENIE

Potrzeba i cel wydania ustawy

Celem niniejszego projektu rządowego (dalej „projekt”), ujętego w Wykazie prac Rady Ministrów pod nr UC27, jest przede wszystkim zapewnienie pełnej zgodności przepisów ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (dalej „ustawa OZE”) (Dz. U. z 2017 r. poz. 1148, z późn. zm.) z przepisami dotyczącymi pomocy publicznej, do czego strona polska zobowiązała się wobec Komisji Europejskiej w procedurze notyfikacyjnej w sprawie SA.43697 (2015/N) – Polski system wspierania rozwoju OZE oraz zwolnienia dla użytkowników energochłonnych.

Zmiany proponowane w treści nowelizacji ustawy OZE wychodzą naprzeciw oczekiwaniom społecznym oraz przedsiębiorców, które kierowane były do Ministerstwa Energii w trakcie trwających konsultacji publicznych.

Dodatkowo, z uwagi na fakt, iż potrzeba notyfikacji ustawy OZE była wynikiem wdrożenia do polskiego ustawodawstwa rozwiązań, jakie w tym zakresie wynikają z Komunikatu Komisji Europejskiej określającego „Wytyczne w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią w latach 2014–2020” (Dz. Urz. UE C 200 z 28.06.2014, s. 1), (dalej „Wytyczne”). Z treści tego dokumentu wynika, że pomoc w postaci ulg w finansowaniu wsparcia na rzecz energii ze źródeł odnawialnych może zostać przyznana wyłącznie przedsiębiorstwom należącym do sektorów, których pozycja konkurencyjna jest zagrożona z uwagi na wysokie koszty związane z finansowaniem wsparcia na rzecz energii ze źródeł odnawialnych, co wynika z intensywności zużycia energii elektrycznej przez te sektory (wymienione są one w Załączniku 3 do Wytycznych – Wykaz sektorów kwalifikowalnych na podstawie sekcji 3.7.2). Zgodnie z Wytycznymi, beneficjenci pomocy polegającej na udzieleniu ulg w finansowaniu wsparcia mają być wybierani w oparciu o obiektywne, niedyskryminacyjne i przejrzyste kryteria, przy czym na potrzeby ustalenia intensywności zużycia energii, od której uzależnione jest przyznanie ulgi, przyjmuje się zużycie energii elektrycznej przez dane przedsiębiorstwo. W świetle powyższego notyfikacja ustawy OZE Komisji Europejskiej była nie tylko konieczna, ale i wynika wprost z dostosowania się strony polskiej do Komunikatu Komisji pn. Wytyczne w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią elektryczną w latach 2014–2020.

Podkreślić należy, iż przedstawione zmiany w pełni dostosowują przepisy ustawy OZE

do wymogów określonych w Wytycznych, które dopuszczają, jako zgodne z zasadami wspólnego rynku, instrumenty rynkowe, takie jak aukcje czy procedury przetargowe zgodne z zasadami konkurencji otwarte dla wszystkich producentów wytwarzających energię elektryczną z OZE, konkurujących ze sobą na równych warunkach, które powinny zasadniczo zapewnić ograniczenie dotacji do minimum.

Również w świetle postanowień art. 42 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.) (dalej „GBER”) pomoc przyznaje się w drodze procedury przetargowej zgodnej z zasadami konkurencji i opartej na jasnych, przejrzystych i niedyskryminacyjnych kryteriach, która jest otwarta dla wszystkich wytwórców produkujących energię elektryczną ze źródeł odnawialnych w sposób niedyskryminacyjny.

Projekt zapewnia zgodność definicji z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych i w następstwie uchylającą dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz. U. UE L 140 z 05.06.2009, str. 16). Ponadto przyjęcie przepisów projektu umożliwi usunięcie wątpliwości interpretacyjnych prawnych i redakcyjnych w różnych obszarach ustawy OZE. Zamierzeniem przedmiotowego projektu jest między innymi:

- 1) doprecyzowanie:
 - a) wybranych definicji ustawy OZE,
 - b) elementów zbiorczego raportu rocznego Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (dalej „Prezesa URE”),
- 2) kontynuacja niezbędnych zmian systemowych umożliwiających utworzenie na zasadach rynkowych lokalnych obszarów zrównoważonych energetycznie,
- 3) dokonanie zmian usprawniających działanie systemu aukcyjnego w odniesieniu między innymi do podziału na tzw. koszyki,
- 4) likwidacja zbędnych elementów zawartych w oświadczeniach składanych przez wytwórców energii w instalacjach OZE,
- 5) zaproponowanie systemowych zmian wsparcia OZE polegających na wprowadzeniu, obok systemu aukcyjnego, przyjaznego dla odbiorców końcowych energii systemu *feed-in premium* (dalej „FIP”) albo *feed-in-tariff* (dalej „FIT”) dla

wytwórców energii ze źródeł odnawialnych dedykowanego dla mikro- i małych instalacji OZE, wykorzystujących stabilne i przewidywalne źródła energii (hydroenergia, biogaz, biogaz rolniczy) o mocy zainstalowanej mniejszej niż 500 kW – FIT oraz o mocy nie mniejszej niż 500 kW i mniejszej niż 1 MW – FIP.

W zakresie zmian wprowadzanych w art. 3 ustawy należy podkreślić, że zaproponowane zmiany mają na celu realizację celu OZE na 2020 r. W tym miejscu należy podkreślić, iż zauważono duże zaniepokojenie środowisk lokalnych, które alarmowały o ponadwskaznikowym i chaotycznym rozwoju sektora energetyki wiatrowej. Należy także wskazać, iż intencją w zakresie dotyczącym zmian ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. poz. 961), zwanej dalej „ustawą o inwestycjach”, nie jest zmiana podstawowego kryterium odległościowego, tzw. „10h”, którego to kryterium odległościowego niniejsza inicjatywa legislacyjna nie zmienia. Dalej wskazać należy, iż celem jest, aby ustawodawstwo polskie, w tym w szczególności ustawy OZE, były przepisami pozwalającymi na w pełni kontrolowalny rozwój sektora energetyki odnawialnej, w tym także sektora energetyki wiatrowej. Zauważa się także napływające sygnały obywateli w zakresie dotyczącym rozwoju oraz funkcjonowania sektora odnawialnych źródeł energii, jak również kwestie dotyczące konieczności zapewnienia bezpiecznej eksploatacji elektrowni wiatrowych.

Ze względu na niebezpieczeństwo następstwa awarii elektrowni wiatrowej konieczne jest dopuszczenie możliwości przeprowadzenia modernizacji tych instalacji.

Na przestrzeni lat 2005–2016 nastąpił dynamiczny rozwój sektora energetyki odnawialnej, osiągając sumaryczną moc zainstalowaną na poziomie 8.538,347 MW na dzień 30 września 2017 roku.

W tym okresie technologią, która rozwijała się najbardziej dynamicznie, była energetyka wiatrowa. Obecnie moc zainstalowana w tych instalacjach wynosi 5.848,671 MW, co stanowi niespełna 69% całkowitej mocy zainstalowanej w OZE. Jak w każdym przypadku infrastrukturalnych inwestycji sektorowych, rozwojowi energetyki wiatrowej towarzyszył sprzeciw lokalnych społeczności, które wskazywały obawy o zagrożenie zdrowia lub życia.

W ocenie projektodawcy, dotychczasowe zasady dotyczące lokowania inwestycji wiatrowych w Polsce nie obejmują wszystkich aspektów związanych z funkcjonowaniem elektrowni wiatrowych, jak chociażby istotnej kwestii zagwarantowania dzierżawcy

przywrócenia udostępnionej działki do stanu niepogorszonego, po zakończeniu eksploatacji elektrowni wiatrowej.

W ocenie projektodawcy, przepisy wprowadzane w ustawie mają na celu usystematyzowanie i unifikację w zakresie definicji części budowlanych oraz części technicznych elektrowni w celu zwiększenia bezpieczeństwa.

Ponadto, w celu wzmocnienia bezpieczeństwa interesów właścicieli gruntów, zakłada się, iż do umów dopuszczających lokalizację elektrowni wiatrowej, które nie będą spełniały przesłanek z art. 659 albo przesłanek z art. 693 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, stosuje się odpowiednio art. 675 oraz art. 677 tej ustawy.

W zakresie zmian wprowadzanych w art. 2, wejście w życie zmiany dotyczącej art. 3 pkt 3 ustawy – Prawo budowlane, zawierającej definicję budowli oraz dotyczącej załącznika do tej ustawy, spowoduje wprowadzenie jednolitych i przejrzystych zasad opodatkowania podatkiem od nieruchomości. Zmiany w opodatkowaniu elektrowni wiatrowych wejdą w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia ustawy, z mocą od dnia 1 stycznia 2018 r.

Ponadto w art. 2 projektu zaproponowano zmiany dostosowujące przepisy ustawy – Prawo budowlane do zmian w zakresie dotyczącym mikroinstalacji (urządzeń fotowoltaicznych oraz mikroinstalacji biogazu rolniczego o mocy zainstalowanej elektrycznej do 50 kW), co stanowić będzie istotne wzmocnienie w zakresie dotyczącym deregulacji przepisów prawa gospodarczego oraz pozwoli zrealizować postulaty Komisji Europejskiej w zakresie dotyczącym prac nad pakietem zmian dyrektywy OZE (dyrektywa 2009/28/WE) ukierunkowanym na rozwój generacji rozporoszonej i jakość czystego powietrza. Ponadto przewiduje się wzmocnienie nadzoru wojewódzkiego inspektora nadzoru budowlanego nad użytkowaniem elektrowni wiatrowych w zakresie oceny stanu technicznego całej elektrowni wiatrowej.

W art. 1, w szczególności:

W pkt 1 nadano nowe brzmienie lub dodano definicje: biomasy, biomasy pochodzenia rolniczego, biowęgla, dedykowanej instalacji spalania biomasy, hybrydowej instalacji

OZE, instalacji OZE, małej instalacji, mikroinstalacji, modernizacji, spółdzielni energetycznej, stałej ceny zakupu, toryfikatu.

W zakresie zmiany w definicji instalacji odnawialnego źródła energii wprowadzono kryterium zastępujące kryterium wyprowadzenia mocy. Dlatego też proponowane nowe brzmienie przedmiotowej definicji zakłada określenie urządzeń przez dane techniczne i handlowe.

Zmiany proponowane w pkt 1 lit. i umożliwiają lepsze dostosowanie używanych urządzeń do profilu zapotrzebowania odbiorców. Ponadto zmiana ta wpisuje się w regulacje przewidziane w projekcie Dyrektywy RED II zaproponowanej przez Komisję Europejską¹⁾.

Z kolei zwiększenie mocy zainstalowanej elektrycznej w małej instalacji, mniejszej niż 500 kW stoi w zgodności z przepisami zawartymi w rozporządzeniu GBER.

W pkt 3 i 4 wprowadzono regulacje, które pozwolą na monitorowanie oraz ocenę rozwoju generacji rozproszonej, a tym samym wpływać będą na ocenę wykonania celu OZE na rok 2020.

W pkt 5 wprowadzono modyfikację brzmienia art. 17 ustawy w zakresie modyfikacji zawartości zbiorczego raportu rocznego Prezesa URE. Dostosowanie jest konieczne z racji na fakt dokonania wcześniejszych zmian brzmienia art. 5 i uchylenia art. 6 ustawy OZE, wprowadzonych z dniem 1 lipca 2016 r.

W pkt 6 doprecyzowano definicję mikroinstalacji biogazu rolniczego, określając jej roczną wydajność na poziomie 200 tys. m³.

W pkt 8 zaproponowano doprecyzowanie przepisów dotyczących klastrów energii i spółdzielni energetycznych. Zmiana w zakresie art. 38a ustawy zmienianej w art. 1 projektu polega na uchyleniu ust. 1 i 2. Założeniem jest umożliwienie podmiotom działającym w klastrze uzyskiwanie koncesji bądź wpis do rejestru Prezesa URE.

W pkt 10 doprecyzowano zakres działalności spółdzielni energetycznej. Zakres opisany w art. 38c ustawy zmienianej w art. 1 poprzez zmianę wyrażenia „operatora systemu sieci gazowej lub jednej sieci ciepłowniczej” na „sieci dystrybucyjnej gazowej lub ciepłowniczej”. W ust. 2 tego samego artykułu doprecyzowano obszar działania

¹⁾ <https://ec.europa.eu/energy/en/news/commission-proposes-new-rules-consumer-centred-clean-energy-transition>

spółdzielni energetycznej ze względu na miejsce przyłączenia wytwórców i odbiorców, będących członkami tej spółdzielni.

W art. 38d ustawy zmienianej w art. 1 otwarto katalog elementów umowy o świadczenie usług dystrybucyjnych, zawieranej pomiędzy spółdzielnią energetyczną a operatorem sieci dystrybucyjnej („OSD”), wskazując, że umowa ta będzie określać zasady świadczenia usług dystrybucji na rzecz odbiorców tej spółdzielni oraz wyznaczenia udostępniania niezbędnych dla niej danych pomiarowych.

W art. 38e ustawy zmienianej w art. 1 wskazano, że przynajmniej jedna instalacja odnawialnego źródła energii w ramach spółdzielni energetycznej uzyska stopień wykorzystania mocy zainstalowanej elektrycznej większy niż 3504 MWh/MW/rok.

W pkt 11 przedstawiono nową regułę kumulacji pomocy inwestycyjnej. Uzupełniono także nową regułę kumulacji pomocy inwestycyjnej o uwagi składane przez partnerów społecznych oraz resortowych. Zgodnie z przedstawioną propozycją wsparcie wypłacane wytwórcom, którzy uzyskają prawo do płatności, o których mowa w art. 92 ust. 1 i 5 ustawy OZE, w zakresie, w jakim stanowi różnicę pomiędzy ceną zaoferowaną w aukcji a średnią ceną energii elektrycznej, stanowi tzw. pomoc operacyjną na energię elektryczną ze źródeł odnawialnych. Musi zatem spełniać warunki określone w sekcji 3.3.2.1 Wytycznych.

Jednym z warunków dopuszczalności ww. pomocy jest wymóg, aby pomoc operacyjna została pomniejszona o wszelką uprzednio otrzymaną pomoc inwestycyjną (por. pkt 129 Wytycznych). Warunek ten stanowi tzw. regułę kumulacji, której celem jest zapewnienie, że pomoc (lub innego rodzaju wsparcie) na jedno przedsięwzięcie, udzielana z różnych źródeł, ma charakter proporcjonalny, tj. że jest ograniczona do minimum niezbędnego dla przeprowadzenia tego przedsięwzięcia. Przez pomoc inwestycyjną należy rozumieć pomoc udzielaną na pokrycie z góry określonych nakładów inwestycyjnych projektu.

Celem systemów wsparcia operacyjnego OZE jest stworzenie impulsów dla rozwoju technologii wytwarzania, które bez pomocy nie rozwinęłyby się. Standardowo państwa członkowskie wprowadzają mechanizmy, w ramach których wytwórcom przysługuje prawo do uzyskiwania wsparcia przez z góry określony czas (np. 15 lat, jak ma to miejsce w Polsce w odniesieniu do systemu opartego na świadectwach pochodzenia dla energii elektrycznej z OZE). Wsparcie operacyjne ma doprowadzić do tego, że realizowany projekt będzie rentowny, tj. że zapewni satysfakcjonującą stopę zwrotu. Dopuszczalne

limity pomocy publicznej powinny być zatem określone na poziomie jednostkowego projektu, a nie beneficjenta pomocy (który może realizować więcej niż jeden projekt i korzystać ze wsparcia publicznego w odniesieniu do tych projektów).

Biorąc powyższe pod uwagę, w zakresie kumulacji pomocy inwestycyjnej z pomocą operacyjną obowiązuje zasada, że pomoc operacyjna ma zostać pomniejszona o otrzymaną uprzednio pomoc inwestycyjną (tak jak wskazuje pkt 129 Wytycznych). Takie rozwiązanie wynika z tego, że pomoc operacyjna udzielana jest po oddaniu projektu do użytku (wsparcie pozostaje w bezpośrednim związku z wytwarzaniem energii elektrycznej), a zatem chronologicznie udzielana jest później niż pomoc inwestycyjna (z perspektywy administrowania środkami pomocowymi zwykle łatwiej jest obniżyć poziom wypłacanej w przyszłości pomocy niż dochodzić zwrotu pomocy już przekazanej beneficjentowi). Dodatkowo, w związku z tym, że systemy wsparcia operacyjnego są co do zasady projektowane w taki sposób, aby zapewnić satysfakcjonującą inwestora stopę zwrotu, należy uznać za zasadne, aby wszelkie dodatkowe przysporzenia ze środków publicznych pomniejszały otrzymywaną pomoc operacyjną (pomoc inwestycyjna ułatwia w tej sytuacji finansowanie realizacji projektu, ale jej udzielenie nie skutkuje udzieleniem wsparcia w nadmiernej wysokości). Wreszcie, na co zwracała także uwagę Komisja Europejska w procedurze notyfikacyjnej dotyczącej polskiego systemu aukcyjnego wprowadzonego ustawą (procedura w sprawie SA.43697 (2015/N) – Polski system wspierania rozwoju OZE oraz zwolnienie dla energochłonnych użytkowników), fakt uprzedniego otrzymania pomocy inwestycyjnej powinien pozostawać neutralny dla warunków konkurencyjnych organizowanych aukcji.

Ustanowione obecnie w art. 39 ustawy OZE reguły kumulacji nie zapewniają spełnienia ww. warunków, w związku z czym, w toku postępowania notyfikacyjnego władze polskie zobowiązały się do ich zmiany. Należy także zwrócić uwagę, że obecnie obowiązujące reguły dotyczące kumulacji pomocy budzą wątpliwości interpretacyjne u inwestorów i w niektórych przypadkach przyczyniły się do ich rezygnacji z udziału w aukcjach zorganizowanych w grudniu 2016 r.

Reguła kumulacji pomocy, ustanowiona w aktualnie obowiązującym art. 39 ust. 1 ustawy OZE, stawia także inwestorów niekorzystających z pomocy inwestycyjnej w gorszej sytuacji w zestawieniu z wytwórcami, którzy otrzymali taką pomoc, ze względu na to, że maksymalny dopuszczalny poziom pomocy publicznej wyznaczony jest przez cenę

referencyjną (tj. maksymalną cenę, jaką wytwórca może zaoferować w aukcji).

W celu zapewnienia rentowności instalacji inwestorzy niekorzystający z pomocy inwestycyjnej muszą w ofercie zawrzeć możliwie najwyższą cenę, podczas gdy inwestorzy korzystający z pomocy inwestycyjnej mogą kwotę tej pomocy wkalkulować w swoją ofertę, odpowiednio pomniejszając cenę ofertową i tym samym zwiększając swoje szanse na wygranę aukcji. Jedynym rozwiązaniem tego problemu jest przyjęcie jako górnej granicy łącznej wartości pomocy parametru odnoszącego się do ceny ofertowej, a nie referencyjnej.

Nowa reguła kumulacji

Biorąc pod uwagę powyższe wyjaśnienia, w art. 1 pkt 11 projektu dotyczącym zmiany art. 39 ustawy OZE proponuje się, aby pomoc publiczna na pokrycie nakładów inwestycyjnych (tj. pomoc inwestycyjna, o której mowa w pkt 129 Wytycznych) instalacji odnawialnego źródła energii pomniejszała cenę, wynikającą z oferty złożonej przez wytwórcę, który wygrał aukcję.

Ze względu na to, że pomoc inwestycyjna może być udzielana w różnych formach, jej wartość musi zostać wyrażona w kwocie pieniężnej, po przeliczeniu jej w sposób pozwalający na ustalenie kwoty, jaką otrzymałby beneficjent pomocy, gdyby została ona udzielona w formie dotacji, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 362). Należy zatem obliczyć tzw. ekwiwalent dotacji brutto pomocy.

W art. 39 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, w zakresie wzoru obliczania zwaloryzowanej pomocy inwestycyjnej, zaproponowano przeznaczenie udzielanej pomocy inwestycyjnej z podmiotowego (dla wytwórcy) na przedmiotowy, tj. na przeznaczenie realizacji inwestycji w zakresie danej instalacji.

Analogicznej zmiany dokonano w art. 39a ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1.

W projektowanym w art. 1 pkt 11 i 12 nowym brzmieniu art. 39 i art. 39a ustawy OZE przyjęto założenie, że w przypadku instalacji migrujących z systemu świadectw pochodzenia do systemu aukcyjnego oraz FIT i FIP ma miejsce kontynuacja wsparcia udzielanego w przeszłości. W dniu 2 sierpnia 2016 r. Komisja Europejska wydała decyzję w sprawie SA.37345 (2015/NN) – Polski system zielonych certyfikatów w celu wsparcia

odnawialnych źródeł energii i zmniejszenia obciążeń związanych z OZE dla odbiorców energochłonnych, w której potwierdziła zgodność z rynkiem wewnętrznym (tj. dopuszczalność) wsparcia udzielanego w formie świadectw pochodzenia OZE. Wsparcie to zostało uznane m.in. za proporcjonalne, co daje podstawę do uznania, że nie ma potrzeby uwzględniania go w kontekście wsparcia udzielanego w przyszłości w ramach mechanizmu aukcyjnego (tj. pomniejszania wsparcia aukcyjnego o otrzymane wsparcie w formie świadectw).

Oświadczenie o otrzymanej pomocy inwestycyjnej oraz cenie ofertowej skorygowanej o tę pomoc, zgodnie z jedną z ww. metodologii (w zależności od tego, czy ofertę składa operator instalacji istniejącej lub nowej), powinno stanowić element oferty składanej w aukcji. Wartość pomocy inwestycyjnej należy określić na dzień składania oświadczenia. W przypadku nowych instalacji dyskontowanie nie jest konieczne, ze względu na krótki okres pomiędzy uzyskaniem prawa do pomocy inwestycyjnej i operacyjnej. Dyskontowanie wartości pomocy inwestycyjnej będzie natomiast niezbędne dla instalacji istniejących.

Ze względu na to, że pomoc inwestycyjna może zostać udzielona już po złożeniu oferty w aukcji albo jej wartość może ulec zmianie (np. w związku z tym, że w wyniku rozstrzygnięcia postępowania przetargowego zmienia się wartość nakładów inwestycyjnych, stanowiących podstawę obliczenia pomocy inwestycyjnej), w art. 39 ust. 7 i analogicznie w art. 39a ust. 7 wprowadzono obowiązek powiadomienia o takiej okoliczności Prezesa URE.

W przypadku, w którym pomoc inwestycyjna zostaje udzielona po oddaniu instalacji do użytku albo po oddaniu instalacji do użytku, ulega zmianie wartość pomocy inwestycyjnej, wartość wsparcia operacyjnego również podlega korekcie. W art. 39 ust. 7 ustawy w brzmieniu nadanym projektem wprowadzono rozwiązanie, pozwalające na taką korektę, przy czym znajduje ona zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do wsparcia wypłacanego w kolejnych okresach rozliczeniowych.

Wytwórca informuje sprzedawcę zobowiązanego oraz operatora rozliczeń energii odnawialnej o nowej pomocy inwestycyjnej lub zmianach wartości pomocy inwestycyjnej, konieczności dokonania korekty ceny, stanowiącej podstawę rozliczenia.

W przypadkach, w których w ustawie mowa jest o cenie wynikającej z oferty aukcyjnej jako podstawie dokonywania rozliczeń ze sprzedawcą zobowiązanym lub operatorem

rozliczeń energii odnawialnej, przez tę cenę należy rozumieć cenę pomniejszoną o pomoc inwestycyjną, zgodnie z zaproponowanym brzmieniem art. 39 ustawy zmienianej w art. 1. Również cena pomniejszona o pomoc inwestycyjną podlega późniejszej waloryzacji, zgodnie ze zmienionym brzmieniem art. 92 ust. 10 ustawy zmienianej w art. 1.

W pkt 12 zaproponowano analogiczne warunki kumulacji dla wytwórców wybranych rodzajów odnawialnych źródeł energii w mechanizmach FIT i FIP. Odrębności systemowe uniemożliwiają zestawienie reguł FIT i FIP i systemu aukcyjnego w jednej jednostce redakcyjnej.

Należy też dodać, iż w regule kumulacji pomocy publicznej (art. 39 oraz art. 39a projektu) pomoc *de minimis* pomniejsza pomoc operacyjną o wartość pomocy *de minimis*, o ile pomoc ta zostanie przeznaczona na realizację inwestycji, a zatem będzie miała charakter pomocy inwestycyjnej.

W pkt 13 dokonano korekty art. 40 w związku z wprowadzeniem systemu FIT. Ponadto wydłużono o dwa tygodnie termin na wyznaczenie sprzedawców zobowiązanych, który jednak nie wpłynie negatywnie na realizację obowiązków przez tych przedsiębiorców, natomiast wydatnie usprawni procedowanie przez Prezesa URE.

Dodatkowo w tym punkcie uregulowano zapewnienie ciągłości świadczenia usług sprzedawcy zobowiązanego w sytuacji, w której sprzedawca zobowiązany przestaje pełnić swoją funkcję w trakcie roku, na który został wyznaczony.

W pkt 14 uregulowano kwestie dotyczące wskazania podmiotu, który jest odpowiedzialny za bilansowanie handlowe energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW. Koszty bilansowania pokrywać będą w całości sprzedawcy zobowiązani dokonujący zakupu tej energii.

W pkt 15, 16 i 17 zawarto zmiany techniczne i dostosowujące do proponowanych zmian w ustawie OZE, m.in. doprecyzowano regulację, która budziła wątpliwości interpretacyjne, a dotyczy sytuacji, w której nie przysługują świadectwa pochodzenia na skutek wystąpienia ujemnych cen giełdowych energii elektrycznych w transakcjach sesyjnych. W art. 46 ustawy uchylono jednocześnie ust. 6–8 jako zbędne. W tej jednostce redakcyjnej opisano szczegółowo mechanizm określania ilości wytworzonej energii elektrycznej wytworzonej w godzinach dostawy, o których mowa w ust. 4 ustawy, dla których średnie ważone wolumenem transakcji sesyjnych giełdowych ceny energii

elektrycznej z rynku, o którym mowa w ust. 3, były niższe niż 0 złotych za 1 MWh przez co najmniej sześć kolejnych godzin dostawy energii elektrycznej. Z kolei w instalacji odnawialnego źródła energii, która jest opomiarowana w sposób uniemożliwiający ustalenie ilości wytworzonej energii elektrycznej w przedziałach godzinowych, wskazano, że dla określenia ilości wytworzonej energii elektrycznej przyjmuje się ilość energii elektrycznej, jaka mogłaby zostać wytworzona w tej instalacji w godzinach, o których mowa w ust. 4, przy założeniu, że instalacja ta pracowała w tym czasie z mocą zainstalowaną elektryczną. Uzupełnieniem tych zmian jest zmiana proponowana w pkt 14, która dotyczy określenia ilości energii elektrycznej wytworzonej w godzinach dostawy, dla których średnie ważone wolumenem transakcji sesyjnych giełdowych ceny energii elektrycznej z rynku były niższe niż 0 złotych za 1 MWh przez co najmniej sześć kolejnych godzin dostawy energii elektrycznej.

W pkt 18 dot. art. 47a zaproponowano nowe brzmienie ust. 1, dotyczące konieczności uzyskania efektu zachęty przez wytwórcę, który zamierza wytwarzać biogaz rolniczy w instalacjach odnawialnego źródła energii, dla których rozpoczęcie prac nastąpi/nastąpiło już po dniu wejścia w życie rozdziału 4, oraz chce uzyskać świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego. Wytwórca taki będzie zobowiązany złożyć do Prezesa URE wnioski o wydanie urzędowego potwierdzenia efektu zachęty.

Zmiana zaproponowana w pkt 19 dotyczy okresu, w jakim przysługuje świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego (15 lat), licząc od dnia wytworzenia po raz pierwszy biogazu rolniczego lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego, nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2035 r.

W pkt 21 doprecyzowano brzmienie przepisów art. 53 dotyczącego określenia współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej.

W pkt 23 wzmocnione zostały regulacje ustawy OZE dotyczące sporządzanego i prowadzonego przez Prezesa URE wykazu odbiorców przemysłowych.

W pkt 24 w nowo dodanym art. 60a ustawy zmienianej w art. 1 doprecyzowano okoliczności istnienia obowiązku dochowania minimalnego udziału biomasy pochodzenia rolniczego w łącznej masie spalanej w instalacjach spalania wielopaliwowego, dedykowanych instalacjach spalania wielopaliwowego, układach hybrydowych oraz dedykowanych instalacjach spalania biomasy. Ze względu na

wprowadzoną nową kategorię biomasy przewidziano odpowiedni okres *vacatio legis*, przepis ten wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2018 r.

W pkt 25 zaproponowano nowe brzmienie delegacji do wydania rozporządzenia regulującego:

- 1) wymagania dotyczące sposobu obliczania, pomiarów i rejestracji ilości energii elektrycznej lub ciepła wytwarzanych w instalacjach odnawialnego źródła energii wykorzystujących nośniki energii, o których mowa w art. 2 pkt 22, oraz inne paliwa,
- 2) miejsce i sposób dokonywania pomiarów ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii na potrzeby realizacji obowiązku potwierdzania danych, o którym mowa w art. 45 ust. 5,
- 3) miejsce i sposób dokonywania pomiarów ilości energii elektrycznej na potrzeby ustalenia rzeczywistego rozliczenia obowiązku wytworzenia przez wytwórcę, który wygrał aukcję, energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 72 ust. 1, lub uzyskał zaświadczenie, o którym mowa w art. 70b ust. 8

– biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej oraz potrzebę ustalenia ilości wytwarzanej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii.

W pkt 26 dodano art. 69a ustawy zmienianej w art. 1, doprecyzowano zasadę generalną, stanowiącą iż energia elektryczna wytworzona w danej instalacji OZE może korzystać jednocześnie tylko z jednego systemu wsparcia. W ten sposób przepisy doprecyzowały sytuację, w której mogłoby nastąpić nadwsparcie na skutek sprzedaży niewykorzystanej energii w ramach innego systemu wsparcia.

W pkt 27 dodano art. 70a–70f, przez co zaproponowano mechanizm wsparcia dla małych wytwórców energii elektrycznej w mikroinstalacjach i małych instalacjach odnawialnych źródeł energii dla wybranych technologii, który zapewni lepsze dopasowanie do dynamicznie zmieniających się uwarunkowań funkcjonowania rynku energii elektrycznej.

W tym celu, dla potrzeb tych wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji lub w mikroinstalacji, wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej wyłącznie:

- 1) biogaz rolniczy albo
- 2) biogaz pozyskany ze składowisk odpadów, albo

- 3) biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków, albo
- 4) biogaz inny niż określony w pkt 1–3, albo
- 5) hydroenergię

– wprowadzono uproszczone rozwiązania systemowe, polegające na zakupie po stałej cenie niewykorzystanej energii elektrycznej. Zastosowanie tego mechanizmu wpłynie korzystnie na realizację celu osiągnięcia wykorzystania minimalnego udziału energii ze źródeł odnawialnych, a także osiągnięcie dodatkowych celów środowiskowych i gospodarczych, takich jak poprawa bilansu wodnego, minimalizacja kosztów zewnętrznych oraz zagospodarowanie odpadów.

Przedstawione rozwiązanie jest zgodne z rozporządzeniem GBER, w myśl którego pomoc operacyjna na propagowanie wytwarzania energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych w instalacjach działających na małą skalę nie wymaga stosowania procedury przetargowej (art. 43 GBER).

Należy również stwierdzić, że w przypadku niewielkich wytwórców przystąpienie do aukcji wiąże się ze zbyt dużym kosztem i ryzykiem oraz wymaga udziału w skomplikowanych procedurach, prognozowania produkcji energii w horyzoncie udziału w systemie oraz znacznej odpowiedzialności za brak wypełnienia oferowanych w aukcji ilości energii elektrycznej. Co ważne, nie można również pomijać faktu, iż mniejsi wytwórcy, w przeciwieństwie do dużych inwestorów, nie są w stanie pokryć kosztów obsługi prawnej niezbędnej do skorzystania oraz skutecznego rozliczenia zobowiązań zaciągniętych w ramach zadeklarowanej i wygranej ceny w systemie aukcyjnym.

Kolejną kwestią jest konieczność dostosowania tempa realizacji inwestycji do terminu ogłaszanych aukcji, co w przypadku małych wytwórców może stanowić istotną barierę. Ograniczenie to może wystąpić szczególnie w branży hydroenergetycznej oraz biogazowej, w przypadku których czas uzyskiwania niezbędnych pozwoleń administracyjnych jest bardzo trudny do przewidzenia.

Zaproponowane nowe przepisy dotyczące FIT i FIP przyczynią się do realizacji celów zawartych w SOR. W obszarze hydroenergetyki umożliwią realizację projektu strategicznego polegającego na „zwiększeniu wykorzystania i rozwoju hydroenergetyki poprzez eliminację barier administracyjnych w obszarze inwestycji w zakresie hydroenergetyki, rozwoju przemysłu wytwarzającego urządzenia na potrzeby energetyki

wodnej oraz zagospodarowania lub odbudowy istniejących piętrzeń będących własnością Skarbu Państwa na potrzeby wytwarzania energii elektrycznej”.

W SOR zawarto również rekomendacje w odniesieniu do biogazowni, które, zwłaszcza w obszarach słabiej zurbanizowanych, mogą produkować zarówno ciepło, gaz, jak i energię elektryczną. Instalacje te wpisują się ponadto w strategiczny projekt sformułowany w SOR dotyczący energetyki rozproszonej, który ma na celu rozwój wytwarzania energii elektrycznej i ciepła przy wykorzystaniu energii ze źródeł odnawialnych na potrzeby społeczności lokalnej oraz tworzenie warunków regulacyjnych pozwalających na rozwój lokalnych obszarów zrównoważonych energetycznie.

Proponowane mechanizmy przyczynią się także do realizacji celów wyznaczonych przez inne dokumenty strategiczne, takie jak Polityka energetyczna Polski do 2030 roku, zarówno w odniesieniu do sformułowanego w niej celu, jakim jest wykorzystanie istniejących obiektów piętrzących na cele hydroenergetyczne, jak i w odniesieniu do celu, jakim jest rozwój biogazowni.

Uregulowane w pkt 27 wsparcie dla małych i mikroinstalacji przyczyni się także do realizacji celów środowiskowych, społecznych i gospodarczych. Elektrownie wodne pełnią szereg korzystnych funkcji w środowisku przyrodniczym i gospodarce, a także w życiu społecznym i kulturalnym. Wśród nich wymienia się najczęściej zwiększanie retencji wody, funkcje przeciwpowodziowe, konserwację koryt rzek, odbudowę i utrzymywanie infrastruktury hydrotechnicznej, poprawę parametrów sieci energetycznej, magazynowanie energii, tworzenie miejsc pracy i wypoczynku, a także dbanie o zabytkowe obiekty hydrotechniczne, stanowiące część dziedzictwa kulturowego.

Jednocześnie instrumenty skierowane dla wybranych technologii mikro- i małych instalacji, ze względu na ograniczenie zasobów oraz lokalizacji, pozostają ograniczone, tym samym nie wymagają wprowadzenia dodatkowych obostrzeń prawnych.

Z kolei przewidywany na podstawie wprowadzonych instrumentów wsparcia rozwój biogazowni stworzy realną podstawę do lepszego zagospodarowania odpadów pochodzenia organicznego w oczyszczalniach ścieków, na składowiskach odpadów oraz produktów ubocznych produkcji rolnej. Biogazownie przyczyniają się ponadto do poprawy środowiska naturalnego. Należy również podkreślić szczególne zalety

biogazowni w kontekście jakości życia mieszkańców, dzięki dodatkowej redukcji odoru, pochodzącego m.in. ze składowisk odpadów czy oczyszczalni ścieków. Kolejną zaletą stosowania rozwiązań biogazowych jest fakt, iż odpady, które zostały przetworzone w biogazowniach, stanowią doskonały nawóz lub środek poprawiający właściwości gleby bardzo dobrze przyswajalny przez rośliny.

W nowo dodanym art. 70d ustawy ustanowiono dla Rady Ministrów fakultatywne narzędzie do określenia, w drodze rozporządzenia, maksymalnej mocy zainstalowanej elektrycznej poszczególnych typów instalacji odnawialnego źródła energii, którzy mogą sprzedać niewykorzystaną energię po stałej cenie zakupu energii elektrycznej. Stała cena zakupu, zdefiniowana w art. 70e ustawy, wynosi 90% ceny referencyjnej dla danego typu instalacji i jest waloryzowana corocznie średniorocznym wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem z poprzedniego roku kalendarzowego.

Podniesienie mnożnika do poziomu 90% ceny referencyjnej przyczyni się do rozwoju instalacji OZE niewielkich mocy, które to nie miałyby szans konkurować w systemie aukcyjnym. Jednocześnie należy podkreślić, iż ze względu na zasady rozliczania w systemie FIP/FIT zasadnym wydaje się zaproponowanie mnożnika do ceny referencyjnej, tak aby przy zasadach uproszczonych (system FIP/FIT) maksymalna możliwa cena sprzedaży energii elektrycznej była mniejsza niż w przypadku ceny uzyskanej w systemie aukcyjnym, gdzie nakładane są na inwestora dodatkowe obowiązki.

Dobierając odpowiedniej wielkości mnożnik, należy zwrócić szczególną uwagę, iż zarówno biogazownie, jak i elektrownie wodne będą opierały swoje projekty na sprzedaży większości energii elektrycznej do lokalnej sieci. Widać to zwłaszcza w przypadku biogazowni rolniczych powstających przy nowoczesnych gospodarstwach, produkujących znaczne ilości odpadów pozwalających na zasilenie małej biogazowni (200–500 kW), jednakże charakteryzujących się dużo niższą konsumpcją energii elektrycznej.

W przypadku określenia cen referencyjnych dla biogazowni o mocy mniejszej niż 500 kW, w których zakłada się udział substratów odpadowych, a więc projektów już zoptymalizowanych pod kątem kosztów operacyjnych, zaproponowanie mnożnika w wysokości poniżej 90% przyczyniłoby się do braku rentowności tych projektów, a tym samym negatywnych decyzji inwestycyjnych.

Wprowadza się dwie możliwości sprzedaży nadwyżek wyprodukowanej energii przez wytwórców, którzy zadeklarują chęć skorzystania z proponowanych rozwiązań i zakwalifikują się do systemu sprzedaży energii elektrycznej po stałej cenie: sprzedaż do sprzedawcy zobowiązanego albo sprzedaż do podmiotu innego niż sprzedawca zobowiązany wraz z prawem wytwórcy do pokrycia ujemnego salda. Sprzedaż energii przez wytwórcę na rynku w dowolnej formie może oznaczać sprzedaż do innej spółki obrotu niż sprzedawca zobowiązany, sprzedaż do odbiorcy końcowego lub sprzedaż energii do klastra energii. Taka możliwość różnych form sprzedaży energii przygotowuje wytwórców do uczestniczenia w systemie rynkowym. Jednocześnie, niezależnie od ceny, jaką wytwórca uzyska ze sprzedaży energii, otrzymuje on premię w postaci pokrycia ujemnego salda, umożliwiającą uzyskiwanie przychodów na poziomie gwarantującym pokrycie kosztów wytworzenia energii. Ponadto małe instalacje odnawialnych źródeł energii mogą wpłynąć również na korzystne bilansowanie klastrów energii poprzez dobrowolną i rynkową sprzedaż do klastrów energii, co wpłynie korzystnie na cele środowiskowe, społeczne i ekonomiczne obszaru klastra energii, zwłaszcza w przypadku źródeł o stabilnej generacji.

Co istotne, w nowym brzmieniu art. 71 ustawy zmienianej w art. 1, Prezes URE potwierdza złożenie deklaracji o przystąpieniu do udziału w aukcji w terminie 30 dni od dnia jej otrzymania.

Udzielono delegacji dla Rady Ministrów do określenia, w drodze rozporządzenia, maksymalnej ilości i wartości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej oddzielnie w instalacjach odnawialnego źródła energii, która będzie mogła zostać sprzedana w drodze aukcji w następnym roku kalendarzowym.

W art. 72 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1 ustanowiono zasadę, iż przy ustalaniu maksymalnej wartości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii nie uwzględnia się corocznej waloryzacji cen sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, podanych w ofertach uczestników aukcji, średniorocznym wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem z poprzedniego roku kalendarzowego, o której mowa w art. 92 ust. 10 tej ustawy.

W pkt 29–45 doprecyzowane zostały przepisy szczegółowe dot. funkcjonowania systemu aukcyjnego.

Między innymi zaproponowano nowe „koszyki aukcyjne” na sprzedaż energii

elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii powiązane z opisem źródeł, dla których wyznaczane są ceny referencyjne, o których mowa w art. 77 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1 projektu, pkt:

- 1) 2–4 i 8–14;
- 2) 5, 15, 18–20 i 23;
- 3) 1, 6 i 7;
- 4) 16, 17, 21 i 22;
- 5) 24 i 25.

Ponadto dodano przepis, zgodnie z którym aukcje, dotyczące energii elektrycznej wytwarzanej z biogazu rolniczego, obejmują również sprzedaż biogazu rolniczego, wytworzonego w instalacji odnawialnego źródła energii oraz wprowadzanego do sieci dystrybucyjnej gazowej.

Ze względu na istnienie zauważalnej tendencji wzrostu przeciętnego kosztu budowy i eksploatacji instalacji biogazowych i małych elektrowni wodnych wraz ze spadkiem ich mocy zainstalowanej, szczególnie w zbiorze instalacji o najmniejszej mocy, zaproponowano zmiany w art. 77 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1 projektu, rozszerzające katalog instalacji odnawialnego źródła energii, dla których publikowane są ceny referencyjne, o instalacje o mocy mniejszej niż 500 kW. Potrzebę zmiany określenia koszyków aukcyjnych potwierdziły wyniki aukcji przeprowadzonych w grudniu 2016 r. Tak na przykład, w aukcji z wolumenem energii przeznaczonym dla elektrowni wodnych, przy obecnych zapisach ustawy dotyczących koszyków aukcyjnych, wzięło udział zaledwie 49 instalacji spośród ponad 670 istniejących obiektów małych elektrowni wodnych do 1 MW, które potencjalnie mogłyby przystąpić do aukcji. Przyczyną tak niskiej frekwencji we wspomnianej aukcji było oznaczenie koszyka aukcyjnego dedykowanego elektrowniom wodnym jako koszyka dla instalacji, „w których emisja CO₂ jest nie większa niż 100 kg/MWh, o stopniu wykorzystania mocy zainstalowanej elektrycznej większym niż 3504 MWh/MW/rok”. Z doświadczeń aukcji przeprowadzonych w 2016 r. wynika zatem, że w aukcji dla tego koszyka brały udział wyłącznie elektrownie wodne, lecz wymóg stopnia wykorzystania mocy zainstalowanej (dalej „SWM”) znacznie zawęził krąg obiektów tego typu, które w aukcji mogły uczestniczyć. Ze szczegółowych analiz przeprowadzonych przez towarzystwa branżowe wynika, że wśród istniejących instalacji do 1 MW ponad dwie trzecie nie spełnia wymogu minimalnego SWM w latach suchych. Z kolei biorąc pod uwagę niezwykle ostrą sankcję

za nieuzyskanie zadeklarowanego SWM oraz bardzo wąski katalog odstępstw od wymierzenia tej sankcji, przystąpienie do aukcji w niezmienionym dla elektrowni wodnych koszyku niosłoby dla wytwórców ogromne ryzyko.

Rekomendowane rozwiązanie jest zgodne z GBER. Zgodnie z art. 42. 3 GBER procedura przetargowa może ograniczać się do konkretnych technologii w przypadkach, gdy proces otwarty dla wszystkich wytwórców prowadziłyby do nieoptymalnego wyniku. W szczególności, jako uzasadnienie wprowadzenia koszyka dla wydzielonej technologii, należy wskazać m.in. konieczność osiągnięcia dywersyfikacji lub zapewnienie stabilności pracy sieci. Oba te warunki stanowią podstawę do wprowadzenia odrębnego koszyka aukcyjnego dla biogazowni rolniczych.

W zmienianym art. 73 w ust. 5 ustawy OZE określono, że gdy ilość i wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii nie zostanie sprzedana, po ostatniej przeprowadzonej w danym roku aukcji, zgodnie z kolejnością określoną w przepisach wydanych na podstawie ust. 7, Prezes URE może, po uwzględnieniu przepisów wydanych na podstawie art. 80 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1 projektu, ogłosić, zorganizować i przeprowadzić w danym roku kolejne aukcje na tę ilość i wartość energii, biorąc pod uwagę cel w zakresie odnawialnych źródeł energii oraz potencjał w zakresie krajowych zasobów energii. Ust. 6 ma zostać usunięty jako częściowo sprzeczny z nowym brzmieniem ust. 5.

W art. 73 ust. 9 ustawy zmienianej w art. 1 projektu zrezygnowano z wydawania corocznie rozporządzenia Ministra Energii określającego ilość i wartość energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii zlokalizowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej, jaka może zostać sprzedana w drodze aukcji w następnym roku kalendarzowym. Przepis dotychczasowy proponuje się zmienić w ten sposób, iż ilość i wartość energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii zlokalizowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej w każdym roku wynosi 5% ilości i wartości energii elektrycznej, przeznaczonej do sprzedaży w drodze aukcji w roku poprzedzającym okres objęty

rozporządzeniem, w instalacjach, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1 projektu.

Na skutek zmian zaproponowanych w art. 39 ustawy zmienianej w art. 1 projektu zaproponowano modyfikację brzmienia art. 73 ust. 11 pkt 3, w ten sposób, iż wytwórca energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii zlokalizowanej poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej, składający ofertę w aukcji zgodnie z przepisami niniejszej ustawy, w przypadku, w którym dla instalacji odnawialnego źródła energii została udzielona pomoc publiczna w państwie, na terenie którego została zlokalizowana, rozlicza ją na zasadach określonych w art. 39 ustawy zmienianej w art. 1 projektu.

Zmiany dotyczące przygotowania do udziału w aukcji mają charakter porządkujący i ujednolicający brzmienie stosowanych pojęć w ustawie.

Wprowadzenie pojęcia „modernizacja” umożliwia wytwórcom uzyskanie pomocy publicznej dla istniejącej instalacji OZE, w przypadku której wytwórca przeprowadził inwestycje polegające na odtworzeniu stanu pierwotnego lub zmianie parametrów użytkowych lub technicznych tej instalacji celem zapewnienia ciągłości pracy oraz bezpieczeństwa eksploatacji elektrowni. Energia elektryczna wytworzona w zmodernizowanej instalacji OZE może zostać sprzedana w drodze aukcji wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) instalacji tej nie przysługuje świadectwo pochodzenia w dniu złożenia oferty albo nie przysługuje obowiązek zakupu energii oraz nie przysługuje prawo do pokrycia ujemnego salda;
- 2) w wyniku modernizacji instalacji odnawialnego źródła energii nastąpiło:
 - a) odtworzenie stanu pierwotnego lub
 - b) zmiana parametrów użytkowych lub technicznych, w rezultacie czego nastąpił przyrost łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej lub wzrost ilości wytwarzanej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii;
- 3) poniesione i udokumentowane nakłady na modernizację takiej instalacji wyniosły nie mniej niż 40% kosztów kwalifikowanych wybudowania nowej referencyjnej instalacji.

Instalacja zmodernizowana może uzyskać wsparcie jedynie w przypadku, gdy urządzenia zamontowane w czasie budowy zostały wyprodukowane w okresie 36 miesięcy, a w przypadku instalacji wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej:

- 1) energię promieniowania słonecznego – w okresie 18 miesięcy,
 - 2) energię wiatru na lądzie – w okresie 24 miesięcy,
 - 3) energię wiatru na morzu – w okresie 72 miesięcy
- bezpośrednio poprzedzających dzień wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w ramach tej instalacji.

Dostosowano procedury kontroli Prezesa URE i zaktualizowano odwołania do zaprezentowanych wcześniej przepisów.

W pkt 41 dotyczącym art. 83 ust. 3b ustawy zmienianej w art. 1 dokonano między innymi poszerzenia katalogu sytuacji, w których nie doszło do wytworzenia energii na skutek:

- 1) wydania po dniu złożenia oferty, o której mowa w ust. 1, indywidualnej decyzji administracyjnej mającej wpływ na zakres korzystania z wód przez instalację odnawialnego źródła energii wykorzystującą do produkcji energii elektrycznej hydroenergię, w wyniku której nastąpiło ograniczenie ilości wytwarzanej przez wytwórcę energii;
- 2) wystąpienia awarii technicznej instalacji odnawialnego źródła energii, rozumianej jako gwałtowne, nieprzewidziane i niezależne od wytwórcy uszkodzenie lub zniszczenie tej instalacji lub zniszczenie obiektów budowlanych lub urządzeń warunkujących pracę tej instalacji;
- 3) zmian przepływu hydrologicznego przekraczającego 25% przepływu średniego z wielolecia, potwierdzonego danymi hydrologicznymi Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej, w przynajmniej jednym z lat kalendarzowych weryfikowanego okresu rozliczeniowego, wskazanego w art. 83 ust. 2, w przekroju wodowskazowym określającym przepływy dla instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej hydroenergię;

Opisywane sytuacje będą miały zastosowanie w przypadkach, gdy po trzyletnim okresie rozliczeniowym stwierdzono by, że wytwórca nie wyprodukował 85% zaoferowanej w aukcji energii lub nie spełnił kryterium SWM. Wówczas wytwórca nie poniesie kar z tytułu niewypełnienia oferty lub/i niespełnienia SWM, jeśli przedstawi Prezesowi URE np. potwierdzone dokumentami informacje:

- 1) zawartą w operacie wodnoprawnym informację o przepływie średnim z wielolecia (SSQ) dla przekroju wodowskazowego określającego przepływ dla instalacji (tj. elektrowni wodnej), dla której na podstawie tego operatu wydano pozwolenie wodnoprawne. Np. SSQ wynosi $15 \text{ m}^3/\text{s}$.
- 2) dane hydrologiczne uzyskane z Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej, z których wynika, że przepływ hydrologiczny w przekroju wodowskazowym określającym przepływ dla instalacji, w przynajmniej jednym z trzech lat kalendarzowych wchodzących w skład weryfikowanego okresu rozliczeniowego jest wyższy lub niższy o ponad 25% od SSQ.

W opisywanym przypadku dojdzie do odstąpienia od nałożenia kary, gdy przepływ hydrologiczny w przynajmniej jednym roku weryfikowanego okresu rozliczeniowego wyniósł $20 \text{ m}^3/\text{s}$ lub $10 \text{ m}^3/\text{s}$ przy SSQ równym $15 \text{ m}^3/\text{s}$.

Należy również podkreślić, iż zarówno nadmierny przepływ, jak i zbyt mały przepływ mogą być, niezależną od wytwórcy, przyczyną niewypełnienia obowiązku aukcyjnego.

Podobnie w pkt 45–47 zaktualizowano brzmienie art. 92, art. 93 i art. 94 ustawy zmienianej w art. 1, zobowiązując m.in. sprzedawców zobowiązanych do dokonywania zakupu energii elektrycznej wytworzonej, wprowadzonej do sieci i sprzedanej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, od wytwórcy tej energii, po cenie ustalonej w aukcji rozstrzygniętej skorygowanej, o której mowa odpowiednio w art. 39 ust. 6 i 7 ustawy w brzmieniu zaproponowanym niniejszym projektem.

Ponadto wskazano, iż cena sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, podana w ofertach uczestników aukcji, których oferty wygrały aukcję, podlega corocznej waloryzacji średniorocznym wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem z poprzedniego roku kalendarzowego, określonym w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

W pkt 48 i 49 zaprezentowano zaktualizowany sposób kalkulacji stawki opłaty OZE oraz uściślono obowiązki informacyjne.

W pkt 51 doprecyzowano art. 121 ustawy zmienianej w art. 1, tak aby w wydawanej gwarancji pochodzenia wskazywana była również data wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w odnawialnym źródle energii. Zmiana ta ma charakter

doprecyzowujący, a jej celem jest przywrócenie w krajowym porządku prawnym niezbędnego katalogu elementów wniosku o wydanie gwarancji pochodzenia określonych w art. 15 ust. 6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE. Informacja ta, podobnie jak pozostałe dane, przekazywana będzie przez Prezesa URE do systemu teleinformatycznego prowadzonego przez Towarową Giełdę Energii. Ujednolicenie proponowanego zapisu z wymogami wynikającymi z przytaczanej dyrektywy umożliwi dokonywanie transakcji obrotu gwarancjami pochodzenia, bez ryzyka deprecjacji wartości tych instrumentów z uwagi na ewentualny zarzut braku zgodności zakresu polskich gwarancji pochodzenia z ich europejskimi odpowiednikami.

W pkt 53 wdrożono wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 czerwca 2017 r. sygn. akt K 16/15 dotyczący uprawnień dla instalatorów mikro- i małych instalacji OZE do nabywania prawa do otrzymania certyfikatu instalatora OZE. Trybunał stwierdził, iż ustawa o OZE w tym zakresie różnicuje sytuację prawną dotyczącą uprawnienia instalatorów o ubieganie się o certyfikat instalatora OZE zależnie od okresu, w którym otrzymali dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe lub ukończyli studia wyższe.

Stąd też wykonaniem orzeczenia wyroku Trybunału Konstytucyjnego jest zmiana przepisu w art. 136 w ust. 4 ustawy o OZE polegająca na usunięciu:

1) w ust. 4 pkt 1 art. 136 ustawy o OZE – sformułowania:

„wydany na podstawie przepisów ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2016 r. poz. 1943, 1954, 1985 i 2169 oraz z 2017 r. poz. 60)”,

2) w ust. 4 pkt 2 art. 136 ustawy o OZE – sformułowania:

„wydany po dniu 1 września 2005 r. na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1842, z późn. zm.)”.

Uzasadnieniem zmiany jest wprowadzenie ogólnej formuły przepisów bez wskazywania podstaw prawnych wydanych dyplomów potwierdzających kwalifikacje zawodowe, jak i ukończenia studiów wyższych, wobec instalatorów ubiegających się o certyfikat instalatora OZE.

Formuła ta jest zgodna z orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego, który wskazał na niezgodność zmienianych przepisów odpowiednio z art. 32 ust. 1 oraz art. 65 ust. 1

Konstytucji RP mówiących o prawie do równego traktowania przez władze publiczne i zapewnieniu wolności wyboru i wykonywania zawodu.

Po zmianie ustawy o OZE przepisy prawne w tym zakresie nie będą różnicować sytuacji prawnej dotyczącej uprawnienia instalatorów ubiegających się o certyfikat instalatora OZE zależnie od okresu, w którym otrzymali dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe lub ukończyli studia wyższe.

W pkt 54–56 zaproponowano nowelizację przepisów określających kary administracyjne za niezrealizowanie lub nienależytą realizację obowiązków wynikających z ustawy OZE.

Art. 2

Propozycje zawarte w art. 2 polegają na zmianie ustawy – Prawo budowlane i stanowią konsekwencję zmian wprowadzonych w art. 3. W projekcie przewiduje się przywrócenie brzmienia definicji budowli zawartej w ustawie – Prawo budowlane, obowiązującego przed dniem wejścia w życie ustawy o inwestycjach. Ponadto projektuje się zmiany w załączniku do ustawy – Prawo budowlane, gdzie w tabeli w wierszu „Kategoria XXIX” wymienione zostaną części budowlane elektrowni wiatrowych.

W zakresie zmian ustawy zmienianej w art. 2 dokonano korekty brzmienia art. 29 ust. 2 pkt 16, poprzez doprecyzowanie, że zwolnienie z obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę dotyczy między innymi, urządzeń fotowoltaicznych o mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 50 kW, oraz mikroinstalacji biogazu rolniczego. Zwolnienie to jednak nie wyłącza obowiązku uzgodnienia tych instalacji pod względem zgodności z wymogami w zakresie ochrony przeciwpożarowej oraz zawiadomienia organów Państwowej Straży Pożarnej, zgodnie z art. 56 ust. 1a ustawy o ochronie przeciwpożarowej.

Nowy przepis proponowany w brzmieniu zaprezentowanym w art. 2 pkt 4 projektu, wprowadzający ust. 1a do art. 67, dotyczy przypadków elektrowni wiatrowych, które niezależnie od przyczyny pozostają nieużytkowane lub niewykończone i nie nadają się do remontu, odbudowy lub wykończenia. Wykorzystanie znanej instytucji z art. 67 ustawy – Prawo budowlane, pozwoli ograniczyć przypadki, w których instalacje pozostawione bez należytego nadzoru właścicielskiego, należytych nakładów na utrzymanie bądź też takie instalacje, dla których nie przewiduje się wykonania prac

wykończeniowych, nie będą stwarzały ryzyka wystąpienia niepożądanych zdarzeń o charakterze budowlanym, jakie mogłoby wiązać się z tą szczególną kategorią obiektów.

Art. 3

Zmiana przewidziana w art. 3 pkt 1 projektu dotyczy nadania nowego brzmienia definicji elektrowni wiatrowej. Dzięki temu będzie możliwe dokonanie wyraźnego rozgraniczania elementów technicznych od budowli, na którą składa się maszt i fundament elektrowni wiatrowej. Integralną częścią opisywanej zmiany w obszarze podatku od nieruchomości dla elektrowni wiatrowych są zmiany przewidziane w art. 2 pkt 1 i 6 projektu, w zakresie zmian definicji budowli i załącznika do ustawy – Prawo budowlane.

Artykuł 3 wprowadza do ustawy o inwestycjach po art. 7 regulacje art. 7a–7c, rozwiązania mające na celu ochronę mieszkańców przed ewentualnymi szkodami związanymi z funkcjonowaniem elektrowni wiatrowych.

Art. 7a zakłada, iż do umów dopuszczających lokalizację elektrowni wiatrowej, które nie będą spełniały przesłanek z art. 659 albo przesłanek z art. 693 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, stosuje się odpowiednio art. 675 oraz art. 677 tej ustawy. Mając na uwadze stosowanie przez inwestorów w obszarze energetyki wiatrowej różnorodnych form prawnych dla umów zabezpieczających nieruchomości gruntowe na potrzeby budowy i eksploatacji elektrowni wiatrowych wraz z infrastrukturą towarzyszącą oraz w związku z orzecznictwem Sądu Najwyższego, w tym między innymi wyrokami o sygnaturach akt: IV CSK 244/12, IV CSK 213/12 oraz II CSK 230/12, zasadne jest objęcie właścicieli zajętych na te cele nieruchomości podstawowym zakresem ochrony, jaki przewidziany został w treści przepisów regulujących stosunek najmu, w obszarze dotyczącym obowiązku zwrotu przedmiotu takiej umowy w stanie nie pogorszonym. Przepis ten odnosi się do zawartych umów po dniu wejścia w życie projektu ustawy.

Zgodnie z art. 7b, postanowienia art. 5 ust. 1 i 2 ustawy – Prawo budowlane stosuje się odpowiednio do nadzoru nad użytkowaniem elektrowni wiatrowych w zakresie oceny stanu technicznego tych elektrowni. Należy w tym zakresie wyjaśnić, iż sprawowanie nadzoru budowlanego nad użytkowaniem całości elektrowni wiatrowych (część techniczna oraz część budowlana), w zakresie oceny stanu technicznego tych elektrowni pozostał w kompetencji nadzoru budowlanego, natomiast nadzór nad spełnieniem wymagań ochrony środowiska (w tym badań poziomu emitowanego hałasu) pozostaje w

kompetencji Inspekcji Ochrony Środowiska – na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska oraz w związku z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112).

Zgodnie z art. 7c przepisy rozdziału 7 ustawy – Prawo budowlane dotyczące katastrof budowlanych stosuje się odpowiednio do elektrowni wiatrowych. Biorąc pod uwagę, że wprowadzona niniejszą nowelizacją definicja elektrowni wiatrowej przywraca status obiektu budowlanego jedynie jej części budowlanej, zasadne wydaje się przesądzenie, że postanowienia ustawy – Prawo budowlane dotyczące katastrof budowlanych będą miały zastosowanie do elektrowni wiatrowej jako całości – przez co osiągnięty zostanie jeden z istotnych celów uchwalenia ustawy o inwestycjach – tj. zapewnienie odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa funkcjonowania elektrowni wiatrowych, przy jednoczesnym wyeliminowaniu negatywnych skutków podatkowych dla elektrowni wiatrowych w postaci radykalnego wzrostu podatku od nieruchomości.

W art. 3 pkt 3 projektu zaproponowano, aby w art. 12 ustawy o inwestycjach, w elektrowniach wiatrowych niespełniających wymogów określonych w art. 4 tej ustawy dopuścić możliwość przeprowadzenia remontu oraz wykonania innych czynności niezbędnych do prawidłowego użytkowania tej elektrowni, z wyłączeniem działań prowadzących do zwiększenia mocy zainstalowanej elektrycznej lub zwiększenia jej oddziaływań na środowisko.

Jednocześnie w ust. 2 tego samego artykułu przewidziano odstępstwo od obowiązku spełniania kryterium minimalnej odległości od elektrowni wiatrowej przy wydawaniu decyzji niezbędnych do wykonania czynności, o których mowa powyżej.

Zmiana proponowana w art. 3 pkt 4 projektu dotycząca nowego brzmienia art. 13 ustawy o inwestycjach wynika z faktu, iż niemal każdy nowo powstający projekt wymaga na etapie budowy modyfikacji, niemożliwych do przewidzenia przed jej rozpoczęciem, a wymagających zmiany pozwolenia na budowę. Dotyczy to np. konieczności zmiany decyzji o pozwoleniu na budowę ze względów technologicznych (instalacja nowych – cichszych, a więc bardziej przyjaznych dla środowiska i ludzi turbin ze względu na postęp techniczny), ze względu na konieczność adaptacji projektu budowlanego do rzeczywistej sytuacji w terenie na którym realizowana jest inwestycja, a także ze względu na wynik przetargu na nabycie turbin prowadzonego przez spółki energetyczne, w szczególności

spółki należące do Skarbu Państwa albo spółki, które stosują takie procedury ze względu na wymogi finansowania inwestycji (w wyniku przetargu może zostać wybrana inna turbina niż przewidziana w pierwotnie zatwierdzonym projekcie budowlanym).

Inwestorzy, którzy posiadają decyzję o pozwoleniu na budowę, powinni mieć prawo do tego, aby na podstawie uprawnień z niej płynących mogli zrealizować swoją inwestycję nawet wtedy, gdy z jakichkolwiek przyczyn konieczna będzie np. zmiana projektu budowlanego, która będzie wymagała zmiany pozwolenia na budowę w trybie art. 36a ustawy – Prawo budowlane.

Zgodnie z obecnym stanem prawnym, zmiana taka traktowana jest jako nowe pozwolenie na budowę i wobec tego uniemożliwia realizację projektu wiatrowego na dotychczasowych zasadach (bez uwzględnienia kryterium odległościowego), co skutkuje brakiem możliwości zastosowania nowszych i cichszych generatorów z uwagi na częstą niezgodność formalną paramentów określonych w wydanych już pozwoleniach. Niejednokrotnie chodzi o nieznaczne różnice dotyczące na przykład parametrów fundamentu. Pozyskanie finansowania byłoby zatem przy takim ryzyku niedokończenia budowy bądź naruszenia prawa budowlanego okazać się niezwykle trudne. Zmiany w odniesieniu do dokumentacji umożliwiającej realizację planowanej instalacji wprowadzone zostały w art. 3 w pkt 4 (dotyczącej art. 13 ust. 3a i 3b ustawy o inwestycjach, tj. dotyczącej dopuszczenia możliwości uzyskania zamiennego pozwolenia na budowę, pod warunkiem że zmiana ta nie spowoduje zwiększenia oddziaływań elektrowni wiatrowej na środowisko).

W zmienianym art. 13 ustawy o inwestycjach nadano nowe brzmienie ust. 2 poprzez określenie, że dotychczasowe pozwolenia na budowę dotyczące elektrowni wiatrowych zachowują moc, o ile w okresie 5 lat od dnia wejścia w życie ustawy o inwestycjach wydane zostanie pozwolenie na użytkowanie.

Zmiana zaproponowana w pkt 5 jest odpowiedzią na zgłaszane postulaty, iż ustawa o inwestycjach nie uwzględnia faktu, że w niektórych wypadkach zabudowa mieszkaniowa (jeśli przekracza określoną powierzchnię) wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach – może się tu pojawić np. problem możliwości wydania pozytywnej decyzji dla takiej zabudowy, gdyż przepisy przejściowe dotyczą czasowego uchwalania planów miejscowych oraz wydawania decyzji o warunkach zabudowy i pozwoleń na budowę dla budynków mieszkalnych niespełniających

kryterium odległościowego (art. 15 ust. 4 i 8), podczas gdy przywoływany typ zabudowy wymagać może uprzedniego uzyskania decyzji środowiskowej dla takiej zabudowy, natomiast brak jest obecnie odpowiednich przepisów przejściowych w tym zakresie.

Zmiana w zakresie art. 3 pkt 5 projektu ustawy stanowi również odpowiedź na postulaty samorządów opiniujących opublikowany projekt UC27, zgodnie z którymi *vacatio legis* ustawy o inwestycjach w odniesieniu do nowych zasad przyjmowania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego okazało się zbyt krótkie. Zaproponowany przepis umożliwi podjęcie efektywnych działań zmierzających do przyjęcia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego na zasadach dotychczasowych.

Przepisy przejściowe i końcowe

W art. 4 projektu wprowadzono zasadę, iż do wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnych źródeł energii, objętych ofertami, które wygrały aukcje rozstrzygnięte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy w brzmieniu dotychczasowym, z włączeniami zawartymi w kolejnych ustępach tego artykułu.

Należy zwrócić uwagę na fakt, zgodnie z którym, pomoc publiczna notyfikowana na podstawie decyzji z dnia 13 grudnia 2017 r., sygnatura SG-Grcffe(2017)D/19933, nie obejmowała swoim zakresem nowego koszyka dla hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii. Dlatego też konieczne jest dokonanie odrębnego zgłoszenia formalnego obejmującego między innymi przedmiotowy koszyk. Zastrzec trzeba, że dodatkowe postępowanie związane z uzyskaniem notyfikacji dla pomocy publicznej w ramach systemu aukcyjnego, z uwagi na znacznie węższy zakres merytoryczny, ma szansę zakończyć się przed upływem 6 pierwszych miesięcy kalendarzowych 2018 r. Jednocześnie należy wziąć pod uwagę okoliczność, zgodnie z którą preferowanym scenariuszem w zakresie kolejności przeprowadzania aukcji – z uwagi na znajomość szczegółowych danych wynikających z przeprowadzania procedur decydujących o dopuszczeniu do aukcji – jest scenariusz, w którym to Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyduje o kolejności przeprowadzenia aukcji. Dlatego też w art. 15 projektu wskazano, iż przepis art. 6 ust. 3 pkt 5 i ust. 4 pkt 5 ustawy zmienianej w art. 1 projektu będzie miał zastosowanie od dnia ogłoszenia pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej przewidzianej w tych przepisach ze wspólnym rynkiem.

W art. 6 projektu przedstawiono maksymalną ilość i wartość energii, która ma być przedmiotem sprzedaży w aukcjach w 2018 r. Potrzeba określenia przedmiotowych wartości w przepisach przejściowych projektu wynika z faktu, iż w art. 73 ust. 3a ustawy zmienianej w art. 1 projektu przewidziano nowy podział tzw. „koszyków aukcyjnych”, uwzględniający w wyższym stopniu specyfikę konkurencyjności technologii odnawialnych źródeł energii.

Zgodnie z nowym podziałem, wyróżniamy następujące koszyki aukcyjne dla:

1. Koszyk 1:

- 1) instalacji wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany ze składowisk odpadów,
- 2) instalacji wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków,
- 3) instalacji wykorzystujących wyłącznie biogaz inny niż określony w ppkt 1 i 2 powyżej,
- 4) wyłącznie dedykowanej instalacji spalania biomasy lub układach hybrydowych,
- 5) wyłącznie instalacji wykorzystujących biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy spalany w dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego,
- 6) wyłącznie dedykowanej instalacji spalania biomasy lub w układach hybrydowych, w wysokosprawnej kogeneracji,
- 7) instalacji termicznego przekształcania odpadów.

2. Koszyk 2:

- 1) instalacji wykorzystujących wyłącznie hydroenergię do wytwarzania energii elektrycznej,
- 2) instalacji wykorzystujących wyłącznie energię geotermalną do wytwarzania energii elektrycznej,
- 3) instalacji wykorzystujących wyłącznie energię wiatru na morzu.

3. Koszyk 3 – instalacji wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy.

4. Koszyk 4:

- 1) instalacji wykorzystujących wyłącznie energię wiatru na lądzie,
- 2) instalacji wykorzystujących wyłącznie energię promieniowania słonecznego.

5. Koszyk 5 – wyłącznie hybrydowych instalacji odnawialnego źródła energii.

W art. 8 projektu przedstawiono katalog cen referencyjnych obowiązujących w 2018 roku w związku z faktem, iż niniejszym projektem został zmieniony przepis zawierający delegację do wydania rozporządzenia w przedmiotowym zakresie.

Na podstawie propozycji regulacji zawartej w art. 9 wytwórcy z art. 70a ust. 1 lub 2 projektu, których oferty wygrały dotychczas aukcje przeprowadzone w 2016 i 2017 r., mogą złożyć deklarację o przejściu do mechanizmów odpowiednio FIT albo FIP. Wówczas ich prawa i obowiązki wynikające z zawartego „kontraktu” aukcyjnego wygasają z końcem kwartału następującego po kwartale, w którym wytwórca uzyskał stosowne zaświadczenie Prezesa URE.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 wytwórca, o którym mowa w art. 70a ust. 1 lub 2, ustawy zmienianej w art. 1, nie później niż do 31 grudnia 2019 r., może złożyć deklarację, o której mowa w art. 70b ust. 1, ustawy zmienianej w art. 1, w postaci papierowej. W przypadku złożenia deklaracji w postaci papierowej i elektronicznej oraz istnienia rozbieżności pomiędzy treścią deklaracji złożonych w tych postaciach, wiążąca jest treść deklaracji złożonej w postaci papierowej (ust. 2 tego artykułu).

W oparciu o art. 11, w 2018 r. do aukcji ogłaszanych, organizowanych i przeprowadzanych przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy nie stosuje się przepisów art. 78 ust. 6, art. 79 ust. 1, 4 i 7 oraz art. 81 ust. 7 i 8 ustawy zmienianej w art. 1.

Na podstawie przepisu przejściowego zawartego w art. 12, wytwórców energii elektrycznej w małej instalacji w rozumieniu art. 2 pkt 18 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, którzy z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się wytwórcami energii w mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z urzędu wykreśla się z rejestru wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji, o którym mowa w art. 7 ustawy zmienianej w art. 1. Postępowania o wpis do rejestru wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji, o którym mowa w art. 7 ustawy zmienianej w art. 1, wytwórców energii elektrycznej w małej instalacji w rozumieniu art. 2 pkt 18 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, którzy z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się wytwórcami energii w mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, umarza się. Organ prowadzący rejestr wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji, o którym mowa w art. 7 ustawy zmienianej w art. 1, nie później niż w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie niniejszej

ustawy, potwierdza zaświadczeniem wykreślenie z tego rejestru wpisu wytwórcy energii elektrycznej w małej instalacji w rozumieniu art. 2 pkt 18 tej ustawy, w brzmieniu dotychczasowym, który z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stał się wytwórcą energii w mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 tej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Zgodnie z art. 13 wytwórców energii elektrycznej w małej instalacji, którzy w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy posiadają ważne koncesje na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii, wpisuje się z urzędu, w terminie nie dłuższym niż 21 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, do rejestru wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji, o którym mowa w art. 7 ustawy zmienianej w art. 1, zgodnie z zakresem koncesji. Koncesje na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii wygasają z dniem dokonania wpisu do rejestru wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji, o którym mowa w art. 7 ustawy zmienianej w art. 1. Organ prowadzący rejestr działalności regulowanej, o którym mowa w art. 7 ustawy zmienianej w art. 1, może wezwać wytwórcę, o którym mowa w ust. 1, do uzupełnienia danych objętych zakresem wpisu, w terminie 14 dni od dnia otrzymania tego wezwania.

Zgodnie z art. 15, przepis art. 46 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do energii elektrycznej wytworzonej do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Przepis art. 60a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 projektu umożliwi kontynuację obowiązywania zasad minimalnego udziału wagowego biomasy pochodzenia rolniczego dla tzw. istniejących instalacji, zgodnie z udziałami określonymi w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 18 października 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu obowiązków uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, uiszczenia opłaty zastępczej, zakupu energii elektrycznej i ciepła wytworzonych w odnawialnych źródłach energii oraz obowiązku potwierdzania danych dotyczących ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii (Dz. U. poz. 1229).

Zgodnie z art. 15 ust. 2 i 3, dla instalacji spalania wielopaliwowego oraz dedykowanych instalacji spalania wielopaliwowego, w odniesieniu do których rozpoczęcie prac nastąpi

po dniu wejścia w życie nowelizacji, a przed dniem 1 stycznia 2019 r. przepisy dotyczące minimalnego udziału wagowego biomasy pochodzenia rolniczego nie będą obowiązywały.

Natomiast dla ww. instalacji o mocy zainstalowanej elektrycznej wyższej niż 5 MW, w odniesieniu do których rozpoczęcie prac nastąpi od dnia 1 stycznia 2019 r., udział ten wynosić będzie 10%.

Terminy te zapewnią minimalny okres przejściowy umożliwiając przedsiębiorcom dostosowanie ich zamierzeń inwestycyjnych do reguł wprowadzonych niniejszą nowelizacją.

W oparciu o art. 16 przepis art. 7a ustawy zmienianej w art. 3 stosuje się wyłącznie do umów przyznających prawo do dysponowania nieruchomością na cele budowlane związane z lokalizacją elektrowni wiatrowej, zawartych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

W art. 17 projektu przewidziano, iż ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 1 lit. c, pkt 15 lit. b, pkt 16, 24, 25, pkt 28 lit. d tiret drugie, pkt 32 lit. e w zakresie dodanego art. 74 ust. 9, pkt 33 lit. b, pkt 48 i 49, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2018 r.;
- 2) art. 2 pkt 1 i 6 oraz art. 3 pkt 1, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 1 stycznia 2018 r.

Wejście w życie zmian dotyczących art. 2 pkt 1 i 6 oraz art. 3 pkt 1 projektu automatycznie spowoduje zmianę w zakresie przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości na podstawie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Fakt ten będzie miał wpływ na wysokość opodatkowania podatkiem od nieruchomości elektrowni wiatrowych, gdyż podatek ten będzie pobierany wyłącznie od ich części budowlanych. Określony w art. 17 pkt 2 projektu ustawy termin wejścia w życie wynika z przyjętych zobowiązań międzynarodowych, w tym treści decyzji z dnia 13 grudnia 2017 r., sygnatura SG-Grcffe(2017)D/19933.

Przewidywane skutki wprowadzenia regulacji:

- 1) społeczne – w związku z licznymi wątpliwościami w zakresie zmienianych przepisów prawnych, wejście w życie proponowanej regulacji spowoduje podniesienie stopnia zaufania obywateli do państwa;
- 2) gospodarcze – wejście w życie projektowanej regulacji przyczyni się do utwierdzenia przedsiębiorców, w tym mikro-, małych i średnich przedsiębiorców, w zakresie proponowanych stabilnych i uproszczonych mechanizmów wsparcia energii z OZE;
- 3) finansowe – wejście w życie projektowanej regulacji nie będzie bezpośrednio powodować konieczności poniesienia wydatków z budżetu państwa ani budżetu jednostek samorządu terytorialnego;

Przedkładana regulacja nie nakłada ani na jednostki samorządu terytorialnego, ani na budżet państwa dodatkowych zobowiązań finansowych, jednakże dodatkowe możliwości rozwoju gospodarczego i aktywizacji lokalnych społeczności może przyczynić się do wzrostu gospodarczego i zwiększenia dochodów do budżetu państwa z tytułu nowych inwestycji;

- 4) prawne – wejście w życie projektowanej regulacji nie wprowadza nowych obowiązków prawnych w zakresie koncesji.

Ocena przewidywanego wpływu regulacji na działalność mikro-, małych i średnich przedsiębiorców

W zakresie wpływu regulacji na funkcjonowanie mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw wyjaśnienia wymaga, iż prezentowane rozwiązania legislacyjne wychodzą naprzeciw oczekiwaniom społecznym oraz oczekiwaniom lokalnych przedsiębiorców, które kierowane były do Ministerstwa Energii. Powyższy wniosek wynika z faktu wprowadzenia zróżnicowanych mechanizmów wsparcia, dedykowanych podmiotom o różnej skali działalności. Poziom skomplikowania przepisów prawnych, których adresatami są przedsiębiorcy, jak również nadmiar obowiązków administracyjno-formalnych oddziałuje na mikro-, małe i średnie przedsiębiorstwa w znacznie większym stopniu, niż na przedsiębiorstwa duże. Jako rozwiązanie powyższego, przygotowano uproszczone mechanizmy dystrybucji pomocy publicznej, adresowane do podmiotów eksploatujących mikro- i małe instalacje odnawialnych źródeł energii.

Zaproponowanie systemowych zmian wsparcia OZE polegających na wprowadzeniu, obok systemu aukcyjnego, przyjaznego dla przedsiębiorców systemu *feed-in premium* (dalej „FIP”) albo *feed-in-tariff* (dalej „FIT”), dedykowanego dla mikro- i małych instalacji OZE wykorzystujących stabilne i przewidywalne źródła energii (hydroenergia, biogaz, biogaz rolniczy) o mocy zainstalowanej mniejszej niż 500 kW – FIT oraz o mocy nie mniejszej niż 500 kW i mniejszej niż 1 MW – FIP. Analogiczny skutek regulacyjny związany jest z szeregiem przepisów mających na celu usprawnienie procedur aukcyjnych.

Najistotniejszym wnioskiem z ustaleń poczynionych w toku procedury notyfikacyjnej jest perspektywa dynamicznego rozwoju działalności gospodarczej mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw w obszarze odnawialnych źródeł energii w perspektywie budżetowania zamówień energii elektrycznej do 2020 r. oraz jej dostarczania do sieci elektroenergetycznej do roku 2035.

Informacja o notyfikacji projektu ww. ustawy

W zakresie informacji odnoszącej się do notyfikacji projektu ww. ustawy wyjaśnić należy, iż celem niniejszego projektu rządowego jest przede wszystkim zapewnienie pełnej zgodności przepisów ustawy OZE z przepisami dotyczącymi pomocy publicznej, do czego strona polska zobowiązała się wobec Komisji Europejskiej w procedurze notyfikacyjnej w sprawie SA.43697(2015/N) – Polski system wspierania rozwoju OZE oraz zwolnienia dla użytkowników energochłonnych. Odnosząc się do części rozwiązań legislacyjnych przedstawionych w ramach projektu, przyjęto założenie, że w przypadku instalacji migrujących z systemu świadectw pochodzenia do systemu aukcyjnego oraz FIT i FIP ma miejsce kontynuacja wsparcia udzielanego w przeszłości. W dniu 2 sierpnia 2016 r. Komisja Europejska wydała decyzję w sprawie SA.37345(2015/NN) – Polski system zielonych certyfikatów w celu wsparcia odnawialnych źródeł energii i zmniejszenia obciążeń związanych z OZE dla odbiorców energochłonnych, w której potwierdziła zgodność z rynkiem wewnętrznym (tj. dopuszczalność) wsparcia udzielanego w formie świadectw pochodzenia OZE. Wsparcie to zostało uznane m.in. za proporcjonalne, co daje podstawę do uznania, że nie ma potrzeby uwzględniania go w kontekście wsparcia udzielanego w przyszłości w ramach mechanizmu aukcyjnego (tj. pomniejszania wsparcia aukcyjnego o otrzymane wsparcie w formie świadectw).

Przedmiotowy projekt ustawy stanowi konsekwencję wniosków i ustaleń poczynionych w toku procedury notyfikacyjnej, wszczętej po przyjęciu ustawy OZE. Pomoc publiczna notyfikowana na podstawie tego postępowania, zaakceptowana została decyzją z dnia 13 grudnia 2017 r., sygnatura SG-Grcffe(2017)D/19933. Mając na uwadze powyższe, opisywany projekt ustawy w przeważającej mierze stanowi konsekwencję zakończonego postępowania notyfikacyjnego, a tym samym nie wymaga wszczęcia odrębnej procedury w toku weryfikacji następczej. Jednocześnie należy zwrócić uwagę na fakt, zgodnie z którym pomoc publiczna notyfikowana na podstawie powyższej decyzji nie obejmuje swoim zakresem zasad przyznawania pomocy publicznej na modernizację instalacji odnawialnych źródeł energii, jak również na budowę hybrydowych instalacji odnawialnych źródeł energii. Dlatego też, w ramach otrzymanej decyzji, konieczne jest dokonanie dodatkowego zgłoszenia formalnego obejmującego przedmiotowy zakres.

Przepisy końcowe

W art. 17 projektu wskazano, że ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów określonych w pkt 1 i 2 tego artykułu, co odbiega od terminów wskazanych w § 1 ust. 1 uchwały Rady Ministrów nr 20 z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednoczenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205). Powyższe odstępianie od ww. terminów nastąpiło zgodnie z § 1 ust. 2 przedmiotowej uchwały. Należy bowiem zauważyć, iż termin wejścia w życie projektowanych przepisów umożliwi przeprowadzenie przez Prezesa URE zaplanowanych w 2018 r. aukcji wg znowelizowanych przepisów.

Informacja o zgłoszeniach zainteresowania pracami nad projektem w trybie przepisów ustawy o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa

Projekt z chwilą przekazania do uzgodnień międzyresortowych został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.).

W toku prac nad przedmiotowym projektem ustawy nie odnotowano zgłoszeń podmiotów zainteresowanych toczącymi się pracami legislacyjnymi w trybie przepisów ustawy o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

Dodatkowe informacje

Projekt nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych, a tym samym nie wymaga notyfikowania Komisji Europejskiej, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Projektowana regulacja jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.